

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

3

динара

БРОЈ

1127

3.VIII 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

КОМПЛЕТАН СТРИП: **ЏОНИ ХАЗАРД**

Ripley

Веровати или не!

ЛУИЗА МАМЕА

БИЛА ЈЕ НЕЊАКА ЈЕДНОГ РИМСКОГ ИМПЕРАТОРА, СЕСТРА ОД СТРИЦА ЈЕДНОГ РИМСКОГ ИМПЕРАТОРА, ТЕТКА ЈЕДНОГ РИМСКОГ ИМПЕРАТОРА И МАЈКА РИМСКОГ ИМПЕРАТОРА.

АУСТРАЛИЈСКА ЛЕПТИРИЦА ЗВАНА

ГЕОМЕТАР

ИМА ШАРЕ КОЈЕ ЈЕ НА СВАКОЈ ПОЗАДИНИ ЧИНЕ ПОТПУНО НЕВИДЉИВОМ.

ПАЛАТА ЗА ЈЕДНУ СЛИКУ

ПАЛАТА ПУСТЕРЛА У МАНТОВИ (ИТАЛИЈА)

САГРАЂЕНА ЈЕ У 15. ВЕКУ САМО ДА БИ У ЊОЈ МОГЛА БИТИ ИЗЛОЖЕНА ЈЕДНА СЛИКА

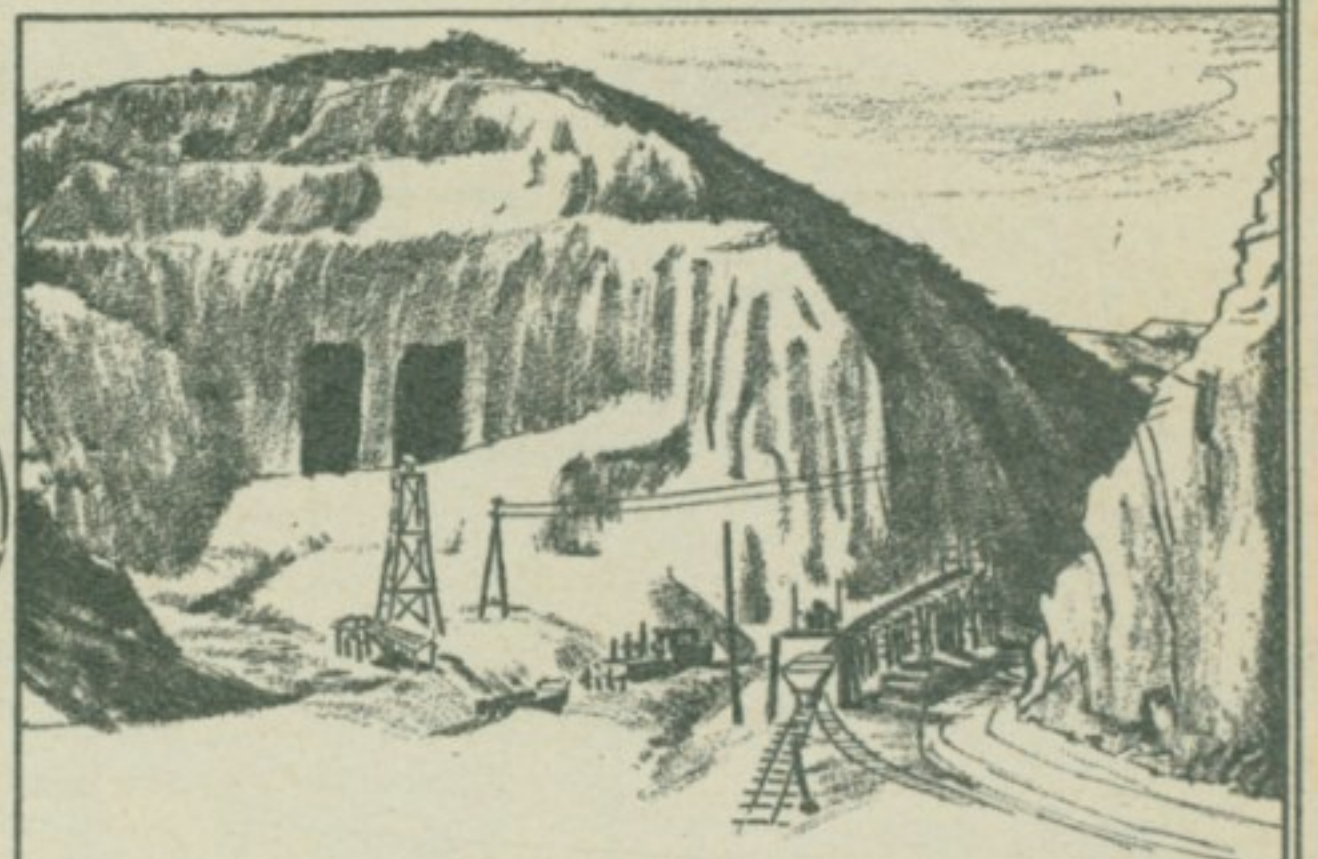
АНДРЕЈЕ МАНТЕЊЕ "ЦЕЗАРОВ ТРИЈУМФ". ДАНАС СЕ ОВА СЛИКА НАЛАЗИ У ЕНГЛЕСКОЈ.

САВРШЕНА ПОРОДИЦА Вилијем Коутс (WILLIAM COATES)

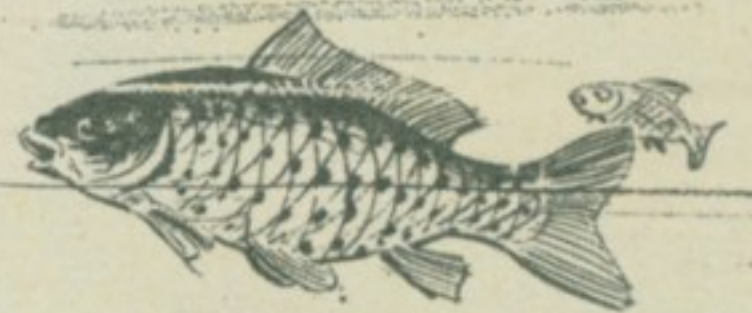
(1867-1914)

ИЗ ЛОНДОНА ИМАО ЈЕ 13 ДЕЦЕ КОЈА СУ СЕ ЗВАЛА ВИНИФРЕД ИДА ЛУИЗА ЛЕО ИТА АНДРЕС МИЧЕЛ КОНИ ОРВИЛ АЛЕКСАНДАР ТОМАС ЕВЕЛИН СТИВЕН.

СЛАНА ПЛАНИНА

У БЛИЗИНИ БАРАХОНЕ У САНТО ДОМИНГУ ПРОТЕЖЕ СЕ ПЛАНИНСКИ МАСИВ ДУГАЧАК 16 КИЛОМЕТАРА И ШИРОК 2 СASTAVЉЕН ОД ЧИСТЕ КАМЕНЕ СОЛИ. СМАТРА СЕ ДА У ОВОЈ ПЛАНИНИ ИМА 50.000.000.000 ТОНА СОЛИ.

ШАРАН

ИМА ЗУБЕ У ЖРЕЛУ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● крушке караманке добиле су то име зато што воде порекло из Караманије, степског предела на југу Мале Азије.

● за један минут пчела махне крилима 11.400 пута.

● сунђер упија више хладне него топле воде, јер хладна вода боље приања за зидове његових шупљина.

● Бидермајер је име једне шљиве, доброћудне али ограничене личности из немачког листа „Флигенде Блетер“. По Бидермајеру је доба од 1815. до 1848. године названо „бидермајер доба“ а исто тако и дух, стил и уметност тога времена.

● на Месецу постоји кратер Бошковић, назван тако по дубровачком астроному, математичару и филозофу Руђеру Бошковићу.

● недавно је између Мејдона у близини Париза и поште Сент Аманд у 15. париском округу постављена специјална цев од бакарних нити пречника 5 сантиметара. Кроз ову цев радио-електрични таласи се крећу брзином светлости и омогућавају 960 истовремених телефонских разговора.

● од словенских народа једино Лужички Срби пишу готицом.

● цепне марамице појавиле су се први пут у 16. веку и то у Венецији. У почетку су марамице сматране за велики луксуз и употребљаване су само за брисање лица и терање мува.

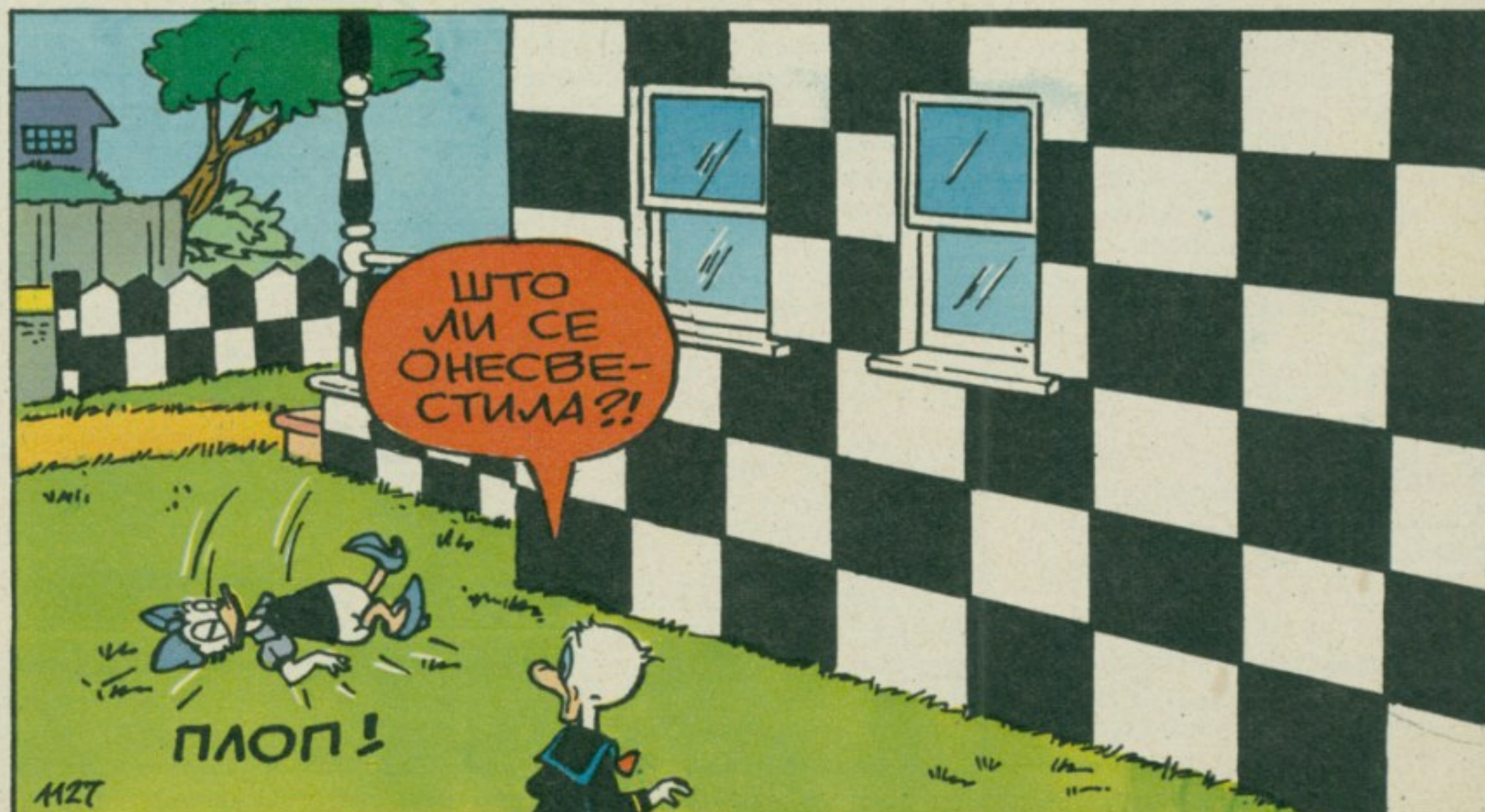
● једно лондонско такси предузеће однедавно напаја своја возила уместо бензином природним гасом. На овај начин смањује се загађеност ваздуха а и бука коју мотор ствара знатно је ма-

ња. Пракса је показала да су шофери овог предузећа мање уморни од осталих возача који употребљавају бензин или бутан.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ЦЕО ГРАД

Жозеф Мулен осетио је страشان бол, тргао се из сна и зајаукао. Ноћ је била топла, кроз летњи ваздух допирао је мирис сена и песма цврчака. Бол је умирио и уморни фармер заклопио је очи покушавајући да заспи. Али, поново јак оштар бол у целом телу, затим још један талас, па још један. Ипак, није хтео никога да буди...

Тек ујутру млади сељак се смирио и заспао не слутећи да ће ускоро постати једна од жртава драме која је захватила варошицу Сен Еспри на југу Француске, у лето 1952. године.

ГДЕ ЈЕ ТЕМПЕРАТУРА?

Исте ноћи у кући Емила Теставена пробудио се његов гост Марсел Делакиз који је претходног дана стигао из једног суседног села. Изненада га је спопала грозна мука, језа. Несрећник који је спавао на спрату покушао је да устане и позове помоћ али због бола у ногама није могао. Остатак ноћи провео је дрхтећи у грозници мада је био покривен са два ћебета. Ујутру му је било много лакше.

Што се младог Мулена тиче, он се чак осећао толико добро да је одлучио да не губи дан и кренуо у поље на рад. Само што се одмакао од куће кад је његова мајка која је радила по кухињи зачула језив звук од кога се сва најжила. Њихова мачка ваљала се по поду, грчила, бацакала и ударала о зидове. Кад је хтела да је узме у руке, животиња је непријатељски зафриктала, затим се још неко време вукла по патосу и најзад се смирила...

Тог јутра ординација месног лекара била је препуна. Сви су се жалили на исто: мука, грозница, покварен стомак. Масовно тровање — закључио је лекар и почео серијски да иписује рецепте. Али, нешто га је од самог почетка збуњивало: ни један једини болесник није имао повишену температуру, а то је први и обавезни знак код тровања храном!

УЗБУНА ЗБОГ СМЕХА

У међувремену догађаји су се одвијали вртоглавом брзином и ускоро добили катастрофалне размере. Око подне у градићу и околини било је већ преко 230 болесника! И сви су имали

исте симптоме: снижену телесну температуру, успорен пулс, увећане зенице, отежано дисање...

Полако су почеле да се назире неке појединости о чудној болести која је напала град.

Кад је лекар стигао у кућу фармера Мулена констатовао је знаке обољења код свих чланова породице као и код најмљених сезонских радника. Али, поред оних ранијих знакова, доктор је овде приметио нешто што га је запрепастило и уплашило. Сви у кући Муленових били су претерано радосни и смејали се наглас као да су за њих најједном испариле све бриге и проблеми овог света. Један радник познат по фудљивости није затварао уста, други је испољавао изузетну дружелубивост мада се пре тога није могао замислити не друштвенији тип од њега! И што је било најчудније нико од њих није обраћао пажњу на то што су у кући угинуле све животиње и птице. Прва је страдала она мачка...

Доктор је дигао узбуну. Град је убрзо преплавиле полиција из суседног Авињона, а и трупе из Марсеља кренуле су пут градића. Међутим, осим што су детаљно испитали становнике не би ли утврдили нешто о извору покварене хране, чувари закона и реда овде нису имали шта да раде. А огромна опасност већ се надвила над градом.

ЛАВОВИ НАПАДАЈУ

Из собе Марсела Делакиза разлегао се језив крик и стара госпођа Теставен пожурила што је могла брже на спрат. На вратима је устукнула. Њен гост седео је на ивици постеле и из безумљено показивао на прозор.

— Гледајте! — урлао је. — Ужарена кугла се приближава. Она ће нас убити!

Јадна жена једва је схватила да је то само привиђење њеног госта који је ко зна зашто померио памећу, кад се несрећник, не престајући да урла, бацио као мало дете на под и завукао испод кревета. У истом часу из трпезарије је допрла страшна лупа, па крик који је раздирао душу. Госпођа Теставен пожурила је сад низ степенице. Затекала је свог мужа Емила, крупну и високу људину, како смешно млатара рукама и дречи:

— Нападају ме огромни лавови. Они су гладни, расстргнуће ме на хиљаде комадића.

Тако је у лето 1952. у мирном градићу Сен Есприју, који је до тада у енциклопедијама помињан једино

ЛЕКАРИ МЕСНЕ БОЛНИЦЕ У СЕН ЕСПРИЈУ НИСУ ЗНАЛИ НИ КОЈА ЈЕ БОЛЕСТ У ПИТАЊУ НИТИ КАКО ДА ЈЕ ЛЕЧЕ А, ШТО ЈЕ БИЛО НАЈГОРЕ, СВАКИ ПАЦИЈЕНТ БИО ЈЕ ЛУД НА СВОЈ НАЧИН.

по величанственом старом мосту на реци Рони, почело незапамћено масовно лудило.

ЈА САМ АВИОН!

Медицинско особље мале месне болнице спало је с ногу, није знало ни за одмор ни за сан. У болницу су непрекидно стизали нови пацијенти и сваки од њих био је „луд“ на свој начин. Некадашњи пилот Жозеф Пуше задао им је највише јада. Предвече он се попео

на прозорску даску и повикао:

— Погледајте! Ја сам авион! Схватате ли? Могу да летим. Не верујете? Гледајте!

И, човек је разширивши руке као птица полетео — с трећег спрата! Сломио је обе ноге, али жеља за летењем никако га није напустила. Кад су болничари притрчали да му помогну, он је извео нешто невероватно: скочио је на сломљене ноге и претрчао добрих педесетак метара низ улицу док га нису стигли! Да би га савладали и довукли натраг у болницу било је потребно 10 људи!

Од разних привиђења пазили су и остали оболели. Једном седмогодишњем детачу играчке су се, чим би их узео у руке, претварале у страшне животиње најфантастичнијих облика. Други пацијент је тврдио да га гоне гангстери с великим магарећим ушима, трећи је веровао да је са свих страна окружен диновским рибама које се спремају да га живог прогутају. Највећи број оболелих имао је халуцинације у боји, видели су разне егзотичне цвеве пламених боја који су им се расцветавали право из прстију на рукама и ногама!

JE ПОЛУДЕО

Жозеф Пуше, некадашњи пилот, раширио је руке као птица и полетео с трећег спрата!

Стигла је и екипа лекара из Марсеља, али ни најпознатији од њих ништа ни су могли да кажу о каквој се болести ради.

Најзад, после неколико дана истрага је кренула с мртве тачке. Отац једне бројне породице сетио се да је уочи оне злосрећне ноћи седморо из његове куће јело хлеб из пекаре код Бријана и само су се они разболели. И сам Бријан сетио се да је заједно са осталим колегама из вароши рекламирао партију брашна које је било накако сивкасто и лепљиво. Армија полицајаца бацила се на испитивање. Терала је ста-

новнике Сен Есприја, од куће до куће, да копају по кантама за ђубре и помијама у потрази за сваким окрајком или корицом хлеба. Није било тешко утврдити да су сви оболели на овај или онај начин имали везе с Бријановом пекарном. Сваки узорак обележан је етикетом и нумерисан.

Број жртава растао је и лешеве људи и животиња хитно су упућивани у Марсељ на испитивање.

Одавде је ускоро стигао одговор: претпоставка да је тровање изазвано хемијским препаратом — одбаче на је.

Шта је онда узрок ове страшне болести?

Тада се један стари сеоски лекар сетио да су средином прошлог века читава села обољевала од лудила. Народ је болест звао „ватра светог Антуна“ и веровао да једино молитва упућена овом свецу може да ублажи муке опседнутог. Болест је касније испитана и добила је медицински назив — ерготизам.

ДВАДЕСЕТ ЈАКИХ ОТРОВА

Карактеристични знаци су: јаки болови у рукама и ногама, грчеви, халуцинације, а у тежим случајевима и гангрена, нарочито на ногама. Најпре ноге отеку а онда наступа отпадање појединих ткива и смрт. Крај може наступити за не колико часова и кад затаји крвоток или се у грчу парализује центар за дисање. Болест посебно напада централни живчани систем што се показује сметеношћу, ма совном психозом и ужасним привиђењима. Ерготизам је

последица тровања једном гљивицом која живи као паразит на житарицама, највише на ражи, па се самлевена нађе помешана с брашном и тако доспе у организам.

Састав црвене ражане главице, која се код нас још зове и љуља, веома је сложен. У њој је утврђено присуство око двадесет различитих алкалоида, јаких отрова. Из главице се добија читав низ веома лековитих препарата, али се они употребљавају само по лекарском упуту. Иначе, сама за себе црвена ражена главица веома је отровна. Све до масовног лудила у Сен Есприју 1952. сматрало се да је ерготизам, захваљујући механизмовима вршидби, заувек ишчезао.

На жалост, речи старог лекара, показале су се истините.

НА РОБИЈУ!

Даља истрага утврдила је да је брашно на које су се жалили пекари стигло из млина Мориса Малеа. Кад су га притегли, признао је да је по нижој цени откупио и прерадио извесну количину ражи која није била „баш најчистија“. Откуд је знао да ће то неком шкодити? Правдања му нису ништа помогла, осуђен је на робију заједно с трговцем који му је продао раж.

И тако, дијагноза је постављена, али нико није знао како лечити ерготизам. Раз на умирујућа средства нису имала никаквог дејства. Ни су помагали ни електрошокови, ни хормонални препарати.

Умешала се и Француска академија наука, али ни она није имала одговор који лек узети. Само је поставила још једно ново питање. На који су начин алкалоидне споре могле изазвати тако тешко тровање кад су дозе унете у организам буквално микроскопске?

Ма како чудно звучало, наука пре двадесет година ни издалека није довољно знала о алкалоидима, природним једињењима у биљкама, која су у исто време и наркотици, и лекови, и јаки отрови. Многи стари народи, Индијанци на пример, употребљавали су ове материје при обредима да би створили мистична осећања. Међутим, дуго су ови алкалоиди као што су мескалин, псилоцибин и други остали тајна за науку, а самим тим није постајао ни одговор како лечити тровање њима. Тек у последње време учињен је у том правцу напредак. Тако се, рецимо, зна да је саставни део алкалоида ражене главице, оне исте гљивице која је

изазвала трегедију у Сен Есприју, дрога о којој се данас највише пише и говори.

Њу су случајно открили швајцарски научници.

РОЂЕН ЈЕ ЛСД-25

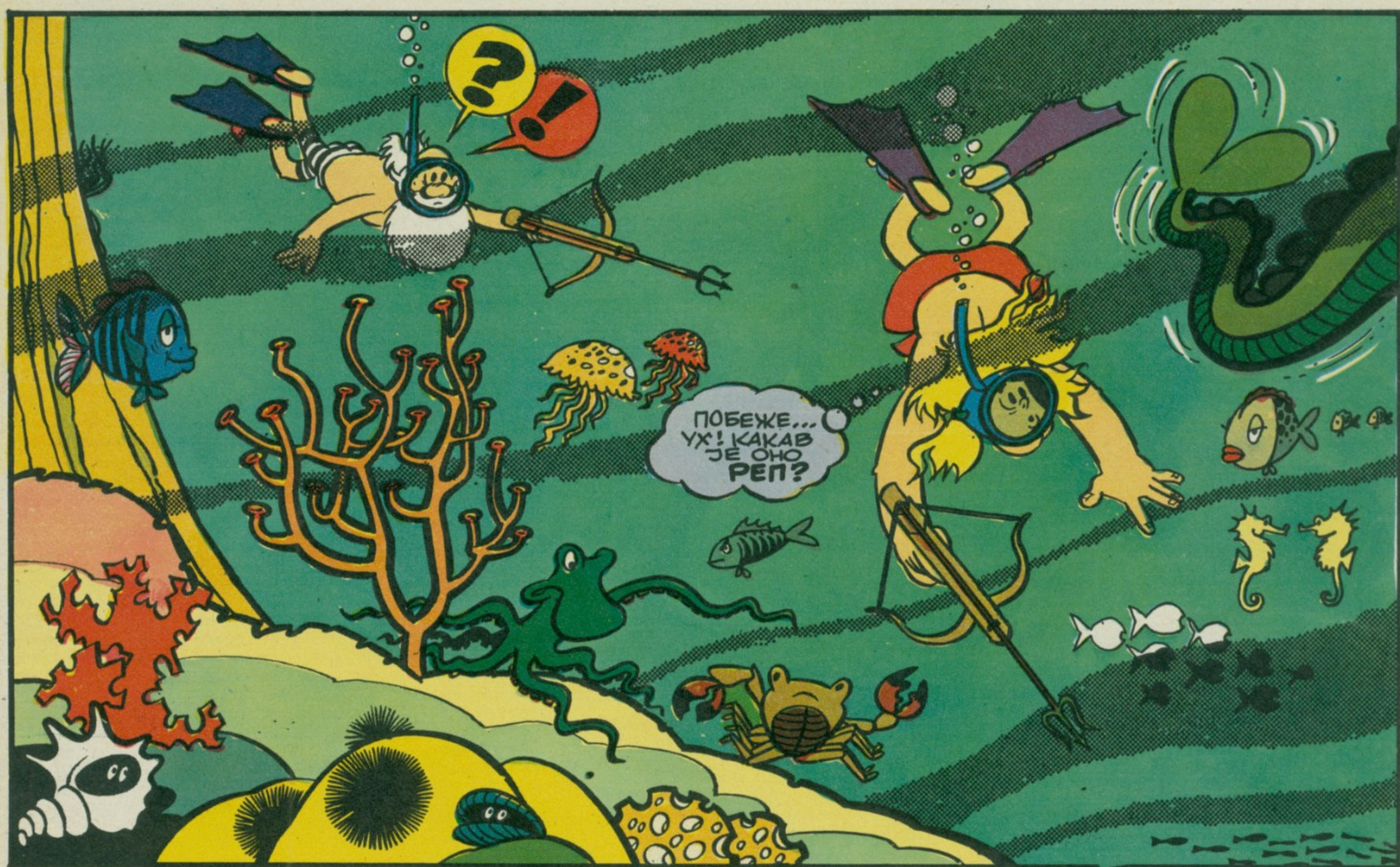
Браћајући се једном из своје лабораторије швајцарски хемичар Хофман приметио је да се свет око њега одједном изменио. Видео је прекрасне и неочекиване слике. Окружавали су га цветови невиђене лепоте и величине, јарких боја. Код куће се с Хофманом десила још већа промена. Видно поље му се час повећавало, час смањивало. Чинило му се да расте изнутра, а онда опет видео је себе са стране, као неког другог.

Природно, Хофман се за интересовао откуд ова привиђења. Сетио се да је тог дана експериментисао с алкалоидним спорама ражане главице и случајно руком дотакао усне. Почео је да испитује ове споре и издвојио нов алкалоид без мириса, укуса и боје који се показао као један од најјачих отрова. Једна једина пипета могла је да убије 5.000 људи! И незнатна концентрација овог алкалоида (250 микрограма на литар воде или једна капљица на олимпијски базен) изазивала је тешка психичка растројства с халуцинацијама. Необична веселост, изузетна приличност смењивали су се с потиштеношћу и осећањем страха. У стању блаженства пацијенти су осећали неограничену снагу мада су у ствари једва стајали на ногама.

Тако је рођен ЛСД-25! Наравно, лекари су га најпре замислили као лек за нека душевна обољења, али кад се показало његово разорно дејство на нервни систем, стављен је ван закона у свим земљама. Међутим, нашли су се несавесни људи, међу којима има и лекара и фармацеута, који су почели да га шире нарочито међу младима. Данас бизнисмени и кријумчари широм света зарађују на том мрачном послу бансиословне суме новца. Сваке године хиљаде и хиљаде младих људи постају жртве ЛСД-25. Колико је то опасан отров најбоље показује пример једног младог Енглеца који је само једном узео ову дрогу, после тога месецима изгледао потпуно здрав, а онда изненада, без икаквог разлога извршио самоубиство.

Данас за ерготизам постоје разни лекови, али, и поред великог труда научника, противотров за ЛСД-25 још није пронађен! В. С.

ДИКАН и туристичка звер

ПРАВАЦ У ПАКАО!

— Наћераћу их све, и команданџа и другове, да њихово мишљење о мени — одлучио је њиховојошњи Илија Зрнић и пријавио се за ноћну акцију знајући да има мало изгледа да се из ње врати

Трећег дана више нисам могао да издржим. Док ми се у глави вртело од глади, пазио да ме нико од другова не примети, приближио сам се једној сеоској кући с намером да затражим нешто за јело иако нам је то било строго забрањено. Али, унутра није било никога. Осврнуо сам се по просторији која је била испуњена неким дивним топлим мирисом и спазио хлеб на огњишту. Све сам заборавио, и да се не сме, и да није поштено, и да стављам главу на коцку. Зграбио сам врућ хлеб и пожурио према вратима.

На прагу сам се сударио с домаћином! Погледала је право у моју торбу из које се пушио хлеб и без речи потрчала кроз село.

Пропао сам! — било ми је јасно. Сад ће ме сигурно пријавити команданту, а онда ће ме, по неписаном закону герилског ратовања, стрељати.

СЛАБ ЧОВЕК

Стајао сам пред командантом покуњен и уплашен. Нисам имао куд. Све сам признао и вратио сељанки недирнут хлеб. Командант чете Ђоко Бањац био је сав црвен од љутине. Док се жена удаљавала, он је грмео:

— Ти си обичан лопов и слаб човек! Нећу ја да будем командант пљачкаша!

И касније пред постројењем четом није био ништа блажи. Наставио је да ме грди и прети ми а мени је само једно било у глави: неће ме стрељати, жив сам!

Али, како сам се преварио. Није прошло дуго а ја сам зажалио што нисам мртав! Чинило ми се да у чети више ништа није као пре, да ме нико не воли и не цени. Шта да радим? Да одем из партизана нисам ни желео нити имао куд, да останем такође нисам могао. Решење је дошло само од себе. Спремао се напад на јаку немачку посаду која је бранила прилаз Санском Мосту и ја сам се добровољно пријавио у бомбаше. Било је мало вероватно да ће ме узети јер су се ту примали само најбољи и најхрабрији, али вредело је покушати. Морам им свима доказати да нисам слаб човек!

Зачудо, Бањац је попустио. Можда је хтео да ми

пружи шансу да се искупим за оно што сам учинио, можда се сажалио на мојих петнаест година, тек постао сам бомбаш.

Све је било добро док нисмо кренули у акцију. Али, чим сам поред себе видео Славка са пушкомитраљезом, схватио сам колико је све ово озбиљно и срце је хтело да ми искочи од страха.

Пред нама је било чувено брдо Ђедовача.

То у ствари више ни није било брдо већ права тврђава, бункер до бункера. Јер, зна се, ко држи Ђедовачу, његов је и град у долини, а она страна чији је Сански Мост контролише све путеве који воде према Бањалуци, Дрвару, Бихаћу и Приједору. Немци и усташе су то врло добро знали и сви наши покушаји да заузмемо ово стратегијски важно место остали су без успеха.

Наш задатак ове ноћи је био да покушамо да разбијемо блокаду места.

НИСАМ ПОСЛУШАО

Привлачили смо се бункерима пузећи. Под светлошћу рефлектора које су Немци палили чим би се смрачило, први пут сам изблиза угледао бетонски бункер и жицу. Никад се ничег у животу нисам тако уплашио као чистине која нас је делила од бункера. Чинило ми се да су све цеви митраљеза које су виле из пушкарнице уперене у мене. Из руке ми је нестала сва снага и ја ни данас не знам како сам успео да отпужем оних педесетак метара колико нас је делило од бодљикаве оgrade.

Најближи до мене био је Коста, искусан бомбаш. Док је клештима секао жицу, шапнуо ми је да само идем за њим. Али, ја нисам могао да га послушам. Потпуно сам се укочио од страха. Последњом снагом допузао сам до првог бункера, испружио руку и додирнуо студени камен. Не, није сан. Ја, Илија Зрнић стојим поред правог немачког бункера. Наједном сам био поносан а још кад сам видео да на првом отвору нема цеви, сасвим сам се охрабрио.

Одбројам до три, како су ме учили, и убацих бомбу кроз отвор. Истог тренутка као да се све около упалило.

Провирих кроз пушкарницу и угледах унутрашњост бункера: посада је управо завршавала вечеру, на столу је било неколико конзерви, на земљи празне флаше. Док сам их такогледао, сите и задовољне, у једном једином тренутку сетио сам се свега: и окупације, и своје побијене породице, мртвих другова и хлеба због којег ћу вечерас да изгубим главу. Одједном ме је испунила нека снага и одлучност. Мирно одшрафих бомбу, ударих њоме о камен, одбројам до три, како су ме учили, и убацих је унутра.

Најпре блесак, а онда грмљавина потресе земљу.

СА МНОМ ЈЕ СВРШЕНО

Истог часа као да се све около упалило. Са свих страна је припуцало. Из суседног бункера који је од мене

ји светлећи метак пролетео. Шта ће бити ако наши не наиђу, а и Косту треба сахранити... Све ми се то морало по глави.

Одједном, кад сам већ мислио да је са мном свршено, наишли су наши који су успели да униште онај други бункер. Никад се ником нисам тако обрадовао. И они су били срећни што ме виде живог. Заједно смо ушли у онај бункер у који сам малопре бацио бомбу. Пронашли смо лојану свећу и упалили. Избројали смо пет мртвих Немаца и покупили оружје.

Ја сам за себе узео један велики немачки пиштољ „валтер“.

Сутрадан је командир Бањац постројио целу чету и исти онај човек који ме је пре неки дан онако изгрдио, сад ме је пред свима похвалио и чак назвао јунаком.

Ето, тако сам постао бомбаш и искупио се за онај проклети хлеб...

Дуго те ноћи нисам могао да заспим. Размишљао сам о исповести тог плавог момчића, дугуљастог лица, коме је и данас, три године после догађаја с бункерима „валтер“ додиривао колена кад би устао. Причу сам слушао лежећи на једној ледини, мало подаље од групе бомбаша у логору Поткалиње, у близини Босанске Крупе. Стигао сам само да се распитам за овог младића и забележио његово име — Илија Зрнић. Ускоро сам из Подгрмечког одреда отишао на дужност комесара 12. крајишке бригаде.

Знам да су партизани освојили Сански Мост тек крајем 1943, да је командант Ђоко Бањац погинуо од бомбе на сремском фронту, али о малом Илији никад више нисам чуо ни реч. Мада га лично нисам познавао, и мада је од тада прошло пуних тридесет година, ја га никад нећу заборавити.

Можда ће се, ако је жив, кад ово прочита, јавити Забавнику.

Милутин Вујовић,

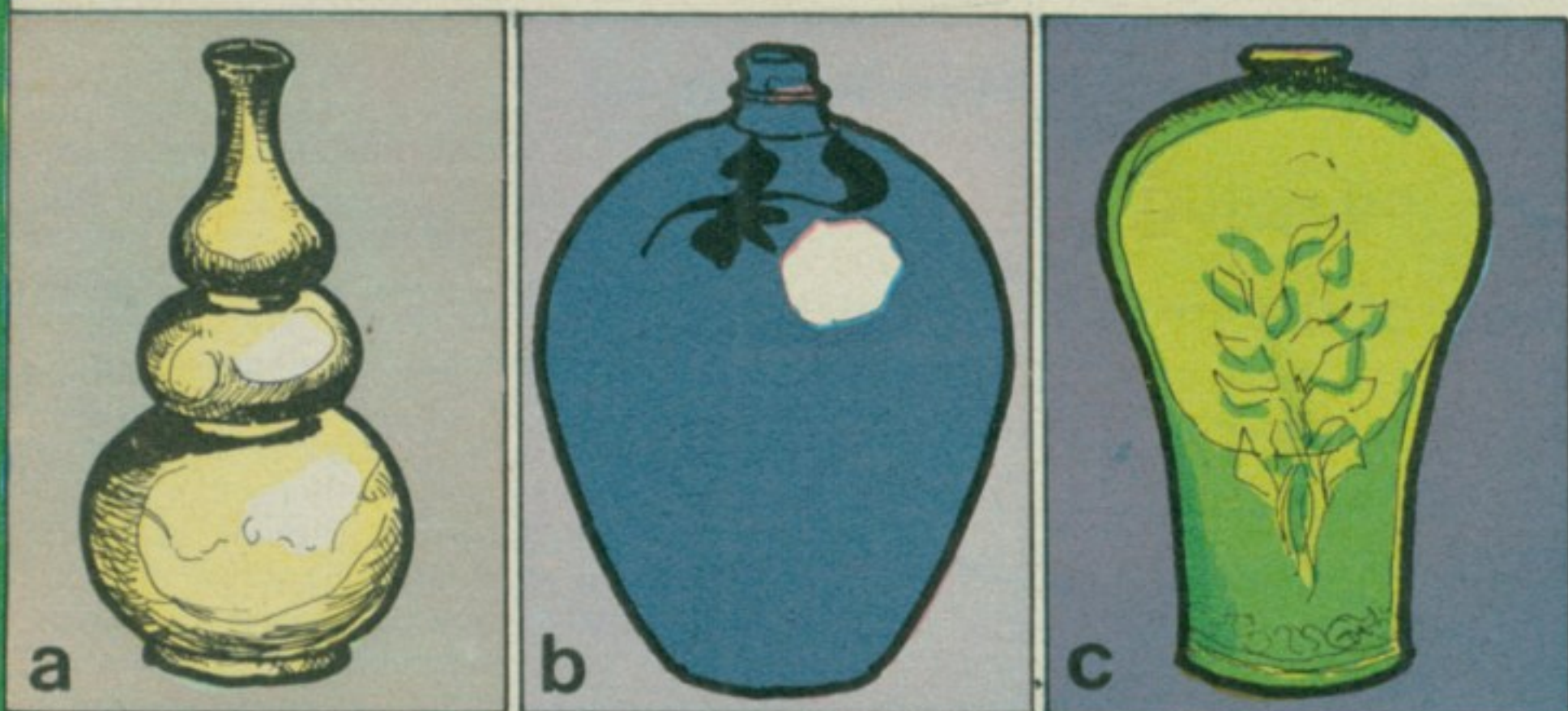
потпуковник у пензији

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА!

Опишите за Забавник свој истинит доживљај у коме се појављује нека личност чију храброст, племенитост, снажљивост или неку другу особину никад нећете заборавити. Не пропустите да наведете кад се догађај одиграо, све податке о том човеку а, наравно, и своје данашње занимање, године, адресу. Најинтересантије прилоге ћемо објавити и хонорисати са 250,00 динара. Рад на 3 — 5 страница пошаљите Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, Македонска 29, са назнаком „Човек“.

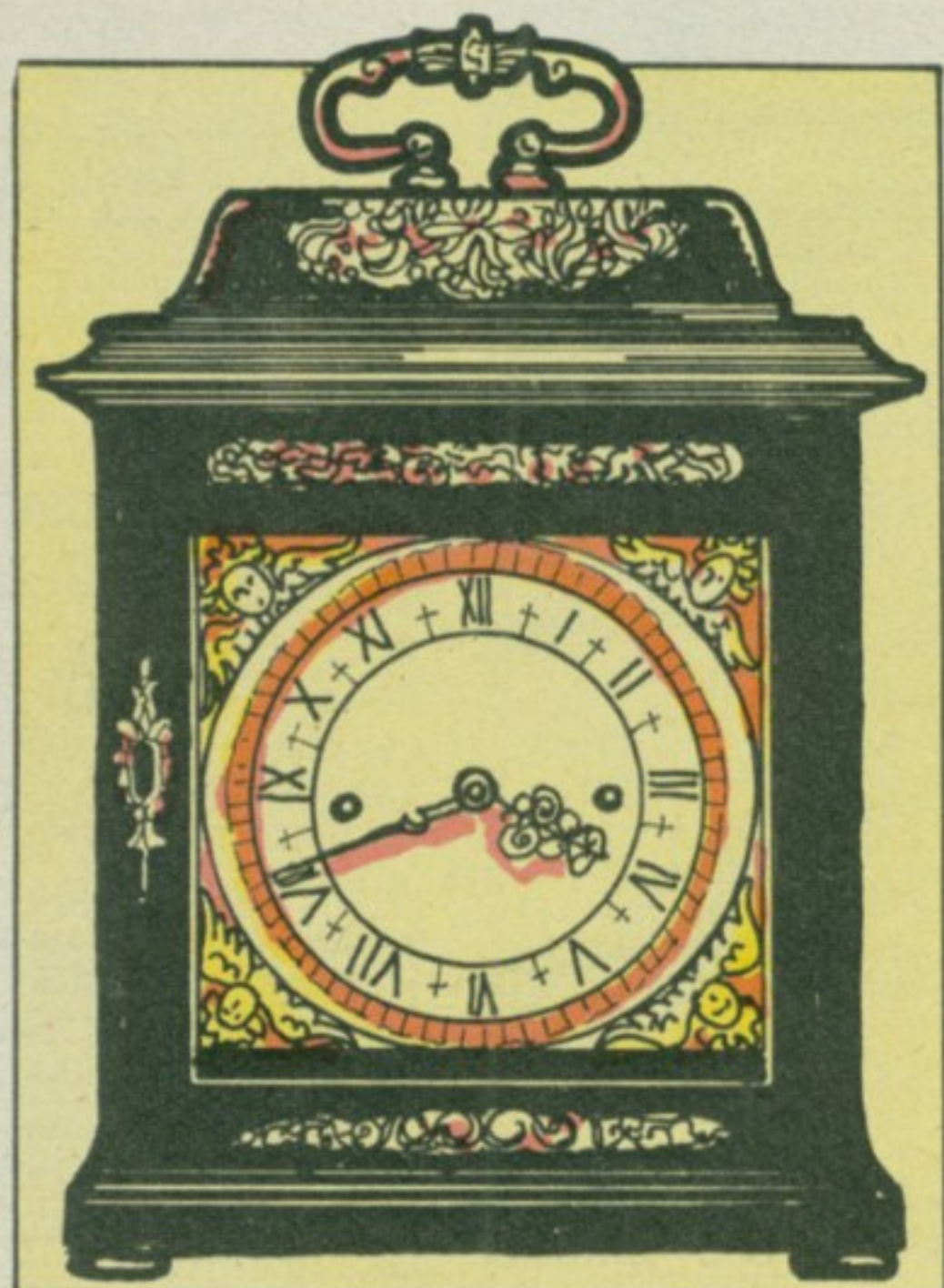
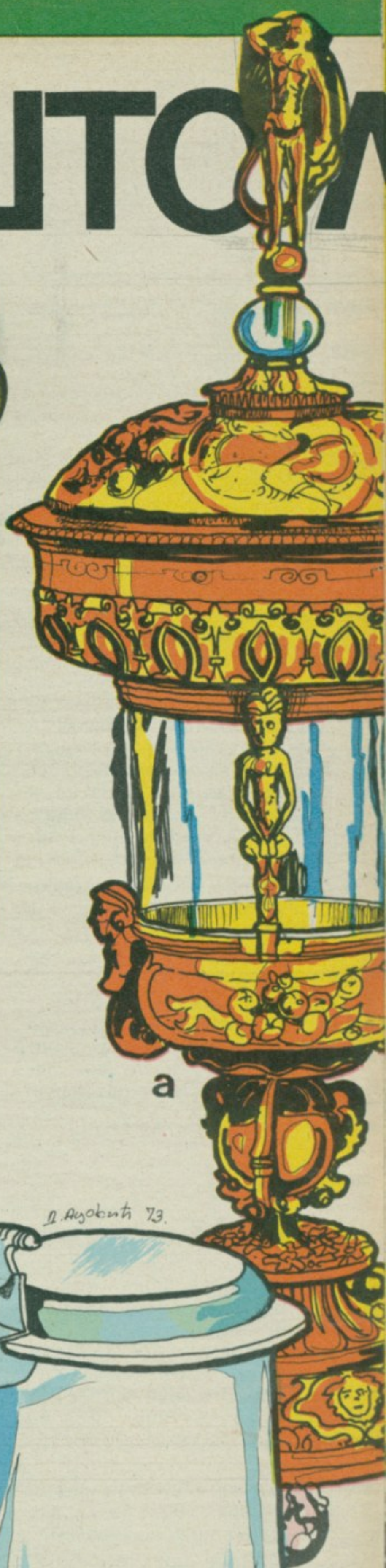
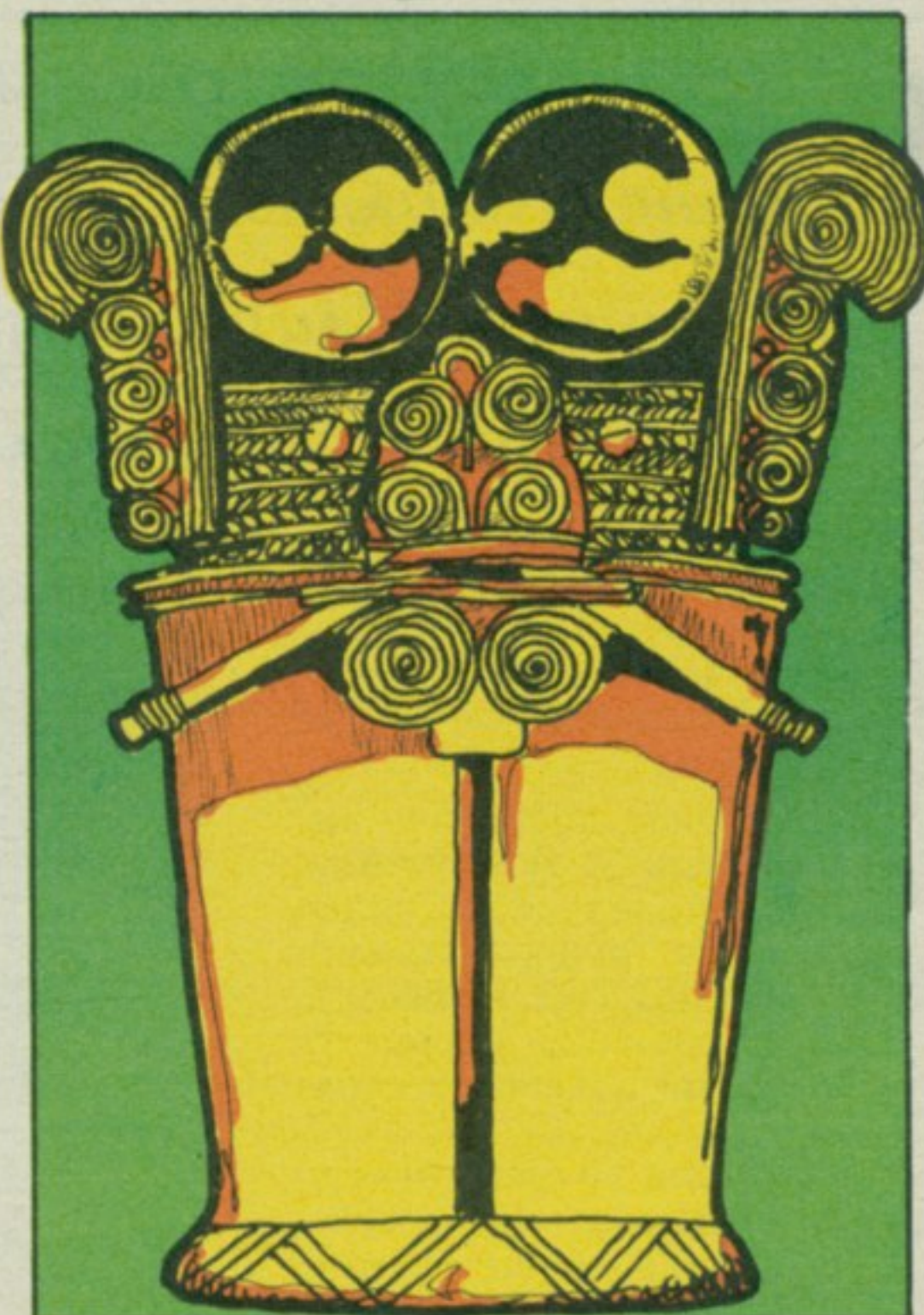
ЗАБАВНИКОВА АНТИКВАРНИЦА

ДВА ПИШТОЛА

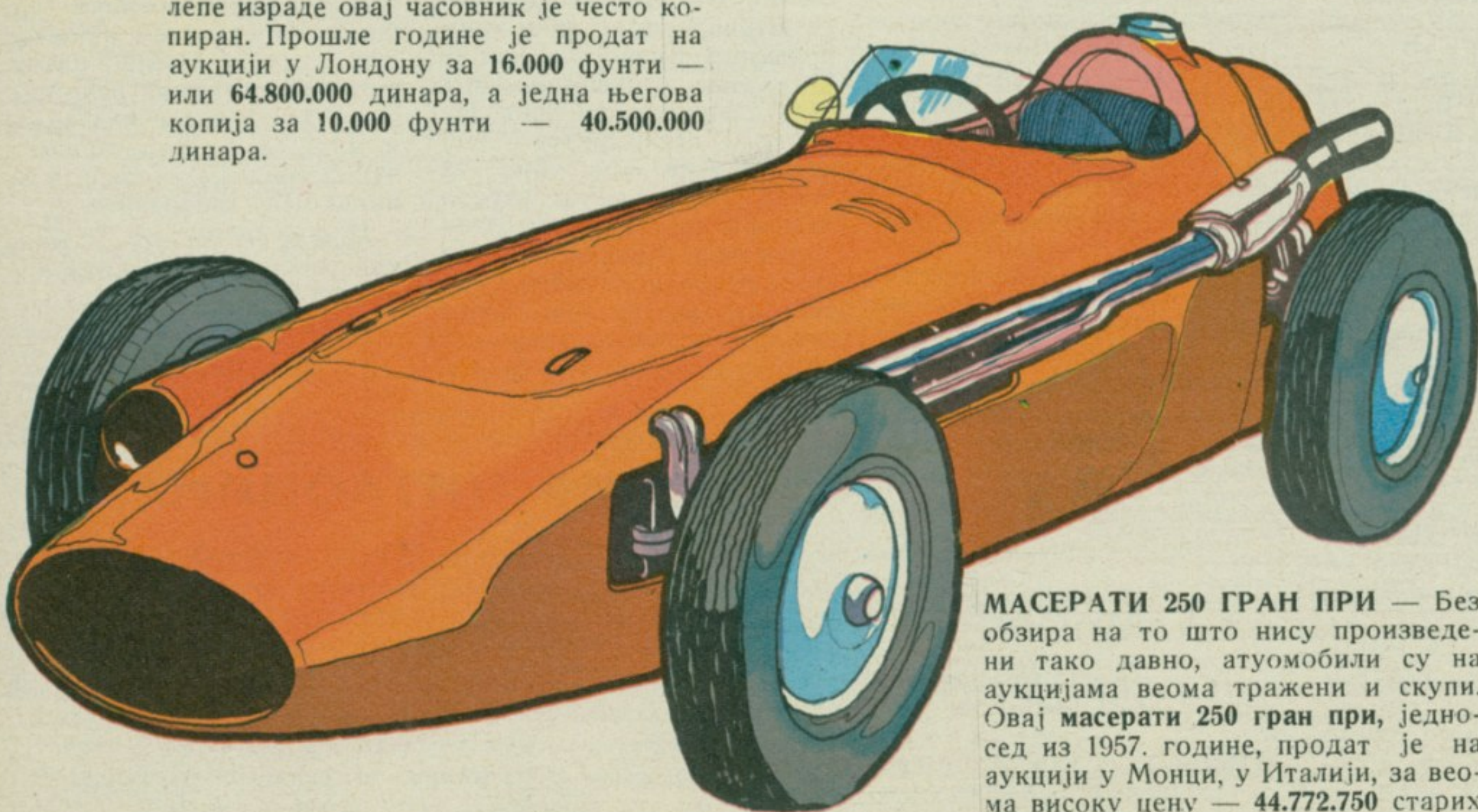

КИНЕСКЕ ВАЗЕ су све траженије на светском тржишту. Ове три на слици продате су на аукцијама у Њујорку и Лондону по веома високим ценама: а) Ваза из касног периода Минг — продата за 9.500 долара — 15.789.000 ст. динара. б) Ваза из периода Сунг — 2.200 фунти или 8.920.000 динара. ц) Ваза из периода корејске династије Корју — 1.600 фунти — 6.480.000 дин

ЗЛАТНИ УКРАС у облику стилизованог божанства, израђен у Колумбији. Овај украс потиче из периода раног средњег века. Прошле године је продат на аукцији у Њујорку за 26.000 долара — или — 43.212.000 старих динара.

САТ СА КУТИЈОМ ОД АБОНОСА, рад лондонског мајстора Томаса Томпиона из XVII века. Због прецизне и лепе израде овај часовник је често копиран. Прошле године је продат на аукцији у Лондону за 16.000 фунти — или 64.800.000 динара, а једна његова копија за 10.000 фунти — 40.500.000 динара.

МАСЕРАТИ 250 ГРАН ПРИ — Без обзира на то што нису произведени тако давно, аутомобили су на аукцијама веома тражени и скупи. Овај масерати 250 гран при, једносед из 1957. године, продат је на аукцији у Монци, у Италији, за веома високу цену — 44.772.750 старих динара.

ПРЕДМЕТИ ОД СРЕБРА — У XVI и XVII веку предмети од сребра су били веома цењени код колекционара. Они највреднији данас се ретко могу видети на аукцијама. а) Сатонски пехар од позлаћеног сребра и горског кристала, израђен 1573. године у Лондону, продат је у галерији „Сотеби“ 1957. године за 7.000 долара. Прошле године је препродат за 90.000 долара или 145.800.000 старих динара! б) Посуда од сребра, израђена у Ирској 1680. године са гравираним грбом, продата је у Лондону за 7.000 фунти или 28.350.000 старих динара! ц) Крчаг за пиво, израђен у Америци 1730. године, продат је прошле године у Њујорку за 7.500 долара, односно — 12.465.000 старих динара.

БА ЗА 62 МИЛИОНА

ЛОНДОНСКА ГАЛЕРИЈА АНТИКВИТЕТА »СОТЕБИ« У ПРОШЛОЈ ГОДИНИ ЈЕ ИМАЛА ПРОМЕТ ОД 174 МИЛИЈАРДЕ И 150 МИЛИОНА СТАРИХ ДИНАРА!

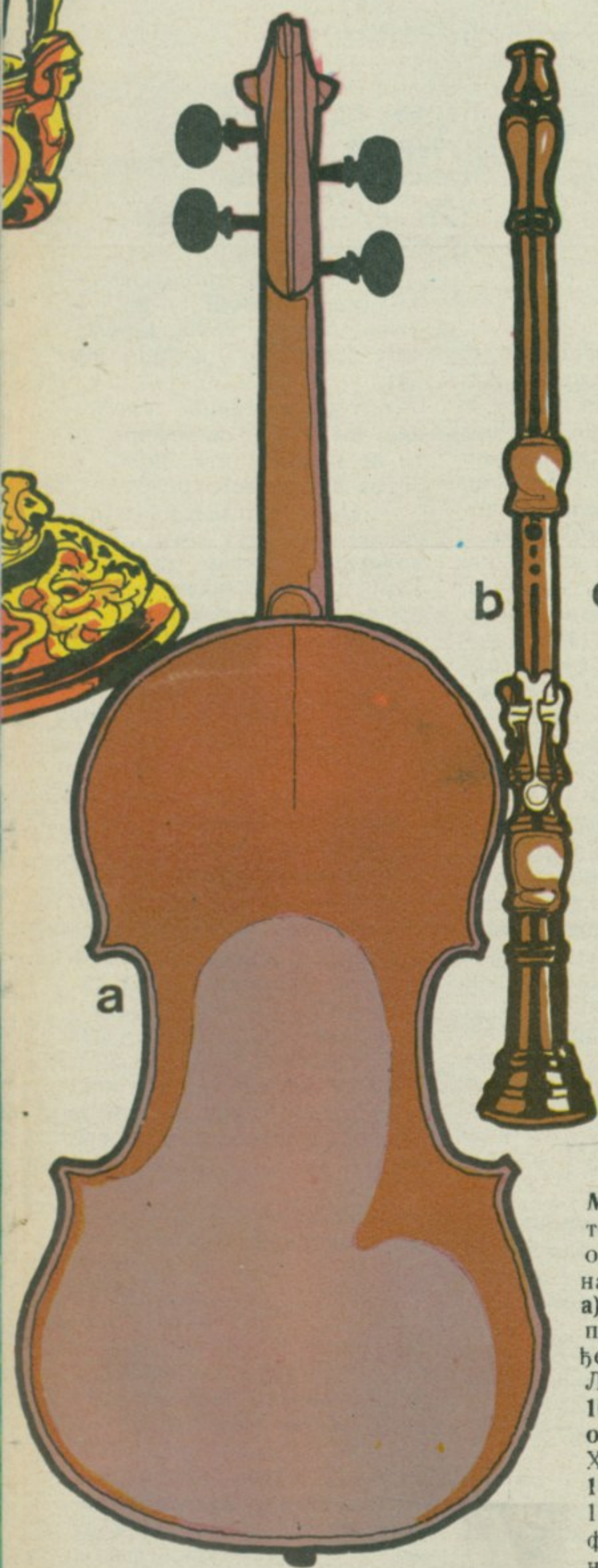
ВЕЛИКИ ЧАСОВНИК — Овај велики часовник израдио је у XVII веку чувени енглески мајстор Данијел Квер. Кутија у којој се налази часовник је украшена ораховим дрветом са уметничким шарама. Прошле године је продат на аукцији у Лондону за 5.800 фунти, односно 23.490.000 старих динара.

ПИШТОЉ ЕНДРЈУА ДОЛЕПА — Велико узбуђење међу колекционарима изазвала је појава пара пиштоља које је израдио највећи енглески пушкар XVII века Ендрју Долеп. Ове пиштоље је својевремено наручио енглески краљ Чарлс III да би их поклонио војводи Козиму III од Тоскане. Они су, у ствари, само део велике гарнитуре пиштоља Ендрјуа Долепа која је расејана по најпознатијим светским музејима. Продати су у Лондону за 15.500 фунти — 62.775.000 старих динара.

УКРАСНИ ПЕХАР — Године 1855. Жан Морел је у Паризу израдио украсни пехар од јасписа, веома тврдог, непрозирног камена из групе калцедона, злата и емајла. Пехар је украшен фигуром митолошког сина Јупитера и Данаје — Персеја на коњу, главом Медузе, кипом Андромахе и Мелузине у морској трави. Цео пехар је израђен у виду наutilus шкољке и висок је око 65 сантиметара. Продат је у Њујорку за 20.500 долара, односно 34.071.000 старих динара.

МУЗИЧКИ ИНСТРУМЕНТИ — Квалитетни музички инструменти, нарочито они које су радили познати мајстори, на аукцијама вреде као драго камење а) Страдиваријусова виолина, позната под именом „црвени дијамант“, израђена је 1732. године, а 1972. продата у Лондону за 26.000 фунти или 105.300.000 старих динара. б) Барокна обоа, дрвени дувачки инструмент из XVII века, продата за 3.600 фунти или 14.580.000 старих динара. ц) Флаута из 1738. године — продата је за 1.200 фунти, односно 4.860.000 старих динара.

АРТУРЕ, ПОБЕДИЛИ СМО!

Алкок је знао да је оно што ће извести његов други равно самоубиству, али није рекао ништа. Знао је, такође, да је то једини излаз.

Почетком 1919. године лондонски лист „Дејли Мејл“ расписао је награду од 10.000 фунти о коме ко успе да победи Атлантски океан и први прелети без слетања из Сједињених Америчких Држава у Европу или обрнуто. Била је то за оно време огромна свота и већ после неколико недеља за такмичење се пријавило десет британских и једна америчка посада.

Први су полетели Вуд и Вили. Они су 18. априла кренули из Холихеда у Ирској, али се њихов двокрилац „Шорт“ није прославио — буђауо је у море после свега десетак километара лета! Поучени њиховим искуством остали учесници одлучили су да пођу из Америке како би им при летењу помагао јак западни ветар који увек влада над северним Атлантиком. Окупили су се на Њуфаундленду, америчком острву најистуренијем према Европи.

Месец дана касније стартовали су са Њуфаундленда Рејнем и Морган. Они су били још горе среће од својих претходника јер је њихов, горивом преоптерећен, „Мартинсајд“ треснуо о земљу одмах после полетања. Пилоти су се правим чудом извукли живи.

ЛЕВИ МОТОР ПОПУШТА

Остаци „Мартинсајда“ још нису били ни уклоњени, а у ваздух су се на „Сопвиту“ винули Хокер и Грив. Њихов лет може се назвати злосрећним јер су због кварна на мотору били принуђени да се спусте на океан

свега 70 километара од циља! Читав свет поздравио је овај подвиг као највећи успех технике до тада, а „Дејли Мејл“ им је доделио утешну награду од 5.000 фунти.

Пролазили су дани и седмице, а нико се није усуђивао да крене њиховим стопама. Већ се губила нада да ће икоме поћи за руком да ваздушним путем савлада Атлантик. А онда је, тек 14. јуна, кроз етер стигла вест: „Капетан Алкок и поручник Браун, ветерани британске авијације, стартовали су тачно у 16,13 часова са острва Њуфаундленд у правцу Европе!“

Њихов стари двокрилни бомбардер „Викерс-Вими“ са два мотора ролс-ројс од по 375 коњских снага никада дотад није био толико оптерећен — носио је 3.900 литара бензина предвиђених за лет само нешто дужи од 3.000 километара. Стога нису никако смели да скрену с правца.

Првих неколико часова бомбардер је једнолично секао ваздух. Пилот Алкок спокојно је седео за командом док је навигатор Браун одређивао правац лета. Пала је ноћ и „Викерс-Вими“ је летео између два слоја облака. Наједном, Алково искусно ухо осети необичан шум у левом мотору.

— Артуре, леви мотор попушта! Није у квару, то јасно чујем. Мора да се на расплињачу ухватио лед!

Алкок је лагано одузео гас, а затим га нагло додао. Тај стари ратни трик узалуд је поновио неколико пута.

— Артуре, лед не отпада! — рекао је. — Један мотор не може нас одржати!

— Излазим! — одговорио је навигатор.

Алкок је знао да је оно што ће извести његов ратни друг равно самоубиству, али није рекао ништа. Знао је, исто тако, да им је то једини излаз. Браун је у цепове летачког комбинезона стрпао батеријску лампу и нож. Лагано, сантиметар по сантиметар, отворио је кабину.

НИ НЕБО НИ ЗЕМЉА НИ МОРЕ

Затим се до појаса извучао напоље и рукама дохватио жице којима су била спојена крила. Учинило му се да смрзнути метал пали као ватра. Акробатским скоком винуо се на доње крило и под његовим теретом бомбардер се мало нагнуо. Алкок је спретним маневром вратио апарат у водораван положај.

Педаљ по педаљ пузио је Браун према левом мотору. Најзад је стигао и осветлио га, но батерија му је сметала јер је једном руком морао да је држи док се другим грчевито придржавао за споне. Вратио је лампу у цеп и голом руком опипао мотор: Алкок је био у праву, на расплињачу се ухватио лед.

Браун је балансирао на крилу стружући ножем лед док је авион и даље летео несмањеном брзином. Сваки

његов покрет избацивао је апарат из равнотеже, но Алкок је био спреман и увек је на време реаговао. Најзад је мотор опет равномерно забрундао. Браун се вратио у кабину кроз смрзнут, покривен леденим честицама.

Међутим, ово уклањање леда није решило проблем, па је навигатор те ноћи сваким пола сата излазио и поново га стругао. Безброј пута ставио је живот на коцку понављајући акробације у мрклом мраку, на клизавом трупу авиона у покрету. Најзад је свануло, али се Сунце није видело од облака.

— Ноћас сам се управљао по звездама, а сада, усред бела дана, не знам тачно где се налазимо — рекао је Браун Алкоку. — Обала Ирске не може да буде далеко, али немам појма колико нас је ветар скренуо с правца. Не видим ни небо, ни земљу, ни море. Почни с понирањем.

ЗА ДЛАКУ!

Бомбардер клизну надоле кроз облаке. Тек тада Алкок и Браун угледаше море у пенушавим немирним таласима.

— Сада је 8 сати. Мора да су овде негде слетели Хокер и Грив.

Баш у том часу мотор поче да кркла.

— Да случајно и ми не слетимо овде, Артуре! Надам се да није пукао вентил!

Браун уздахну и поче да отвара кабину.

Педаљ по педаљ
пузио је Браун
према левом мото-
ру

— Не врати, приматељу — заустави га Алкок. — Ако је пукао вентил, твоја акробација нам ништа неће помоћи!

Мотор је стално кашљацао, но Алкок се правио да то не примећује и мирно је летео према истоку.

— Џоне, погледај — Браун је први пут откако су полетели повиско глас. — Тамо напред таласи се крећу у другом правцу. То је плићак, тамо мора да је обала!

Облаци се као неком чаролијом разиђоше и два друга угледаше танку линију.

— Обала! — рече Алкок. — Победили смо!

Браун је раширио карту ирске обале и упоредио је с обалом пред собом.

— Плаћаш виски, Џоне! — рекао је. — Хтели смо да стигнемо у Ирску код Клифдена, промашили смо за свега неколико километара!

— Држи се, слећем! — гласио је одговор.

На неколико метара над тлом десни мотор сасвим је отказао и бомбардер је треснуо о земљу. Стајни труп се сломио.

— За длаку! — хладно је прокоментарисао Алкок.

Било је тачно 8 часова и 40 минута.

Тако су Џон Алкок и Артур Браун, приближили Америку и Европу на 16 часова и 27 минута непрекидног лета. „Дејли Мејл“ им је исплатио награду од 10.000 фунти, Винстон Черчил, министар рата и ваздухопловства, предао им је одликовања, а енглески краљ им је доделио племићке титуле.

А. Р.

КРАЉИЦЕ МОРА

У Ватиканском музеју чува се једна слика Бенти-леа да Фабријана с почетка 15. века на којој је представљен трговачки једрењак какав је, почев од 14. века, „владао Средоземним и Јадранским морем“. То је један од првих типова караке, једрењака за који многи мисле да је настао по угледу на нордијске бродове зване коге. Те прве караке имале су обично по две катарке: главну с крижним једром, док се на мању, која се налазила према крми, разапињало мало троугласто једро. И прамац и крма брода имали су по низак каштел. Караке су често вукле за собом чамац на весла за спасавање, што је била новина у поморству. Да Фабријанова слика омогућила је да се с великом тачношћу реконструише изглед првих карака.

НОВИ КРА МАЊИОНИЧАР

Висок, црномањаст младић у елегантном фраку лаганим кораком ступа на сцену, зауставља се и незаинтересовано почиње да скида беле рукавице. За то време напета публика гледа га као хипнотисана, тачније, гледа у његов црни лаковани штап са сребрном куглом на врху. Јер, тај штап лети око њега лебдећи у ваздуху све док му младић не да знак. Тада му се послушно враћа у руке.

Тако улази на сцену Александер, проглашен за најбољег мађионичара Европе 1973. на конгресу мађионичара и илузиониста одржаном у Сен Венсану у Француској на коме је учествовало 260 најпознатијих мађионичара. Жири је имао веома строге критеријуме, па је од 25 предвиђених награда доделио само 12. Прва је припала Александеру — златна плоча са профилем Ранијера Бустелија, „мађионичара над мађионичарима“, који данас има скоро 90 година и живи у Финленду.

ПОСТАЋУ ХИРУРГ

Александер, међутим, није професионалац. Европски краљ мађионичара за 1973. годину зове се, у ствари, Елио Де Гранди има 22 године, а рођен је и живи у италијанском граду Торину и студира трећу годину медицине. Елио Де Гранди без црног фрака, цилиндра и белих рукавица је младић који се ни по чему не разликује од других младића својих година. Само оштар, блистав, продорни поглед подсјећа да је он мађионичар. Њему је то смешно.

— Ја, у ствари, нисам мађионичар већ опсенар, жонглер који све трикове изводи помоћу руку. Заиста, у основи сваке моје тачке лежи неки трик. Ја то не кријем.

Новинара који га је посетио одмах после конгреса увео је у салон своје родитељске куће, отмене зграде у старом делу Торина.

— Извините, мало сам нервозан — рекао му је — Сутра полажем микробиологију, а ова гужва око нашег конгреса прилично ме је одвојила од учења.

— Да ли сте ви мађионичар или студент?

Елио Де Гранди шири руке и слеже раменима:

— И једно и друго. Желим да postanем хирург и истовремено да се бавим опсенарском уметношћу. То лики људи добро раде по неколико ствари у животу!

— Али, можда ћете једног дана ипак морати да бирате.

— Па, не верујем. Ја нисам ни аматер ни професионалац. Опсенарством се бавим са професионалном озбиљношћу, плаћају ми ка да наступам, али не желим од тога да живим. Јер, са 35 година живота мађионичар је готов. Руке ви-

ше немају неопходну брзину.

— Колико вам плаћају када наступате?

— Све до јуче око сто хиљада лира (три хиљаде динара) за вече. Сада, кад сам освојио прво место, цена ми је скочила, али још не знам колико. После ове победе мој телефон непрекидно звони, траже ме импресарији из целе Европе. Свима одговарам: „Видећемо се у септембру“. Сада треба да положим два испита, а већ сам ангажован за седам наступа у току јуна, пет у Италији и два у Швајцарској.

— Како припремате своје тачке?

— Када вежбавам или спремам своје тајне вештине, затварам се у једну собу и нико сатима не сме да ме узнемирава. Баш нико, ни моји родитељи, ни моја девојка.

НАПОРНО ВЕЖБАЊЕ МОЗГА

— Како они на то реагују?

— Мојој девојци веома је

забавно када „изводим мађионичара“, а родитељи су се, после извесног негодовања у почетку, већ навикли и пружају ми подршку.

— Да ли су те ваше припреме напорне?

— Веома. Поред хитрих руку и крајње хладнокрвности за моје тачке неопходно је и вежбање мозга. Све то ми добро дође и за учење, а надам се, послужиће ми и једног дана кад postanем хирург. Операција срца такође захтева хитре руке и хладнокрвност. Хоћете ли да вам покажем како вежбавам памћење?

Александер је рекао но-

винару да под бројевима испише читав низ предмета, на пример: 1. столица, 2. лустер, 3. тепих, и тако даље. Затим му је новинар само једном гласно прочитао шта је написао, а Александер је за њим све полако поновио, прво од почетка до краја, онда од краја до почетка. Потом му је новинар на прескок говорио бројеве, а он је одговарао који предмет иде уз који број. И ниједном није погрешно.

— Која је особина најважнија за једног мађионичара?

— Она која се енглески

АЛ РА

За све чланове Међународног удружења мађионичара важи заклетва да никоме никада не одају тајну својих трикова: ни родитељима, ни жени, ни пријатељима!

госту сат који му је не- приметно скинуо с руке. — Немојте ме питати када сам то урадио, то спада у моје тајне! Знате, мађионичари- ма је најтеже са особама које су интелектуално и пси- хички ограничене, које се слабо концентришу. Њихову пажњу тешко можемо да скренемо на нешто друго и управо они, а не психички уравнотежени, образовани људи и интелектуалци, најлакше откривају у чему је трик.

— Значи, свим осталим људима ви лако можете да извучете из џепа новчаник...

— Наравно, али како то радим професионална је тајна. Сасвим је јасно и због чега. Крађа из џепа или како ми то енглески зовемо „пик покет“ опасна је и могла би се злоупотребити. Познат је случај највећег мађионичара прошлог века Бартоломеа Боска. За време Наполеонових ратова у Русији Боско је рањен и док је беспомоћно лежао, један козак, мислећи да је мртав, покушао је да га покраде. И док му је он претуррао по џеповима, Боско му је не приметно узео 7 рубаља.

САВЛАДАО САМ СИЛУ ТЕЖЕ!

— Када сте почели да се оавите мађионичарством?

— Било ми је 10 година када сам на телевизији видео великог Полока, тада на врхунцу славе. Његова уметност толико ме је ошамутила да сам одмах отишао код најбољег мађионичара у Торину Виторија Балија који је сада председник нашег удружења. Он ме је охрабрио и научио првим триковима. Наша вештина захтева огромно стрпљење. За трик са штапом који лебди морао сам да променим 95 штапова, а тачку која ми је донела прво место на конгресу вежбао сам 4 године!

Та чувена тачка састоји се из привидне левитације, односно лебдења. Александер улази на сцену играјући се марамицом и сребрном лоптом великом као фудбал. Затим, одједном

склања марамицу, а лопта остаје да лебди у ваздуху „савладавши“ силу Земљине теже. За време извођења нико жив не може да примети у чему је трик мада Александер приказује вештину с лоптом и у сасвим малој просторији пред пријатељима који су удаљени од њега једва метар.

САМО ДВОЈИЦА НА СВЕТУ

Када је, у Сен Венсану, Александер склонио марамицу, а лопта остала да лебди, гледаоци су скочили на ноге и сала се проломиле од аплауза. А већину у публици чинили су мађионичари навикли на разноврсне трикове.

— Колико људи на свету може да изведе сличан трик?

— Средином прошлог века Бартоломео Боско изводио је „левитацију“ са лоптом од бакра која је лебдела изнад стола. Сада нешто слично ради још само Норвежанин Џон Фихин, али ми није познато каквим се триком служи.

— А колико особа је упознато са суштином вашег трика?

— Само две: мој некадашњи учитељ Виторио Бали и професор Алберто Сита, по мом мишљењу највећи мађионичар данашњице, председник удружења мађионичара из Болоње. Иначе, у Италији има око 500 мађионичара, у разним удружењима, и за њих, као и за остале чланове Међународног удружења мађионичара, важи свечана заклетва да никоме, ни родитељима, ни жени ни пријатељима, никада не одају тајну својих трикова.

— Да ли припремате нешто ново?

— Размишљао сам о једној веома поетичној тачки финог ефекта са мехурима сапунице. Али, за њу је потребан клоун тужног лица. Видећемо шта ће од тога испасти. За сада мислим само на испите.

Б. Д.

ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

СЛАТКИ МАМАЦ. — Из зоолошког врта у Броквилу, у Канади, побегао је нилски коњ тежак две тоне. Нашли су га устог дана тринаест километара далеко од града. Чувари врта узалуд су покушавали да га покрену и врате у врт. Најзад су одлучили да му читају пут до „куће“ носу кексима. Нилски коњ, који веома воли слаткише, ушао је у клопку. Корак по корак, од кекса до кекса, појео је 50 килограма колачића и — стигао до зоолошког врта.

ЛАЖНИ ШАМПИОН. — На свим коњским тркама у јужноафричком граду Преторији у центру пажње био је коњ који је стално односио све награде. Тако је било све док недавно неки фото-аматер није успео да из близине сними шампиона. На његово велико чуђење коњ на снимку био је другаст. Тако је откривена тајна успеха: шампион је био мелеш коња и зебре која, као што је познато, трчи много брже од коња. Шампион је одмах дисквалификован.

ФАРМЕР И ЕНЦИКЛОПЕДИЈА. — Француска издавачка кућа „Ларус“, позната у свету по својим енциклопедијама, добила је недавно писмо од једног фармера из Оверња које гласи: „С великим задовољством упознао сам се с вашом изврсном енциклопедијом намењеном пољопривредницима. Молим вас да ми одмах пошаљете поузећем краву музару чији се опис налази у четвртном тому на 1.216. страници. Унапред захваљан...“

зове „мисдајрекшн“, односно способност да се пажња публике одврати на сасвим другу страну у тренутку кад се изводи кључна тачка трика. Неко то ради причајући без краја и конца, као што ја сада чиним са вама.

КРАЂА ИЗ ЏЕПА

— Да ли можете да ми дате неки пример?

— Већ сам вам га дао!

— И Александер, задовољно се смејући, пружа свом

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

Човек који се плашио врата

У њаници сви су нађрнули на једина браћа
гворане ђред којима је сђајао Хари. Грче
виђа се држао за добраћак не усђуђуђи-
се да их ођбори мада ја је дим већ иушио.

Харија Киченера су становници његовог родног градића у британској покрајини Сандерланд звали — „Хари Манијак“! Не без основа. Хари се манијачки плашио врата. Свака врата била су за њега несавладива препрека. Ни за шта на свету не би отворио ниједна врата, не би дотакао ниједну браву.

Због тога није могао да се запосли у некој фабрици, радионици или канцеларији. Срећом, отац је имао довољно новца да му отвори малу дрогерију и тако је Хари добио могућност да зарађује хлеб не догичући ниједна врата.

Устајао је у седам сати и стрпљиво чекао да му мајка отвори врата спаваће собе и врата купатила. Кад би се окупао звизнуо би и мајка му је отворала врата купатила. После доручка отац га је пратио до дрогерије и отварао му врата. Предвече је Хари чекао да отац дође и закључа за њим врата дрогерије.

У свему осталом Хари Манијак је био нормалан човек од тридесет пет година: дружељубив, љубазан, пријатан саговорник и сталан учесник у партијама билијара у гостионици „Зелена патка“.

Хари је сваке вечери долазио у „Зелену патку“. Кад би врата гостионице била затворена Хари би на улици чекао да наиђе неки гост. Чим би гост отворио врата гостионице он би се спретно провукао поред њега и улазио у „Зелену патку“ не додирујући кваку. Истом техником служио се и одлазећи из гостионице. Мало ко је знао да је Харијев страх од врата последица једног трагичног ратног доживљаја.

НОЋ ИЗА ФРОНТА

Било је то у Француској, неколико недеља пре краја рата. Везиста Хари Киченер је са још тројицом другова добио задатак да поправи неке оштећене телефонске линије у позадини британских трупа. Четири британска везиста зановирила су у једној колиби у неком напуштеном сеопету. Била је кишна и магловита ноћ. Наложили су јаку ватру и сели да одиграју партију карата. Рат их више није ни плашио ни узбуђивао јер су били огуглали у многим тешким окршајима. Уосталом, били су у британској позадини. Чеге би ту требало да се плаше?

Кад су зачули куцање на вратима нису се ни најмање узнемирили. Штаб је знао где се налазе и били су уверени да је то курир с неким новим наређењима.

Хари је био најближи вратима. Устао је и отворио их. Само је тренутак владала тишина, а онда је заштекнула машинка. Дошљак је био залутали немачки војник који није ни знао да се налази у непријатељској позадини. Чим је угледао британске униформе отворио је ватру.

Први се срушио Френк. Том је пао кад је испружио руку према свом „томију“. Џек је стигао да дограби митраљету, али није имао времена да је употреби.

Хари Киченер, заклоњен раскриљеним вратима, видео је то. Хладнокрвно је извукао пиштољ. Кад је Немац, мислећи да је ликвидирао све непријатеље, закорачио у колибу Хари је притиснуо обарач и сасуо у њега три метка.

Пола сата касније Хари је у штабу јединице поднео рапорт. Испричао је све прибрано, готово равнодушно. У његовом извештају би-

ло је необично само то што је неколико пута поновио:

— Френк, Том и Џек су мртви зато што сам ја отворио врата!... Убијени су зато што сам ја пришао вратима!... Да нисам отворио врата они не би били мртви!

Те ноћи је бунцао. Следећих дана, причајући о трагичном догађају све чешће је, понекад урлајући безумно, оптуживао себе што је отворио врата.

Послали су га у болницу. Психијатри су га прогласили неспособ-

ним за било какву војну дужност.

Кад се вратио у родитељски дом недељама није излазио на улицу. Најзад му је отац купио дрогерију. Отац је сваке вечери долазио у „Зелену патку“, разговарао са познаницима, збијао шале, играо билијара и карата.

У прво време Харијева чудна манија збуњивала је, па и плашила, његове познанике. Неки су покушавали да га убеди како је његов страх од врата апсурдан и глуп. Хари никоме није причао шта се

збило оне ноћи у Француској. Само је један човек, који је с њим био у јединици, знао за трагичан ратни догађај, али је и он ћутао верујући да ће време учинити своје, да ће Хари оздравити.

ПОЖАР У »ЗЕЛЕНОЈ ПАТКИ«

Пролазили су дани и године, а „Хари Манијак“ није дотицао браву. Понекад је сатима чекао пред неким затвореним вратима да му их неки случајни намерник отвори. Његово чудно понашање више никога није узнемиравало. Био је радо виђен у сваком друштву, а нарочито у „Билијар клубу“ чије је седиште било у прилично великој сали „Зелене патке“.

Једне септембарске вечери 1957. „Билијар клуб“ је славио десетогодишњицу. У програму су учествовали певачи, свирачи, играчи и мађионичари аматери. Сала је била крцата. Хари Манијак, који је за касније није на време успео да прође кроз једна врата, седео је у последњем реду.

Пред крај програма избио је пожар на позорници. Завеса и кулисе од дрвених рамова и јуте, за час су се претворили у велику ломачу. Настала је паника: деца су вриштала, жене јаукале, а мушкарци су безглаво навалили према излазу.

Хари је инстинктивно, као и сви остали, журнуо према вратима. Како је седео у последњем реду први је стигао до њих. Ту се одједном укочио јер су врата била затворена. Манија је била јача чак и од нагона за самоодбрањом. Од страха изbezумљени људи гурали су Харија на врата, али се он грчевито укхватио за довратак и очајнички се одупирао. Надљудском снагом, ударајући ногама, одбијао је од себе изbezумљене људе од којих су неки већ почели да се гуче.

КО ЈЕ ЗА ЈЕДНУ ПАРТИЈУ?

А тада је Харијев пријатељ из рата успео некако да се пробије до њега. Био је довољно присебан да викне:

— Отвори, Хари! Убиће их, Френк, Тома и Џека, ако не отвориш! Мораш да их спасеш! Отвори, врата, Хари!

Хари је јечао, гризао усне, колутао очима, али се и даље одупирао притиску.

— Хари, отвори! — опет је викнуо пријатељ. — Ако не отвориш они ће умрети! Френк, Том и Џек! Отвори!

Хари Манијак је одједном затворио очи и продорно јаукују. Затим је дограбио кваку и једним снажним покретом отворио врата. У пожару нико није страдао. Чак ни штета није била велика.

Неколико дана нико није видео Харија.

Кад су чланови „Билијар клуба“, недељу дана касније, поново отворили „Зелену патку“ Хари Киченер се појавио. Сви су се изненадили. Први пут Хари Манијак није чекао да неки гост пред њим отвори врата. Сам је притиснуо кваку, ушао, затворио врата за собом, пришао им и сасвим мирно упитао:

— Ко је за једну партију учествовао?

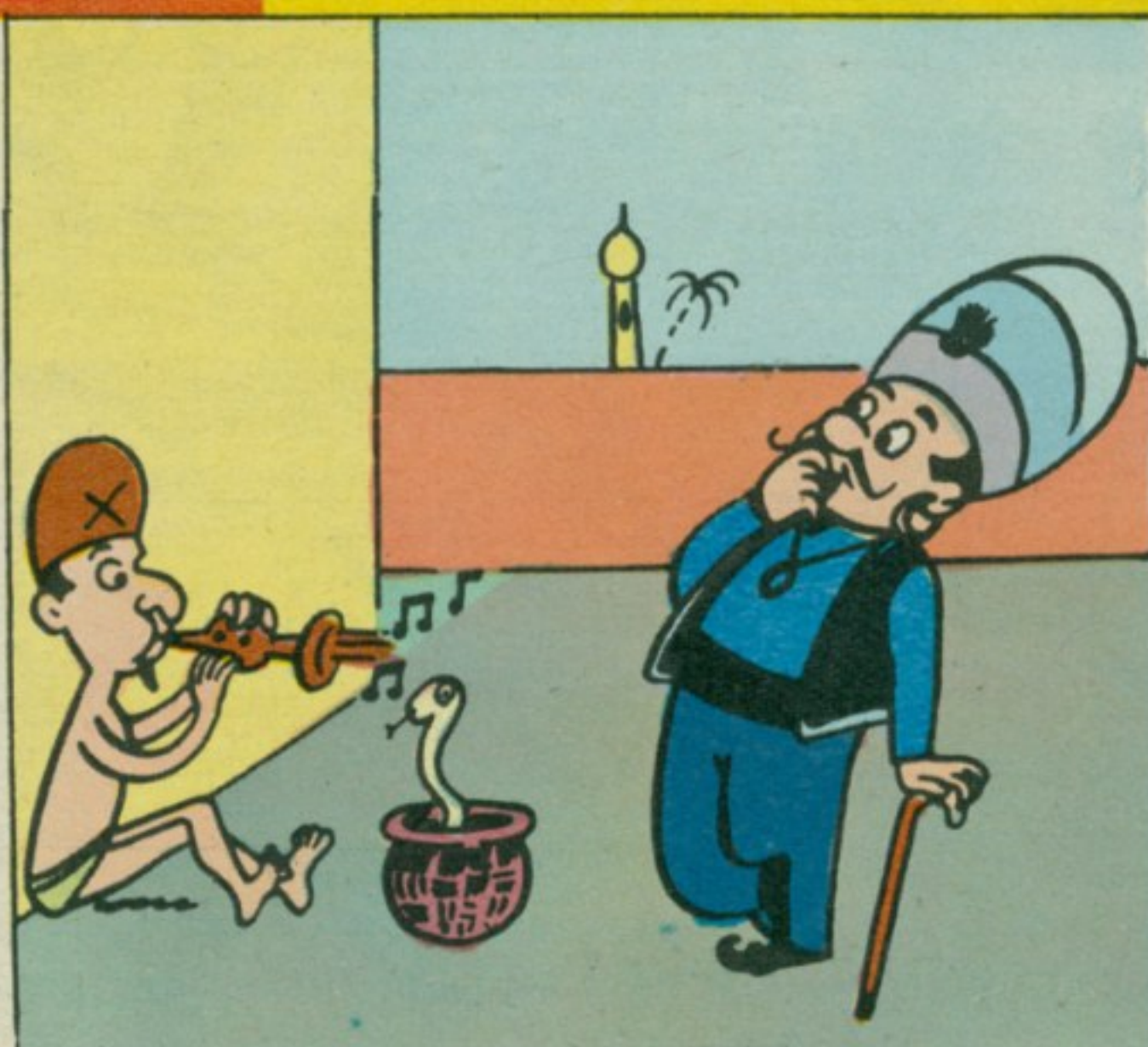
А. Р.

Чим је угледао британске униформе залутали немачки војник отворио је ватру

НАСТРАДИН

Џон Хазард: КИДНАПОВАНИ ДЕЛФИНИ

ДОК ДВА
ИСТРАЖИВАЧА
ХРАНЕ СВОЈЕ
ПРИПИТОМЉЕ-
НЕ ДЕЛФИНЕ,
МОРНАР И ДЕ-
ВОЈКА ИЗ ЧАМ-
ЦА БУДНО ИХ
ПРАТЕ...

ДОШЛИ
СУ НА
ПОЗИВ
КАО
ПИТОМИ
ГОЛУБО-
ВИ?

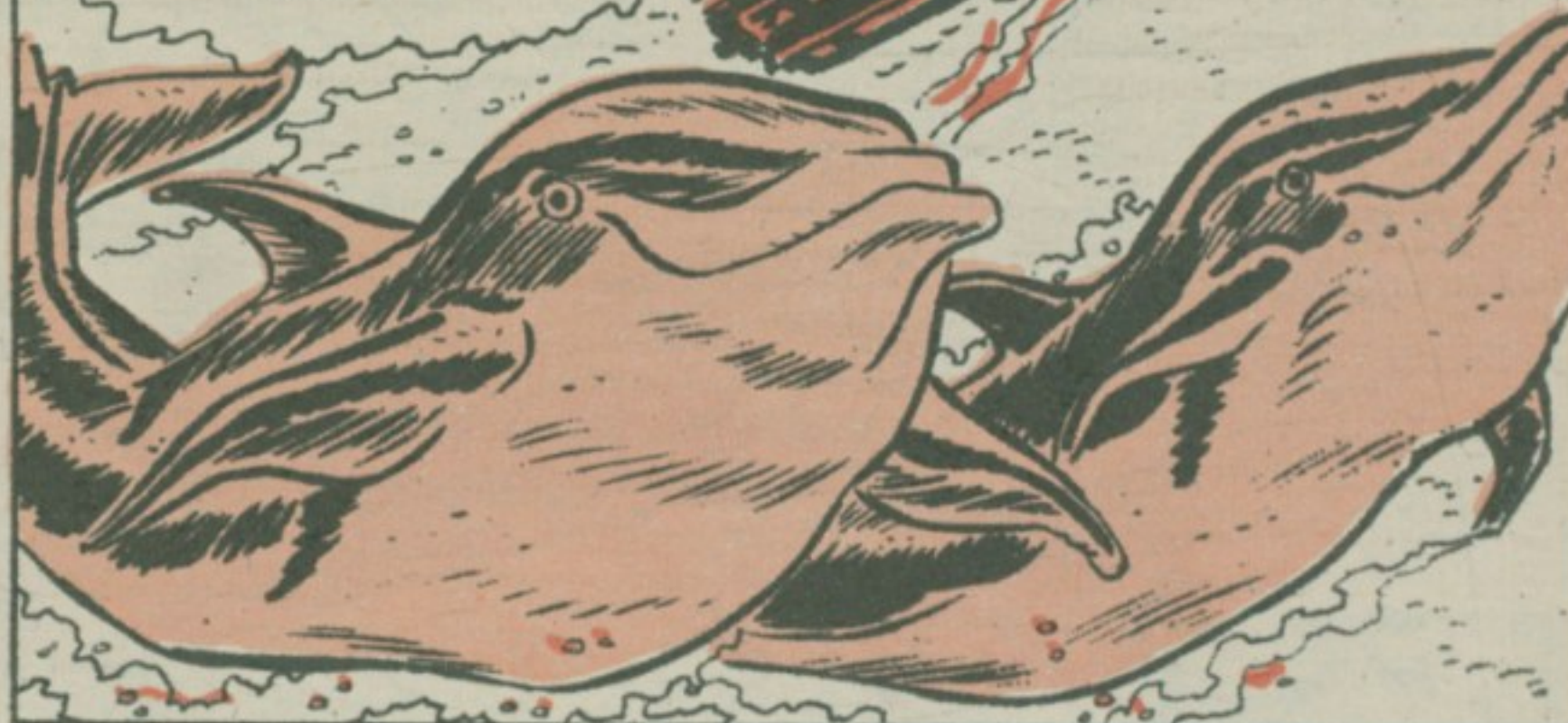
АХА! САМО,
ОНИ ЋЕ СЕ
ОДАЗВАТИ
СВАКОМ
КО ЗНА
ПОЗИВНИ
СИГНАЛ!

ПОШТО СУ „ПРИЧАЛИ“ ДЕЛФИНИ СУ ОКРЕНУ-
ЛИ ЛЕЂА НАУЧНИЦИМА И ЗАПЛИВАЛИ ПРЕМА
ПУЧИНИ...

ДЕШИФРОВАО СИ ТАЈНИ
ВИСОКОФРЕКВЕНТНИ
ПОЗИВНИ СИГНАЛ
НА КОЈИ СЕ ДЕЛФИНИ
ОДАЗИВАЈУ?

БЕЗ МУКЕ!
НАШ АНАЛИЗАТОР
ПОВЕЗАО САМ СА
ОДАШИЉАЧЕМ
НАУЧНИКА!

ОДЛИЧНО!
ЗНАЧИ САД
ТАЈ ПОЗИВ
МОЖЕМО ДА
ИМИТИРАМО!
КРЕНИ ЗА
ДЕЛФИНИ-
МА!

КАСНИЈЕ...

САД ТИ
ПРЕУЗИМАШ
ИГРУ!
ХАЈДЕ,
ЗАПЕВАЈ
ИМ ПЕСМУ
СИРЕНА...

ОДУВЕК САМ
ЖЕЛЕЛА ДА
БУДЕМ
НЕОДОЉИВА
СИРЕНА!

ПРИВУЧЕНИ ПОЗНАТИМ СИГНАЛОМ
ДЕЛФИНИ СУ СЕ ОДАЗВАЛИ...

КАО ЧАРОБНИ
ШТАПИЊ! ЈОШ
САМО ДА ИХ
ОДМАМИМ ДО
ЊИХОВОГ
НОВОГ
ДОМА!

МНОГО КАСНИЈЕ У НАУЧ-
НОЈ БАЗИ...

НЕ РАЗУ-
МЕМ
ЋО!
САМ
И САРА
КАСНЕ
ВЕЋ
ДВА
САТА...

ШТА ИМ СЕ
МОГЛО
ДОГОДИТИ?
ДА НИСУ
ЗАЛУТАЛИ?
ДА ИХ
НЕКО
НИЈЕ
УКРАО?

ЗА ТО ВРЕМЕ
ХАЗАРД ЈЕ ВЕЋ ЛЕТЕО
ПРЕМА ЕВРОПИ...

ЈЕДИНИ
НАЧИН ДА
РАСКИНЕМО
КРИЗУМ-
ЧАРСКИ
ЛАНАЦ...

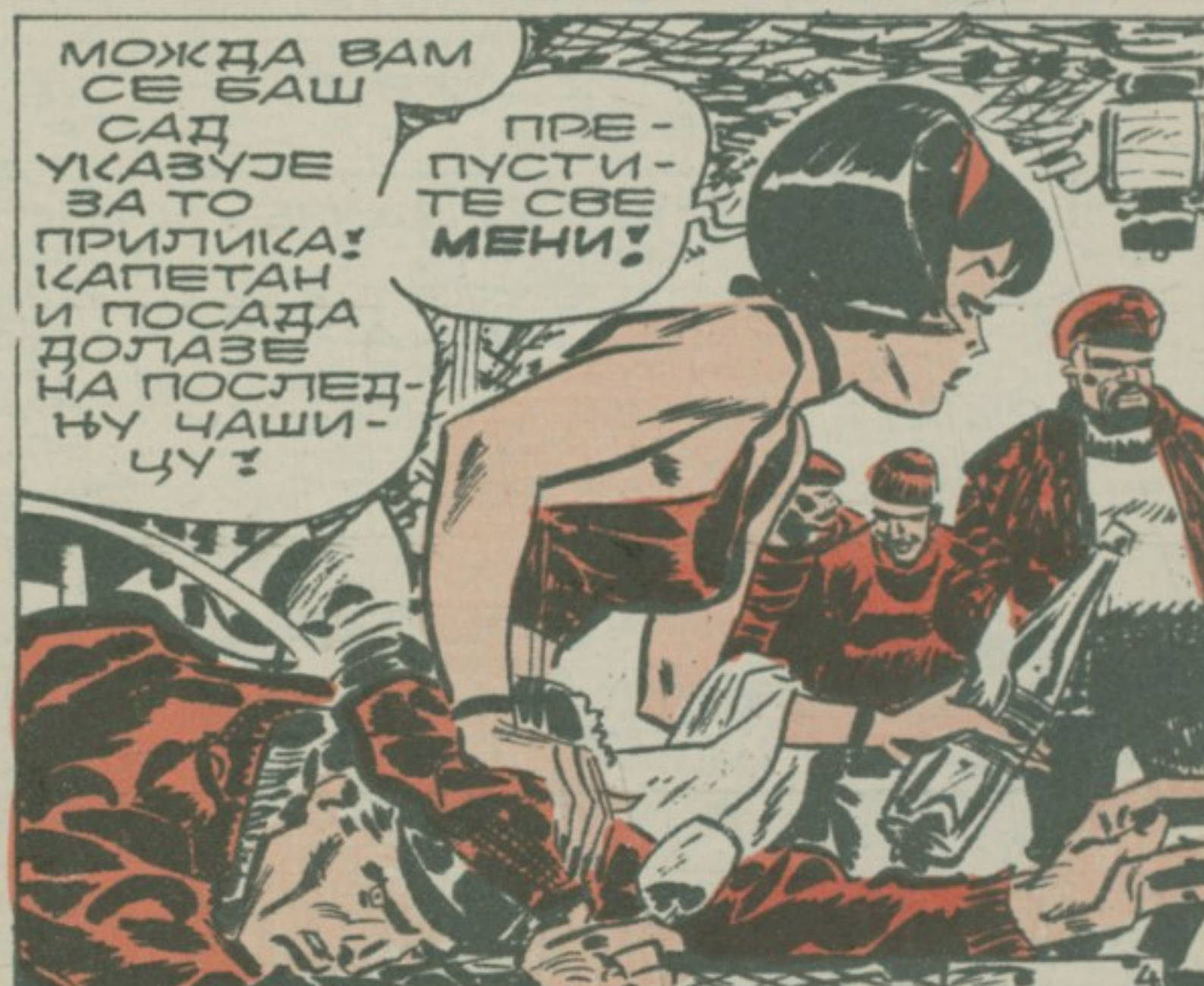

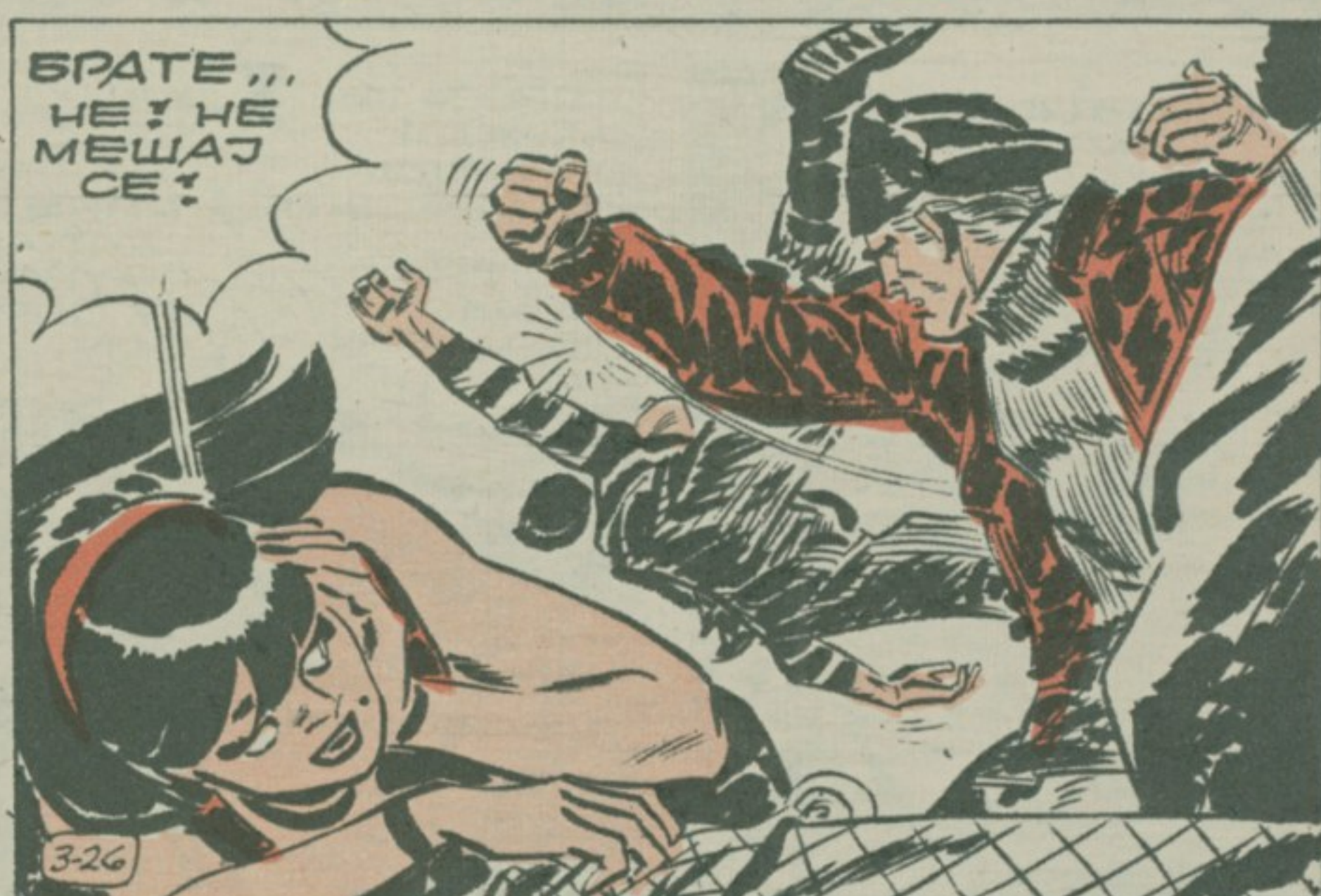
...ЈЕСТЕ
ДА
ПРАТИМО
ПРВУ
ВЕЛИКУ
ПОШИЉКУ
ОД
ЊЕНОГ
ИЗВОРА!

ДА, ХАЗАРДЕ!
ТРЕБА
КРЕНУТИ
ОД ЈЕДНЕ
ОД МНОГИХ
ФАБРИКА
ЗА ПРЕРАДУ
ХЕРОИНА У
МАРСЕЈУ!

ТЕ ВЕЧЕРИ
МИНЕТ ЈЕ ДУГО
МАХАЛА СВОМ
„БРАТУ“...

РИБАРСКА ФЛОТИЛА ПЛОВИЛА ЈЕ ВЕЧ
ДАНИМА АЛИ ХАЗАРД НИЈЕ БИО НИШТА
БЛИЖЕ ЦИЉУ...

БИТИ МИНЕ-
ТИН НЕМ
БРАТ ИМА
СВОЈИХ
ПРЕДНОСТИ?
СВЕ МОЖЕШ
ДА ВИДИШ...

А
НИШ-
ТА
НЕ
ГОВО-
РИШ?

САМО,
ЈА ДОСАД
НИШТА
НИСАМ
ПРИМЕТИО...
СЕМ ДА УВЕК
ИЗОСТАЈЕМО
ИЗА ОСТАЛИХ
БРОДОВА?

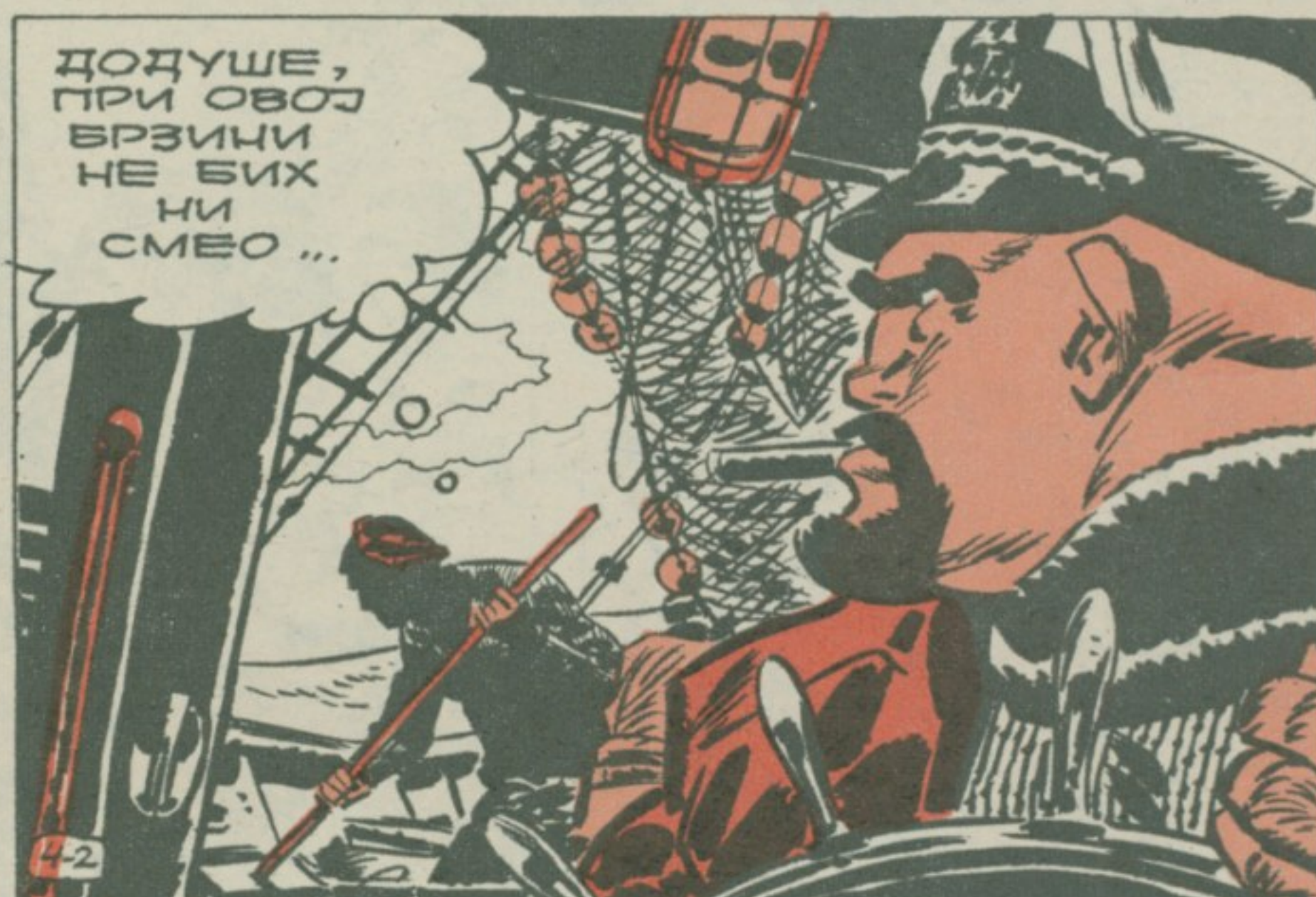

ПРЕТРАЖИО
САМ
СВАКИ КУТ
У БРОДУ
И... НИШТА?
МОЖДА ЈЕ
МИНЕТ
У ПРАВУ...

...ДРОГА ЈЕ
МОЖДА
ПРИЧВРШ-
БЕНА СПОЉА
ЗА БРОД...
ЗАШТИТЕ-
НА НАЈЛОН-
СКИМ ВРЕ-
БАМА...

ДОБРО
ЈЕ ДА
МИ ЈЕ
МИНЕТ
ДАЛА
ГЊУРАЧ-
КУ ОПРЕ-
МУ...

ДОДУШЕ,
ПРИ ОВОЈ
БРЗИНИ
НЕ БИХ
НИ
СМЕО...

АЛИ ДВА ДАНА КАСНИ-
ЈЕ, УСРЕД НОЋИ...

БРОД УСПОРАВА... УПРА-
ВО ПРЕД ТЕРИТОРИ-
ЈАЛНИМ ВОДАМА АМЕ-
РИКЕ? МОРА ДА БЕ СЕ
ОВДЕ ОДРЖАТИ ГАНДЕ-
ВУ...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

САМО,
КАКО
БЕ ИЗВР-
ШИТИ
ПРЕДАЈУ
ДРОГЕ?
МОРАМ
ДА...

ТЕК ШТО ЈЕ ЏОНИ ЗАРОНИО...

БЛИЗУ
СМО
ОБАЛЕ...
НЕБЕ ИМ
БИТИ
ТЕШКО
ДА ЈЕ
НАБУ?

ЗА ТО
ВРЕМЕ...

МОРА ДА СУ ДРОГЕ
НЕГДЕ НА СПОЉАШНОЈ
СТРАНИ БРОДА...
ДОБРО ЗАШТИЋЕНЕ
ОД ВОДЕ?

ДОК ЈЕ ХАЗАРД ИСПИТИВАО КОРИТО
БРОДА...

БЛИЗУ СМО
ОБАЛЕ
АЛИ ИПАК
ИЗВАН АМЕ-
РИЧКИХ ТЕРИ-
ТОРИЈАЛНИХ
ВОДА...

ОВДЕ
НАМ
НИШТА
НЕ
МОГУ?

ОДСЕЧЕНИ ДЕО МРЕЖЕ ПОЧЕО ЈЕ ДА
ТОНЕ...

НИЧЕГ
НЕМА?
ГДЕ
ЈЕ
ОНДА...

... ПОКЛОПИВШИ ХАЗАРДА, БРОД ЈЕ
ТАДА КРЕНУО ПУНОМ БРЗИНОМ ...

... ХАЗАРДОВО РОНИЛАЧКО УЖЕ СЕ ЗАТЕП-
ЛО И ОН ЈЕ, БОРЕЊИ СЕ С МРЕЖОМ,
ИСПЛИВАО НА ПОВРШИНУ...

СТО МУ
ГРОВОВА?
ЧОВЕК -
ЖАБА
ШПИ-
ЈУН?

ЗБОГОМ,
ПРИЈАТЕЉУ?
ПРЕПУШ-
ТАМ ТЕ
АЈКУ-
ЛАМА?

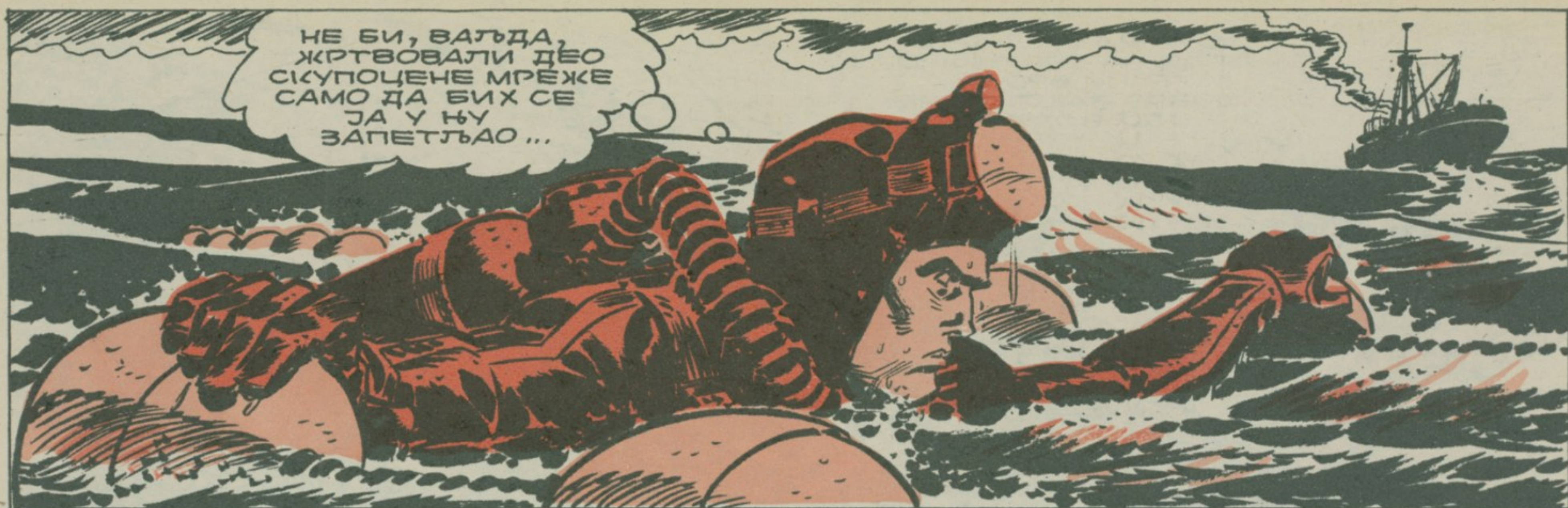
БЕСПОМОЋНИ ХАЗАРД ГЛЕ-
ДАО ЈЕ ЗА БРОДОМ КОЈИ
СЕ УДАЉАВАО...

ИЗГЛЕ-
ДА ДА
САМ СЕ
ОДАО?
А
МОЖДА...

...МОЖДА МРЕЖА
НИЈЕ БАЧЕНА
ЗБОГ МЕНЕ...
А НИ ЗБОГ
РИБА?

НЕ БИ, ВАЉДА,
ЖРТВОВАЛИ ДЕО
СКУПОЦЕНЕ МРЕЖЕ
САМО ДА БИХ СЕ
ЈА У ЊУ
ЗАПЕТЉАО ...

У ХАЗАРДУ СЕ РОДИЛА СУМЊА И ...

ШТА ЈЕ
ОВО?
ПЛОВАК
МОЖЕ
ДА СЕ
ОТВОРИ!

ЈАСНО!
У ДОЊЕМ
ДЕЛУ
ЈЕ
ЧВРСТА
ПЛАС-
ТИЧНА
КЕСА ...
ПУНА
ЧИСТОГ
ХЕРО-
ИНА!

... А У
ГОРЊОЈ
НЕКИ
МИНИЈА-
ТУРНИ
РАДИО-
УРЕЂАЈ!

ВЕРОВАТНО
СУ И
ОСТАЛИ
ПЛОВЦИ
ИСТИ!

ТУ ЈЕ ЦЕО
ТОВАР
ДРОГА ЗА
КОЈИМ
САМ
ТРАГАО!

АЛИ,
КО ЋЕ
ГА И
КАКО
ПРЕУЗЕ-
ТИ?

ОДГОВОР ЈЕ БРЗО ДОБИО ...
АЈКУЛЕ ...?!

АЛИ, „АЈКУЛЕ“ СЕ НИСУ
НИ ОСВРНУЛЕ НА
ЧОВЕКА ...

ПА ТО СУ
ДЕЛФИНИ ...
ПРИПИ-
ТОМЉЕНИ
И ДОБ-
РО ДРЕ-
СИРАНИ ...

КАКО СУ СА-
МО ВЕШТО
ПОДМЕТ-
НУЛИ
СВОЈА
ЛЕЂА И
ЗАКАЧИЛИ
МРЕЖУ? А
НАМАМЉЕ-
НИ СУ ПОМО-
ГУ РАДИО-
СИГНАЛА?

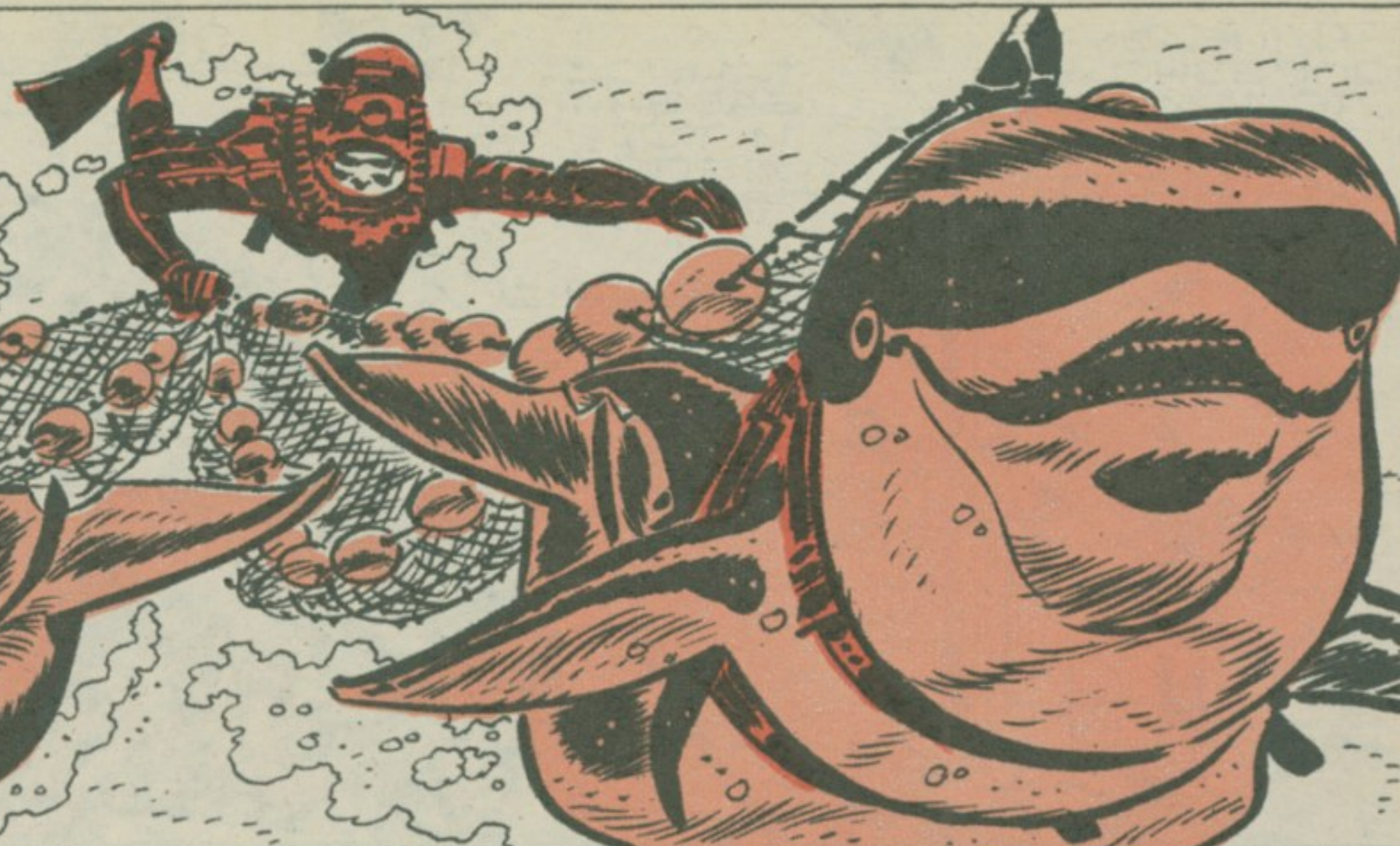

ОВО
ЈЕ
ЗАИСТА
ВЕШТО
СМИШ-
ЉЕНО!

ОДВЕШТЕ
МЕ ДО
СВОГ
ПАЗДЕ,
БЕБИ-
ЦЕ!

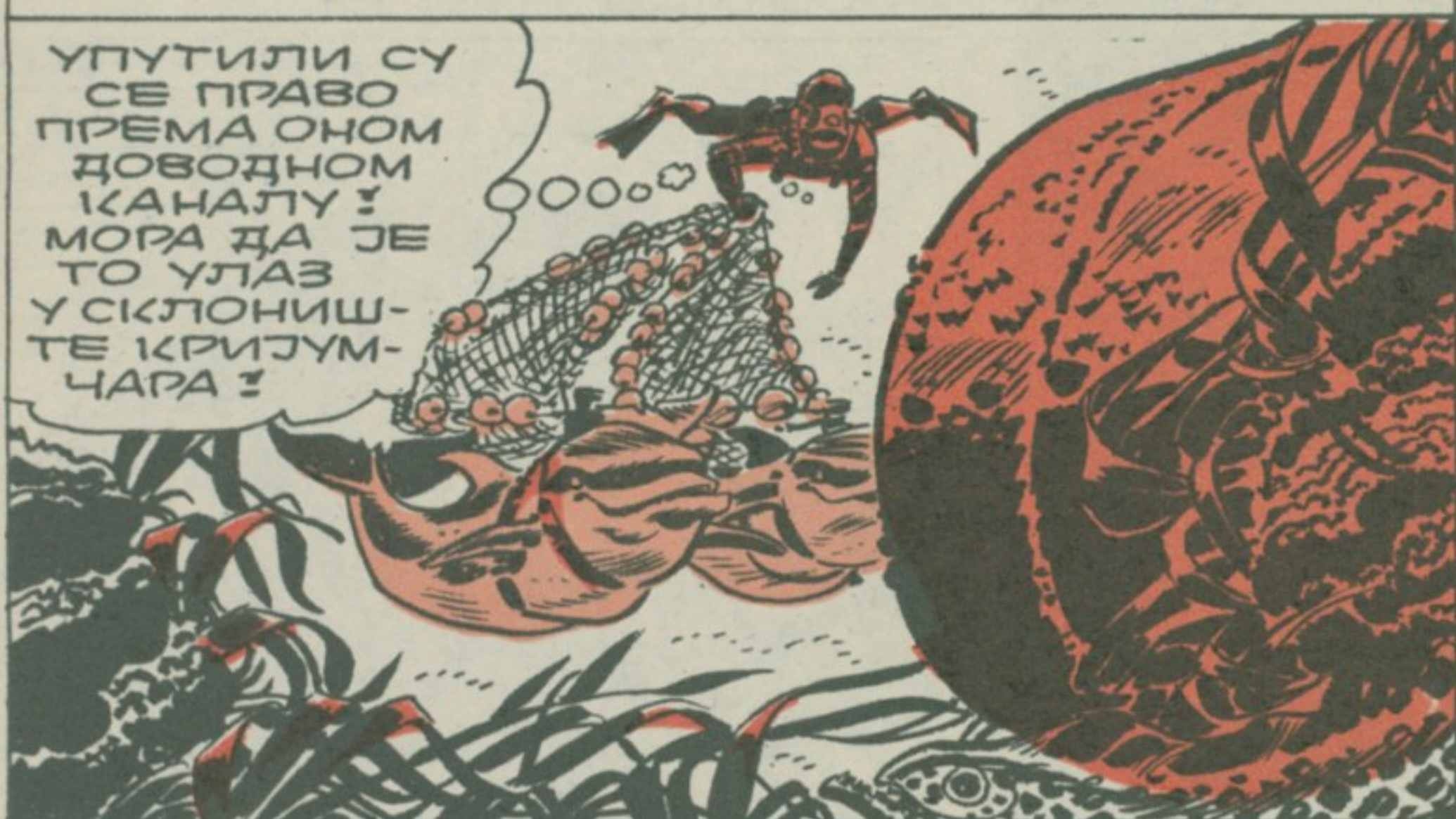
ХАЗАРД СЕ
ЧВРСТО УХВА-
ТИО ЗА МРЕЖУ
КОЈУ СУ
ДЕЛФИНИ
ВУКЛИ...

КОМЕ ЛИ ЈЕ
САМО ПАЛО
НА ПАМЕТ
ДА ЗА СВОЈЕ
ЗЛОЧИНАЧКЕ
ЦИЉЕВЕ
ИСКОРИСТИ ИНТЕ-
ЛИГЕНЦИЈУ ОВИХ
ПАМЕТНИХ
ЖИВОТИЊА?

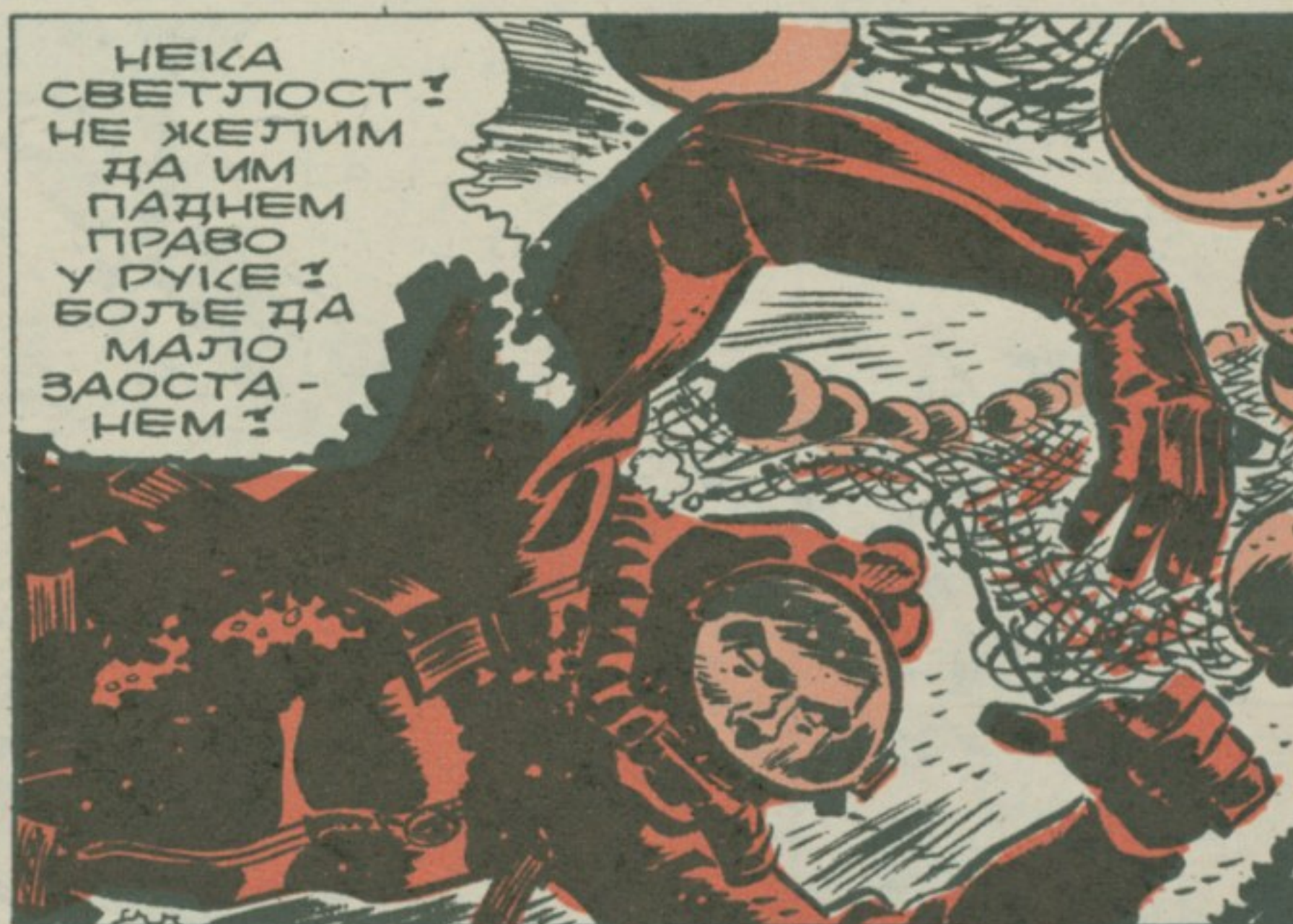

ДЕЛФИНИ СУ ПЛИВАЛИ ПРЕМА ОБАЛИ...

УПУТИЛИ СУ
СЕ ПРАВО
ПРЕМА ОНОМ
ДОВОДНОМ
КАНАЛУ?
МОРА ДА ЈЕ
ТО УЛАЗ
У СКЛОНИШ-
ТЕ КРИЗУМ-
ЧАРА?

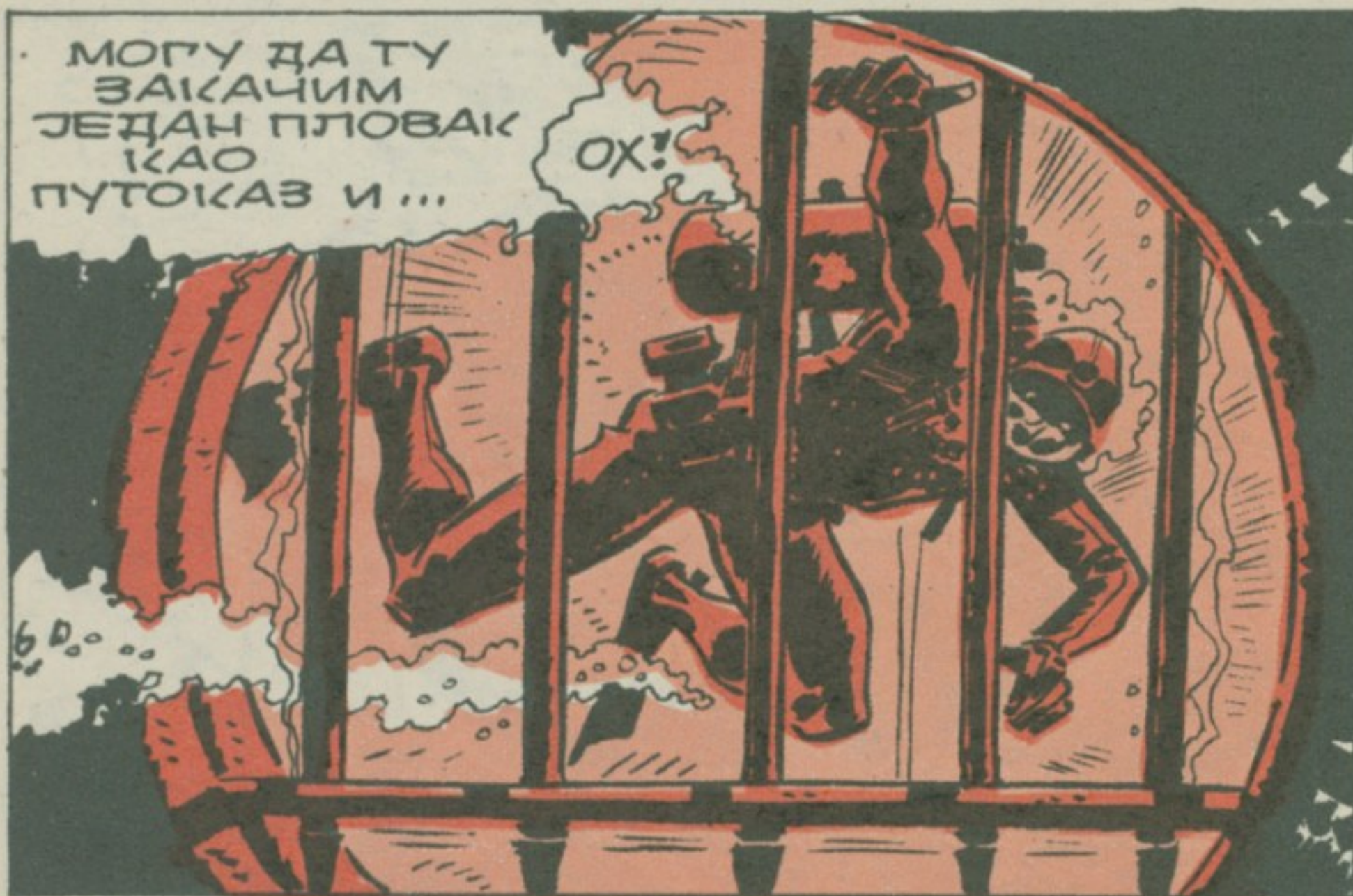

НЕКА
СВЕТЛОСТ!
НЕ ЖЕЛИМ
ДА ИМ
ПАДНЕМ
ПРАВО
У РУКЕ!
БОЉЕ ДА
МАЛО
ЗАОСТА-
НЕМ!

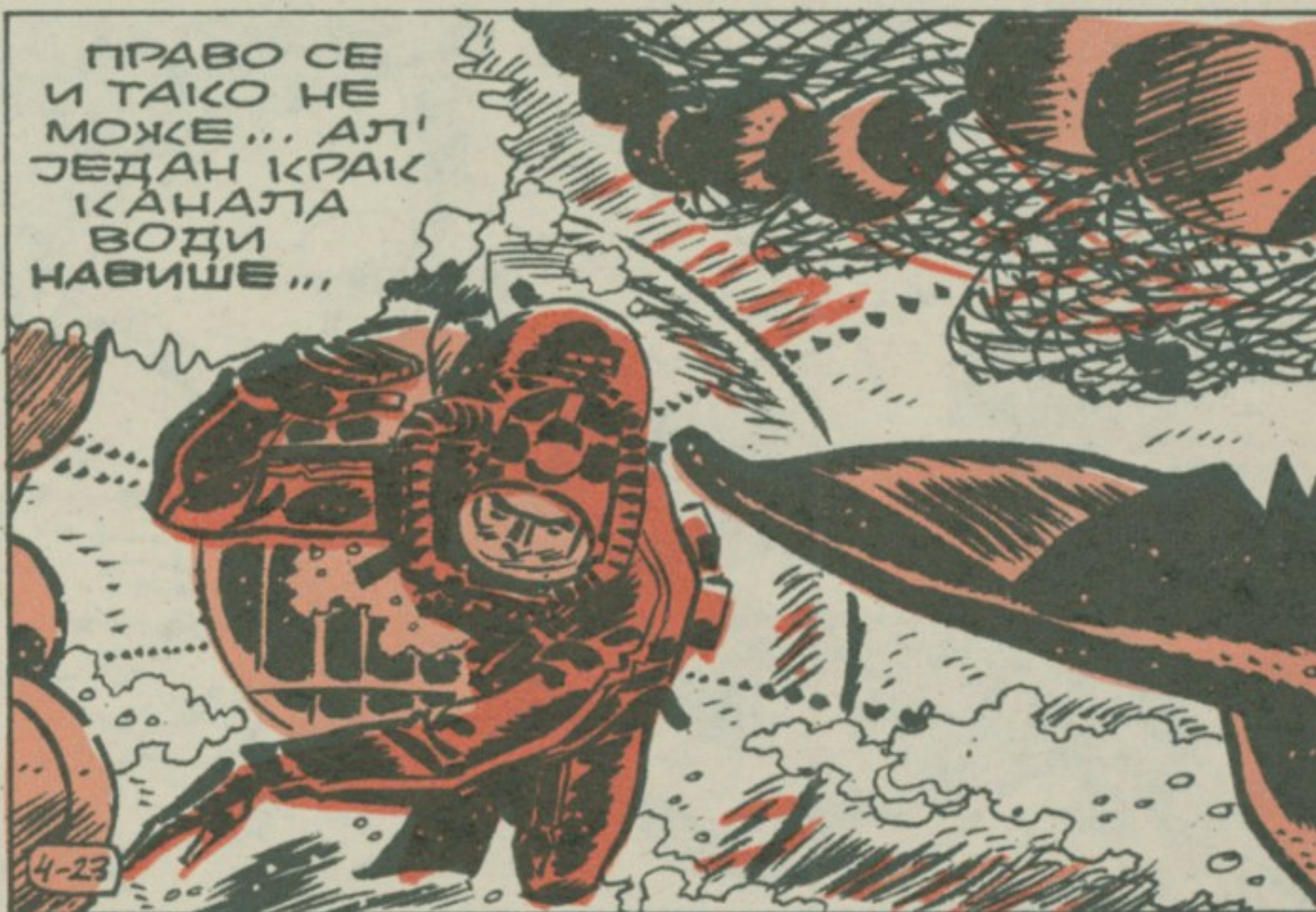

МОГУ ДА ТУ
ЗАКАЧИМ
ЈЕДАН ПЛОВАК
КАО
ПУТОКАЗ И...

ОХ!

ПРАВО СЕ
И ТАКО НЕ
МОЖЕ... АЛ'
ЈЕДАН КРАК
КАНАЛА
ВОДИ
НАВИШЕ...

ОХО... ИЗГЛЕДА
ДА ВОДИ У
НЕЧИЈИ
БАЗЕН!

ПЛИВАЈУЋИ
ОПРЕЗНО ЗА
ДЕЛФИНИМА
ХАЗАРД ЈЕ
СТИГАО ДО
ИЗЛАЗА ИЗ
КАНАЛА ...

ТАЧНО?
БАЗЕН...
И ТО
ЛЕПО
ОЗИДАН?

ИЗВЛАЧЕ
МРЕЖУ...
И
ЗАБРАЊЕНИ
ТОВАР?

ВОЛЕО БИХ
ДА СЕ
НАЂЕМ НА
ПОВРШНИ КАД
БУДУ
ОТВАРАЛИ
ПЛОВКЕ?

ПРИЧЕКАВШИ ДА „ВАЗДУХ
ПОСТАНЕ ЧИСТ“...

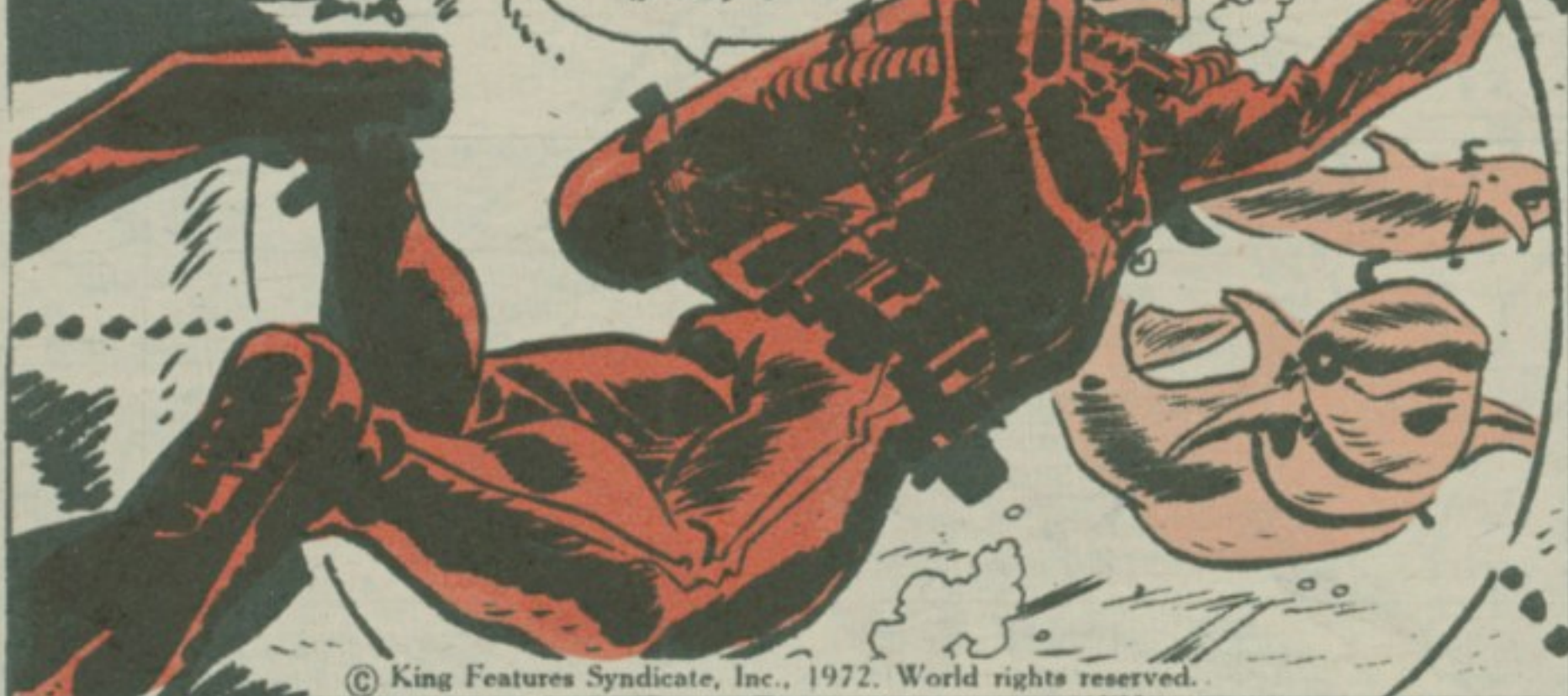
ЈОШ
САМО
МАЛО
ПА
БУ...

АААХ!

НЕСТАЛО
МИ ЈЕ
КИСЕОНИКА...
МОРАМ
ДА
ИЗРОНИМ...

ТРЕБАЛО
ЈЕ ДА
МИ БОЦА
СЛУЖИ
БАР
ЈОШ
ПОЛА
ЧАСА...

НИСАМ ВЕРО-
ВАЈА ДА ЋЕШ
СТИЋИ ЧАК ОВДЕ,
ХАЗАРДЕ... С
ОБЗИРОМ ДА САМ
ТИ ДАЛА
ПОЛУПРАЗНУ БОЦУ
КИСЕОНИКА...

ЕЛЕК-
ТРОНСКО
ОКО У
КАНАЛУ
ОДАЛО
ЈЕ
ТВОЈЕ
ПРИ-
СУС-
ТВО?

МИНЕТ?!
МОЈА
„ВЕЗА“ У
ФРАНЦУСКОЈ...
УМЕШАНА
У КРИЗУМ-
ЦАРЕЊЕ?

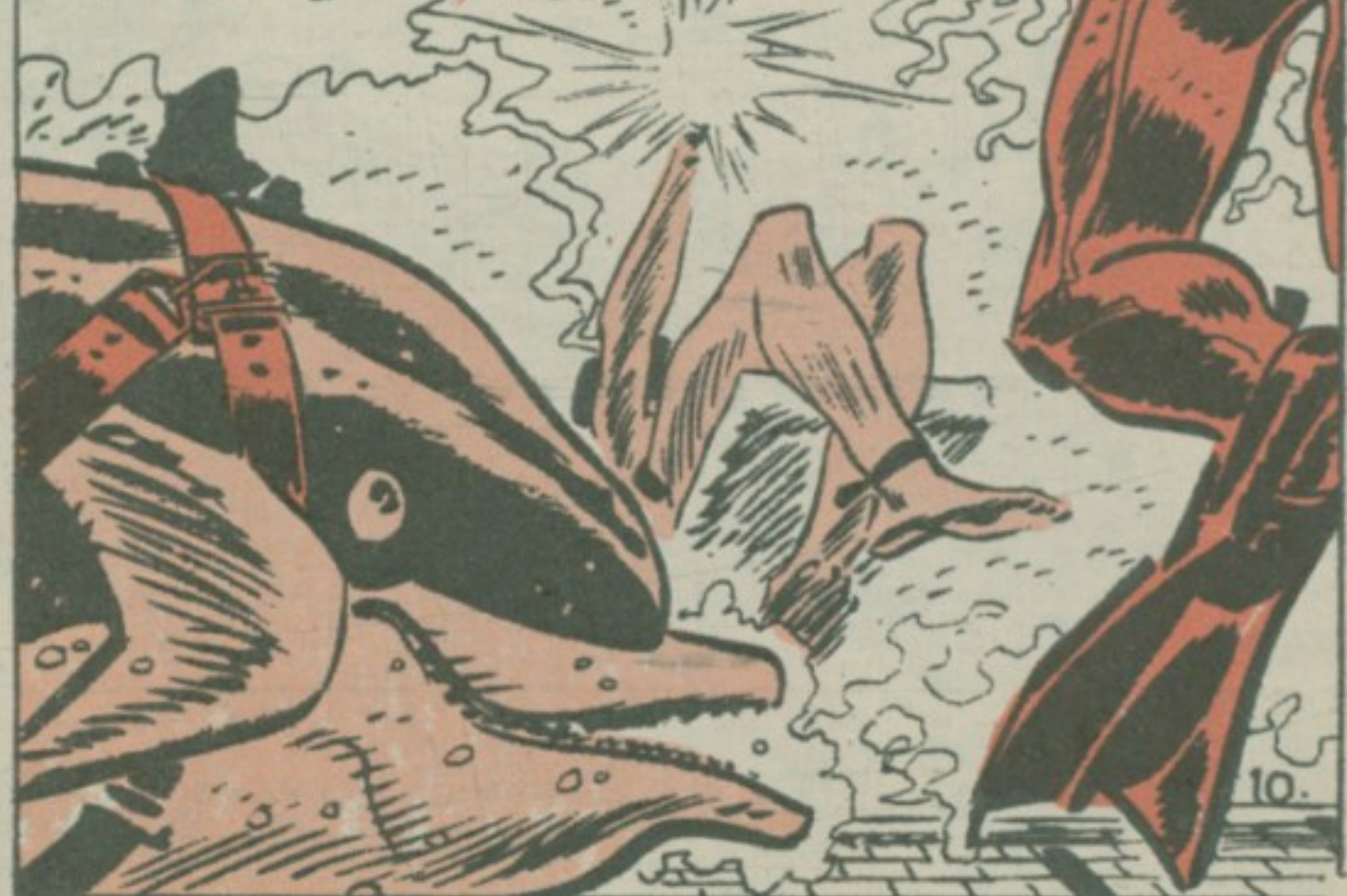
КРИЗУМЧАРИ
БОЉЕ ПЛАЋА-
ЈУ ОД
ЧУВАРА ЗАКО-
НА, ДРАГИ
МОЈ?

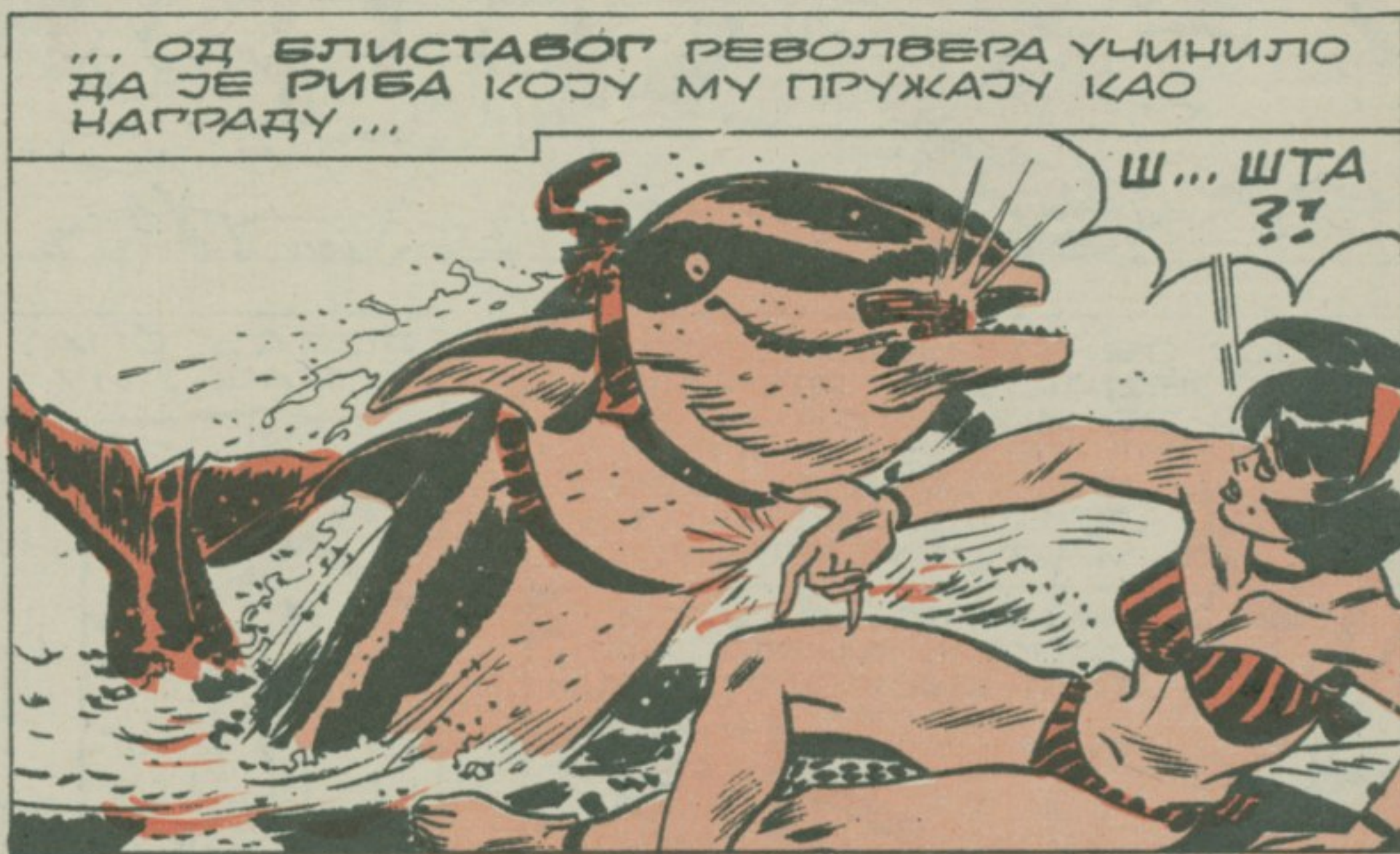
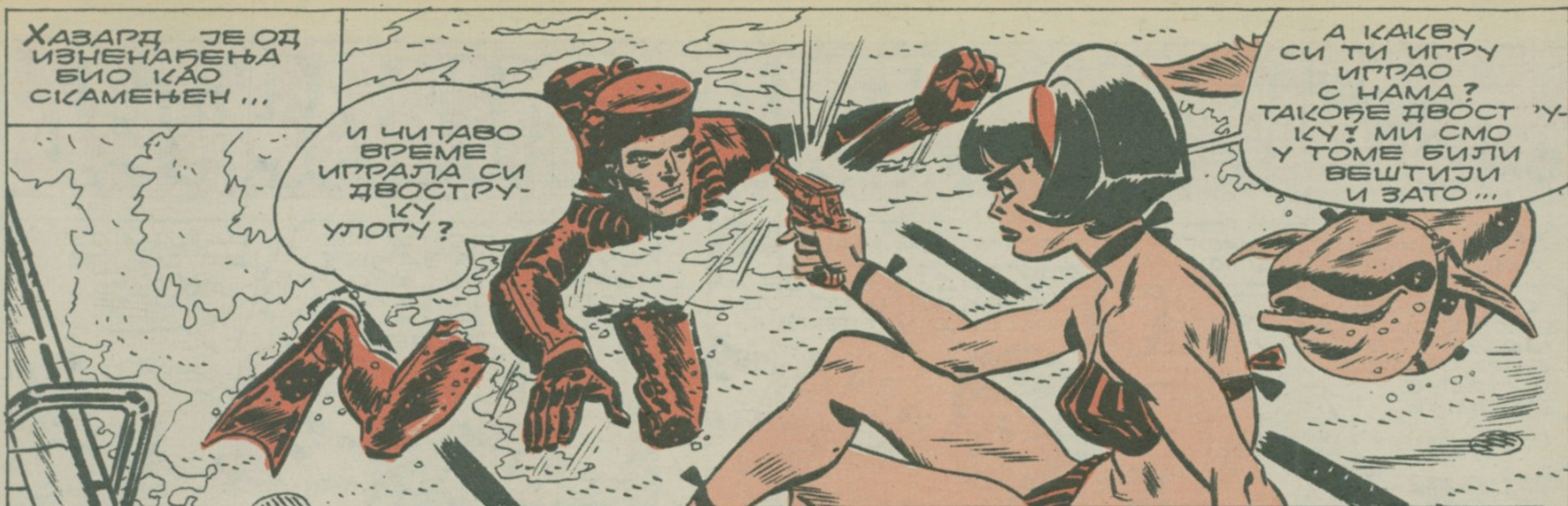
НАДАЛА САМ
СЕ ДА ЋЕШ
СЕ УДАВИТИ
И ДА
НЕЋУ
МОРАТИ
ДА...

... ЈА
ДА СЕ
МУЧИМ
ОКО
ТЕБЕ?

© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

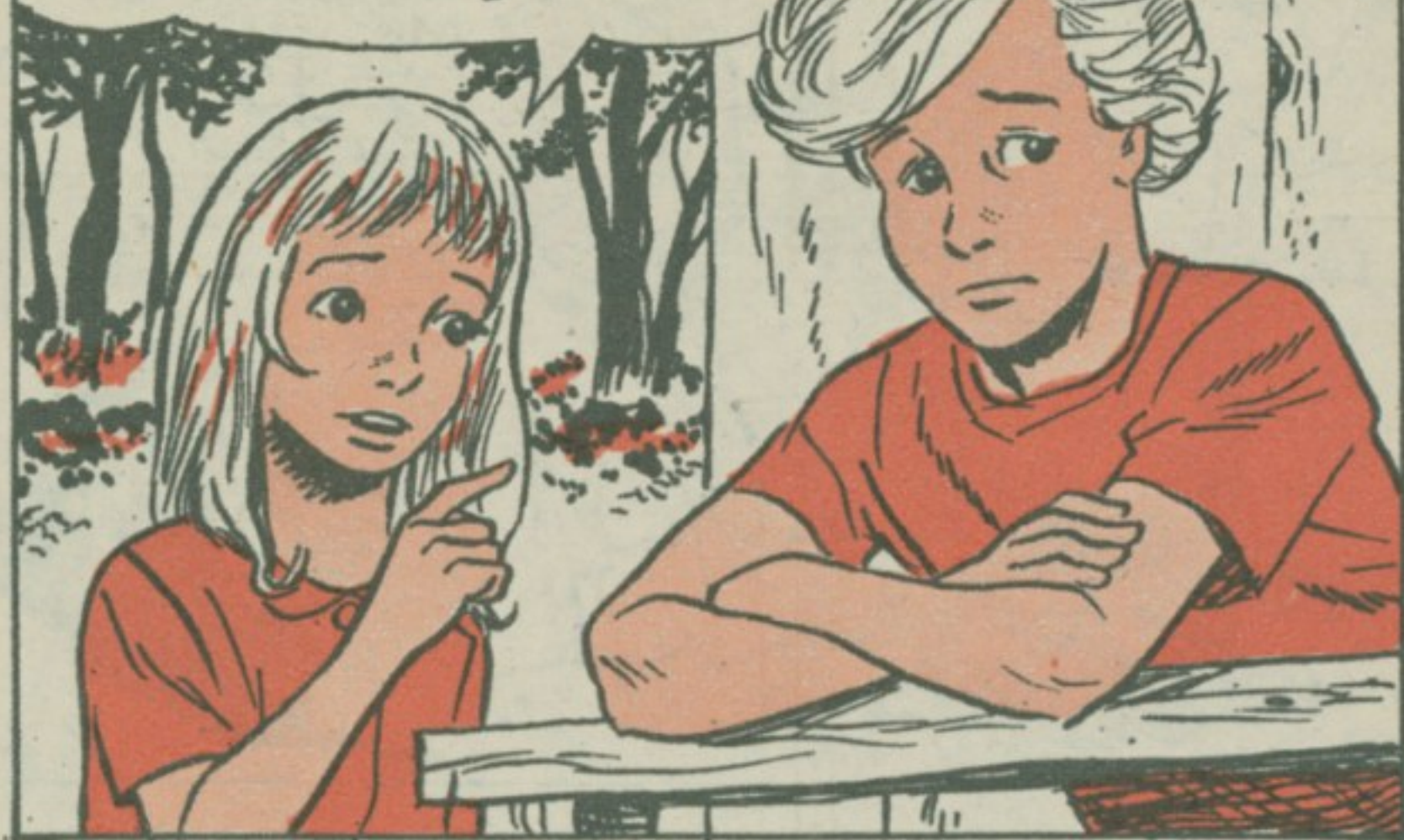

МАЈОР ЈЕ ПОГЛЕДОМ МОЛИО ЗА ЈОШ
МАЛО МЛЕКА, АЛИ ДЕЦА СУ БИЛА СУВИ-
ШЕ ЗАУЗЕТА СВОЈИМ МИСЛИМА ...

НАПОЛЕОНЕ,
А КО ЋЕ САД ДА
СЕ БРИНЕ О
ТЕБИ?

МАЛИШАНИ СУ ПОСТЕПЕНО СХВАТИЛИ ШТА
СВЕ МОЖЕ ДА ЗНАЧИ ДЕДИНА СМРТ ...

МОРАЋЕШ
ДА ИДЕШ У
СИРОТИШТЕ,
НАПОЛЕОНЕ!
ТАМО ТРПАЈУ
ДЕЦУ КОЈА
НЕМАЈУ
РОБАКЕ!

НЕЋУ
ДА
ИДЕМ!

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

НАТЕРАЋЕ
ТЕ!

НЕЋЕ ... ЗАТО
ШТО НИКОМ
НЕЋУ НИ ДА
КАЖЕМ ДА ЈЕ
ДЕДА УМРО!

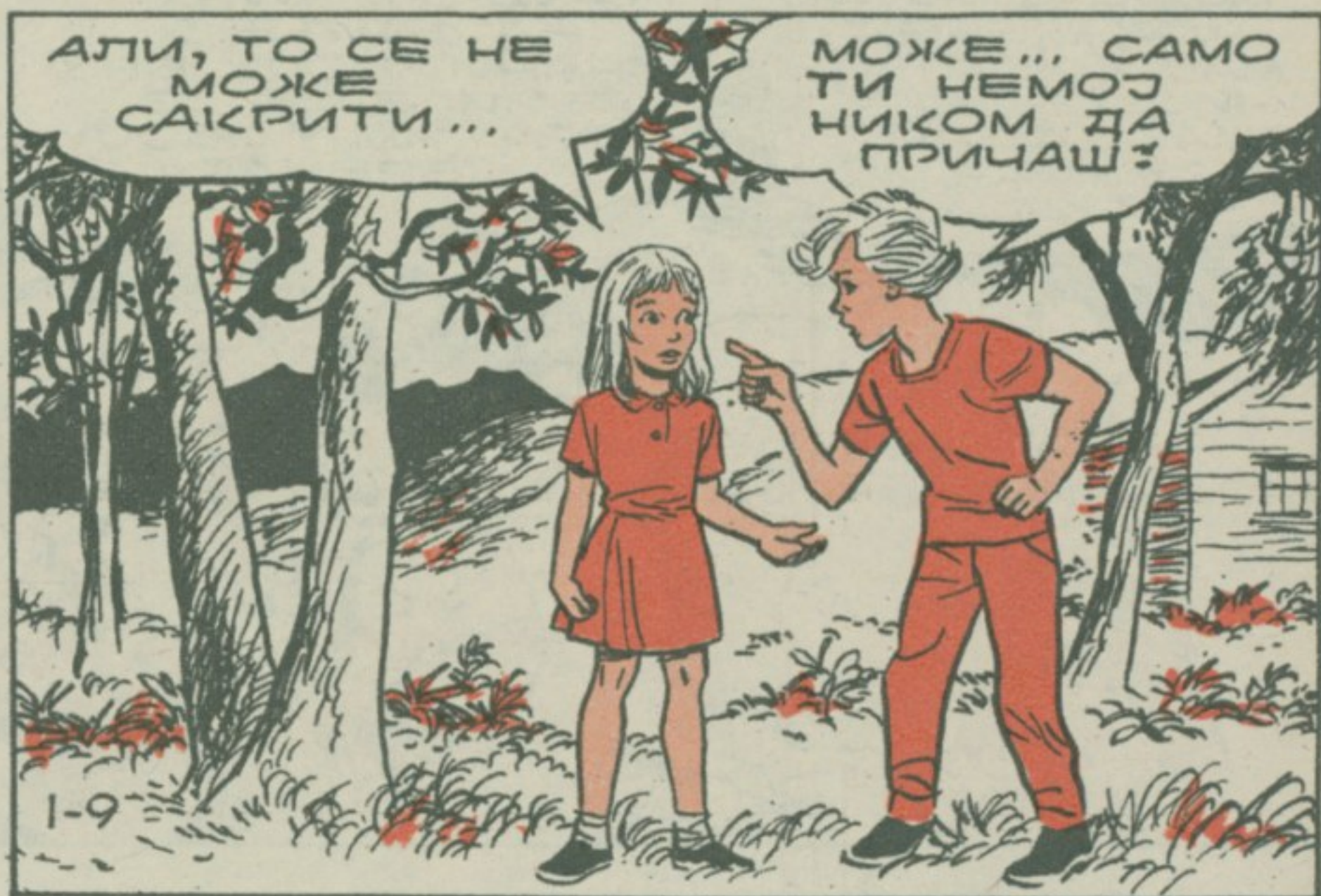
АЛИ ... ЛЉУДИ ЋЕ
ВИДЕТИ
ПРАТЊУ!

НЕЋЕ БИТИ
НИКАКВЕ
ПРАТЊЕ!

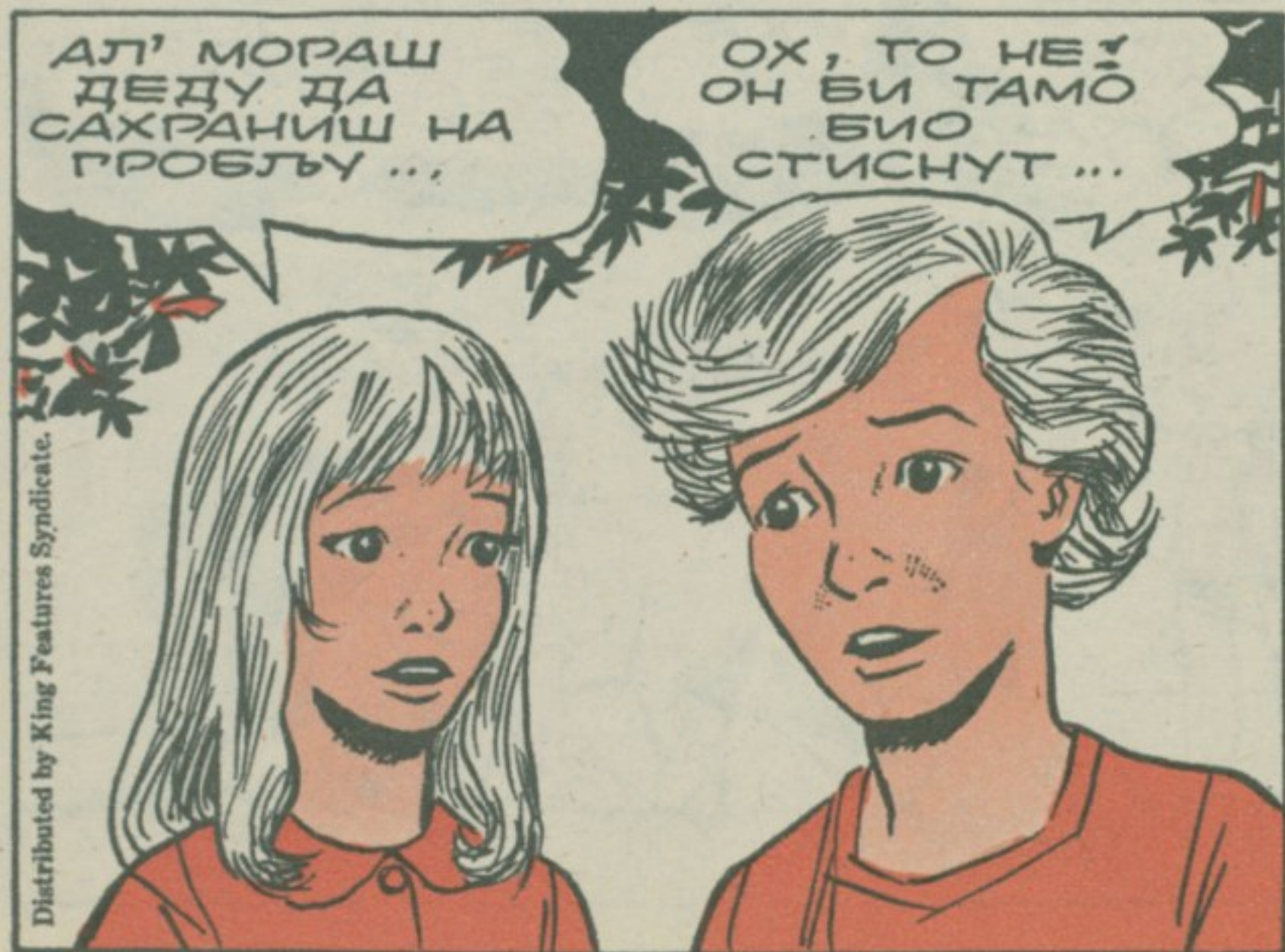
АЛИ, ТО СЕ НЕ
МОЖЕ
САКРИТИ ...

МОЖЕ ... САМО
ТИ НЕМОЈ
НИКОМ ДА
ПРИЧАШ!

АЛ' МОРАШ
ДЕДУ ДА
САХРАНИШ НА
ГРОБЉУ ...

ОХ, ТО НЕ!
ОН БИ ТАМО
БИО
СТИСНУТ ...

САХРАНИЋУ ГА НА
БРДУ ОДАКЛЕ СМО
ЗАЈЕДНО ПОСМАТРАЛИ
НАЈЛЕПШИ ЗАЛАЗАК
СУНЦА НА СВЕТУ!
ОН ЈЕ ТО ЖЕЛЕО ...
РЕКАО МИ ЈЕ ...

АЛИ ...

И ТАКО ЈЕ МАЛИ НАПОЛЕОН ПОЧЕО ДА ЖИВИ САМ ПАЖЉИВО ТРОШЕЊИ СКРОМНУ ДЕДИНУ УШТЕЂЕВИНУ. ЗА БЕЗУБОГ МАЈОРА МОРАЛО ЈЕ БИТИ МЛЕКА ...

КАЖИ ДЕДИ ДА БУ ВЕЧЕРАС СВРАТИТИ ДА ГА ОБИЂЕМ ...

АЛИ ... НЕ МОЖЕТЕ ВЕЧЕРАС ... ОН ... ИЗИЋИ ЋЕ НЕ - КУД ...

ОНДА МУ РЕЦИ ДА БУ ДОЋИ СУТРА ?

НАПОЛЕОН ЈЕ СХВАТИО ДА ИПАК НЕ МОЖЕ ДА САЧУВА СВОЈУ ТАЈНУ И ДОНЕО ЈЕ ОДЛУКУ ...

СУТРА УЈУТРУ МАЈОР И ЈА ОДЛАЗИМО ? ИДЕМО ДЕНИЈУ У ПЛАНИНУ ?

ОХ, НАПО - ЛЕОНЕ ?

ЗНАШ, МОГУ И ЈА ДА ПОЂЕМ С ТОБОМ АКО СЕ ПЛАШИШ САМ ИЛИ ...

ДА СЕ ПЛАШИМ ? ЈА ?

ОНДА ДА ИДЕМ КУЋИ ... КАД ТИ НИСАМ ПОТРЕБНА И ...

НЕ ЖАЛОСТИ СЕ ? ВИДЕЋЕМО СЕ ОПЕТ ?

СУТРАДАН У РАНОЈ ЗОРУ ...

1-23

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ИЗВАН ГРАДА ...

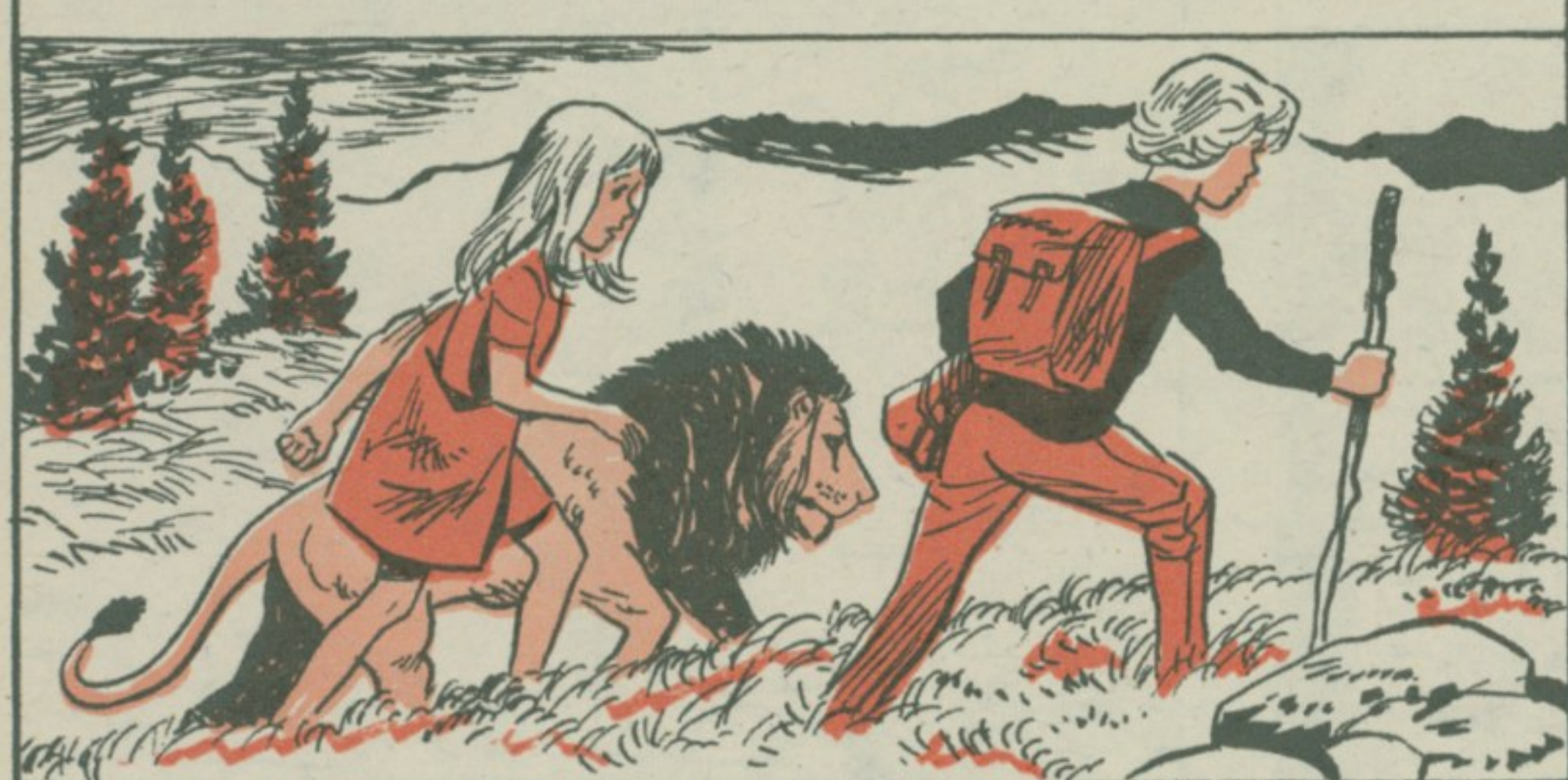
ШТА БЕШ ТИ ТУ ?

ИДЕМ И ЈА С ТОБОМ ?

ИАКО СЕ ОБРАДОВАО, НАПОЛЕОН ЈЕ ПОКУШАО ДА БУДЕ РАЗУМАН...

И ТАКО СУ ДВОЈЕ ДЕЦЕ И ЈЕДАН СТАРИ ЛАВ КРЕНУЛИ НА ОПАСАН ПУТ...

ОСЕТИВШИ ПУМИНО ПРИСУСТВО
ДЕВОЈЧИЦА СЕ ОКРЕНУЛА И
УГЛЕДАЛА ЊЕНЕ СВИРЕПЕ
ОЧИ ...

ДЕЧАК И ЛАВ ОКРЕНУЛИ СУ СЕ
ЧУВШИ САМРТНИЧКИ КРИК ...

НАПОЛЕОНЕ !

УЗ ПУТМУЛИ УРЛИК МАЈОР ЈЕ
СКОЧИО ИЗМЕЂУ ДЕВОЈЧИЦЕ
И ПУМЕ ...

Distributed by King Features Syndicate.

И ПОСЛЕ НЕКОЛИКО
МИНУТА ...

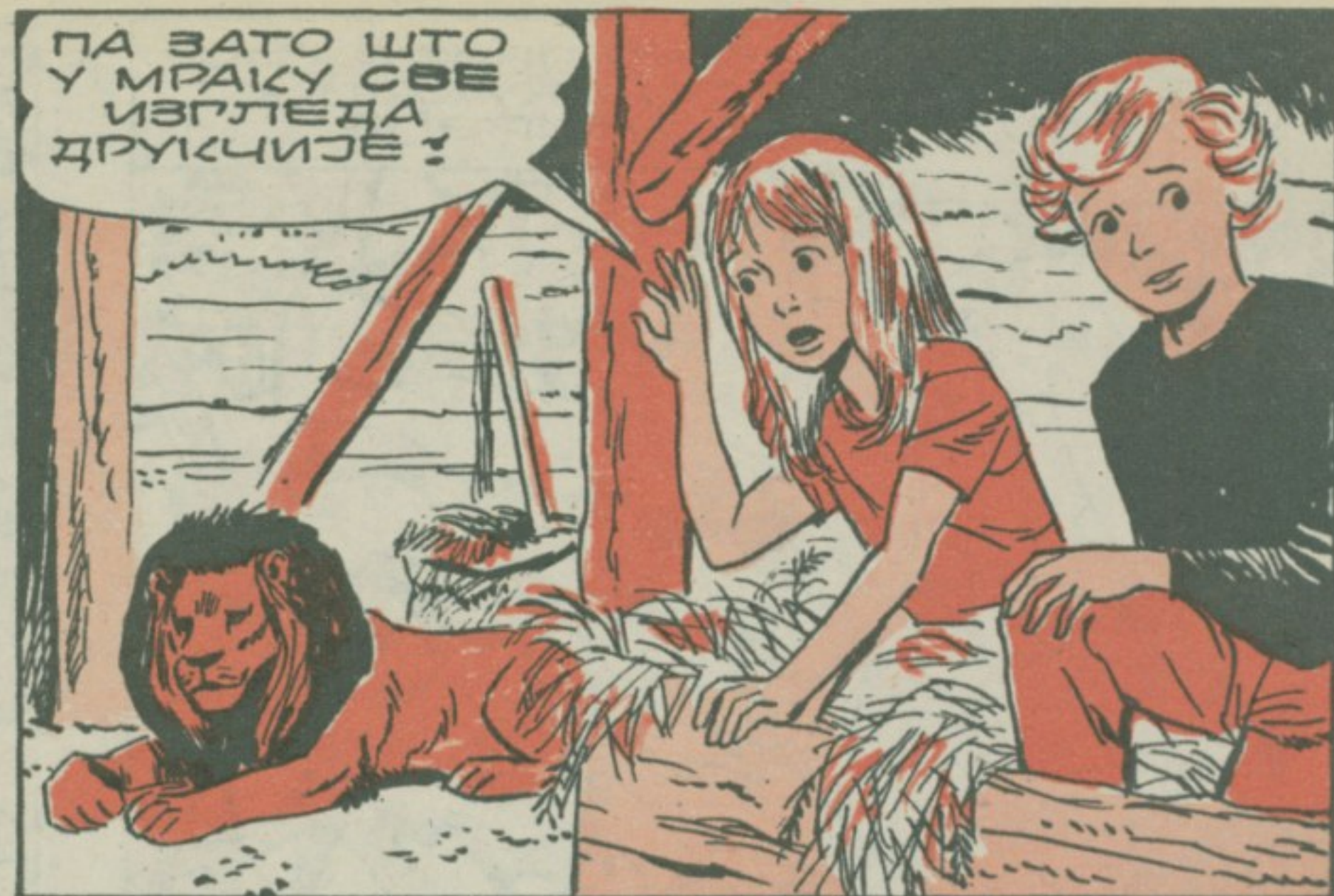

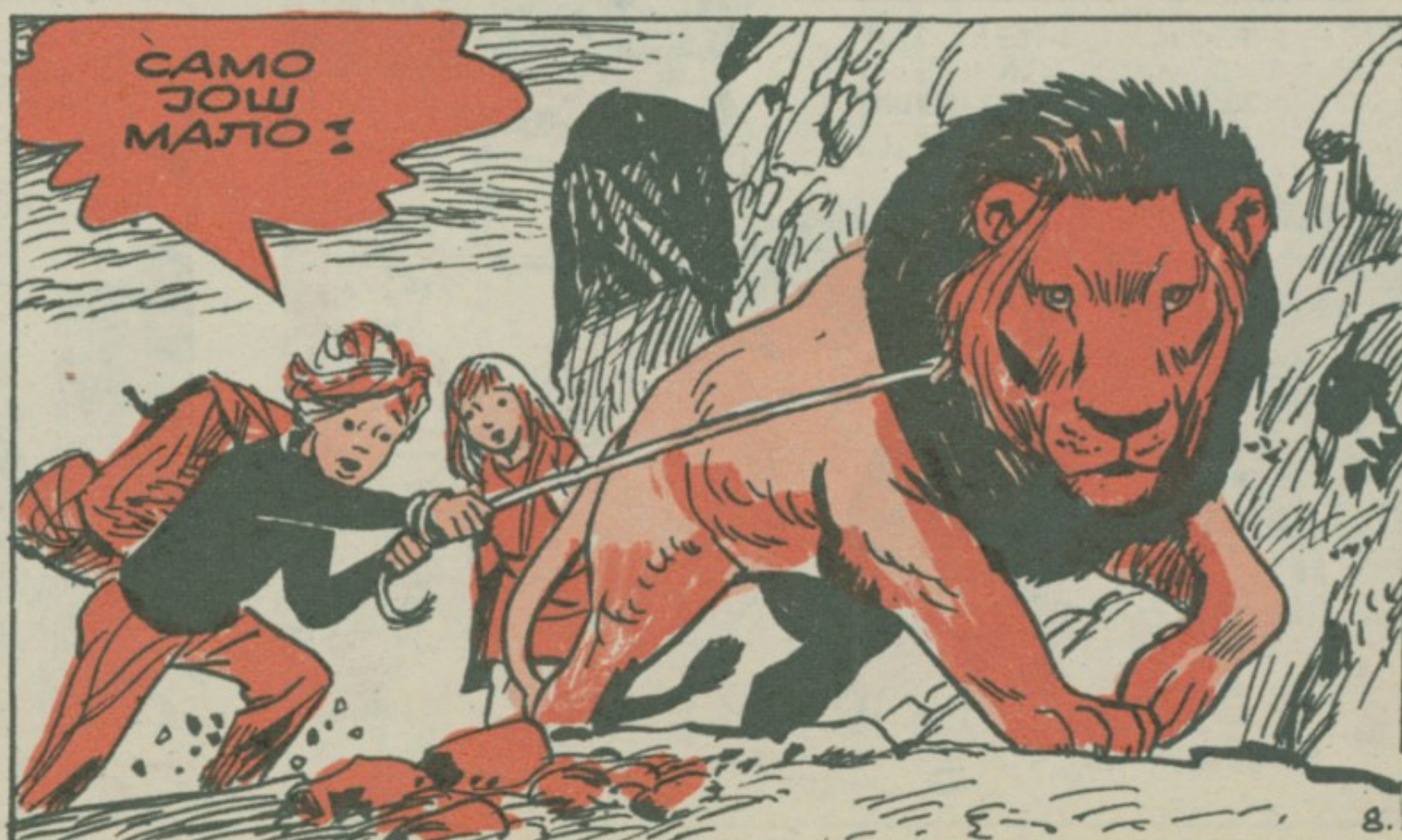
Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

САМАНТА ?
ПА ТИ
ДРХТИШ ?!

ТО... ЈА... ОБЕЋАЛА
САМ ДА НЕЋУ
ДА ПЛАЧЕМ ...
А НЕШТО МОРАМ
ДА РАДИМ !

И ТАКО СУ УМОРНА
ДЕЦА ОСТАВЉЕНА
МАРКУ НА БРИГУ...

ПОШТО ЈЕ ПЕШАЧИО ЦЕЛУ НОЋ, ДЕНИ ЈЕ
СТИГАО У ГРАДИН ГДЕ ЈЕ ЗБОГ НЕСТАНИКА
ДЕЦЕ НАСТАЛА ПРАВА УЗБУНА...

ЈЕДНА ПОТЕРНИЦА НА ЗИДУ ПРИ-
ВУКЛА ЈЕ ДЕНИЈЕВ ПОГЛЕД...

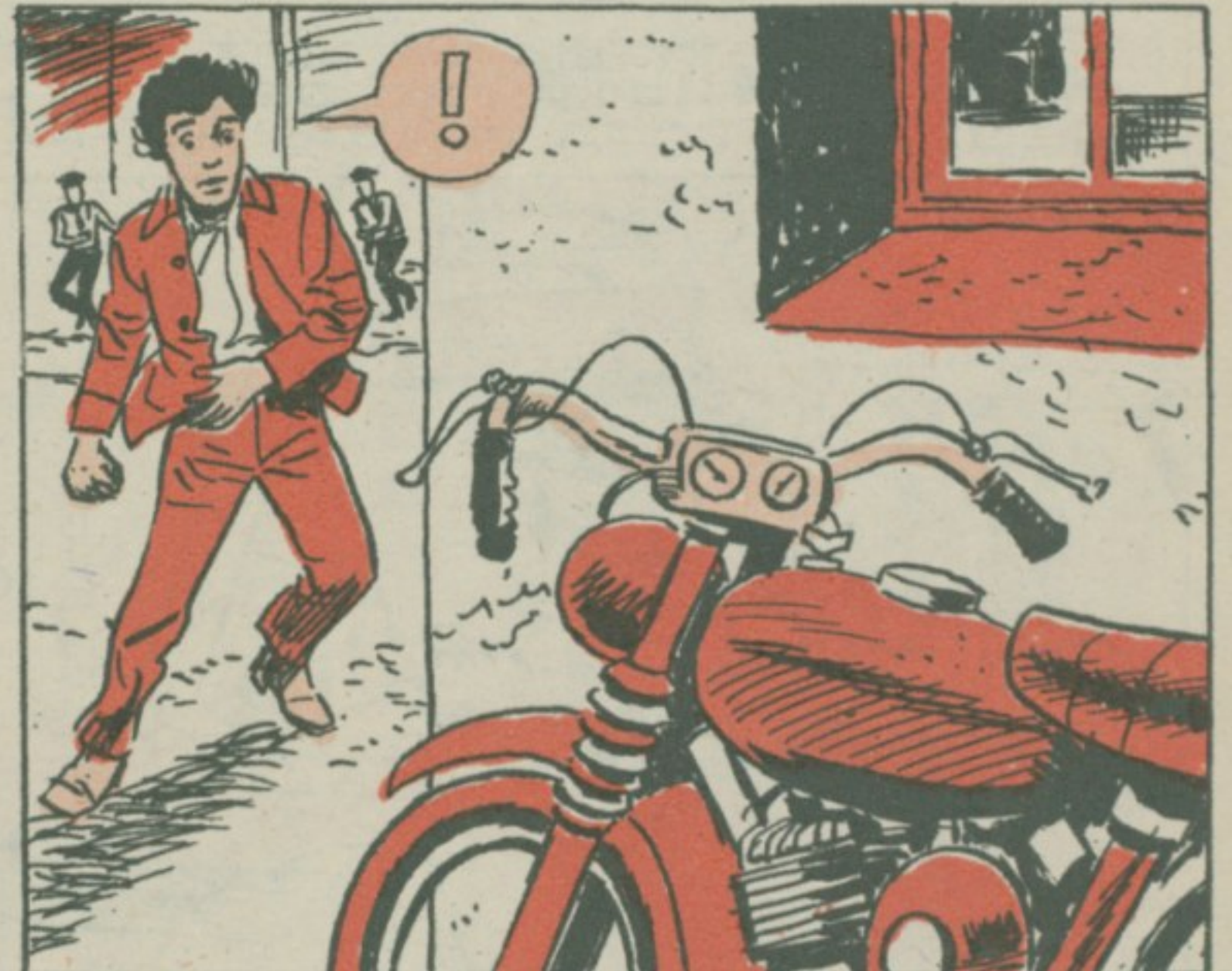
УЖАСНУТ ПРИ ПОМИСЛИ ДА СУ ДЕЦА ОСТАЛА САМА С ОПАСНИМ БОЛЕСНИКОМ, ДЕНИ ЈЕ ПОЛЕТЕО ...

АКО СЕ НЕШТО ДОГОДИ ТОЈ ДЕЦИ ... ?

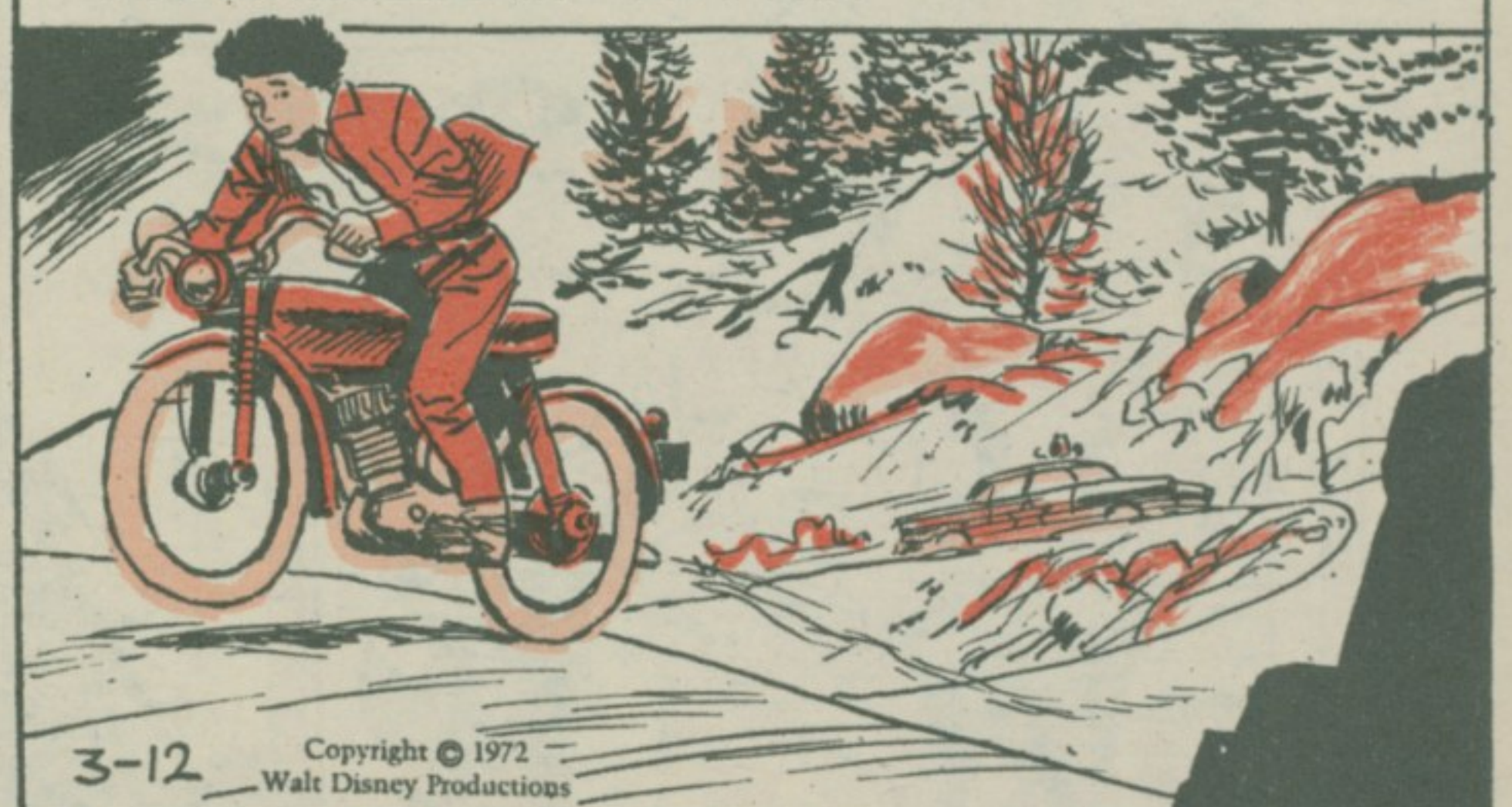
НЕ МИСЛЕЊИ НИ НА ШТА СЕМ НА ОПАСНОСТ КОЈА ЈЕ ПРЕТИЛА САМАНТИ И НАПОЛЕОНУ, ДЕНИ ЈЕ ИЗЛЕТЕО ИЗ ПОЛИЦИЈСКЕ СТАНИЦЕ ...

ОКЛЕВАО ЈЕ САМО ТРЕНУТАК, А ОНДА ЈЕ СКОЧИО НА ПОЛИЦИЈСКИ МОТОЦИКЛ ...

КАО МУЊА ЈЕ ПРОЛЕТЕО КРОЗ ГРАДИНУ И КРЕНУО КРИВУДАВИМ ПЛАНИНСКИМ ПУТЕМ ...

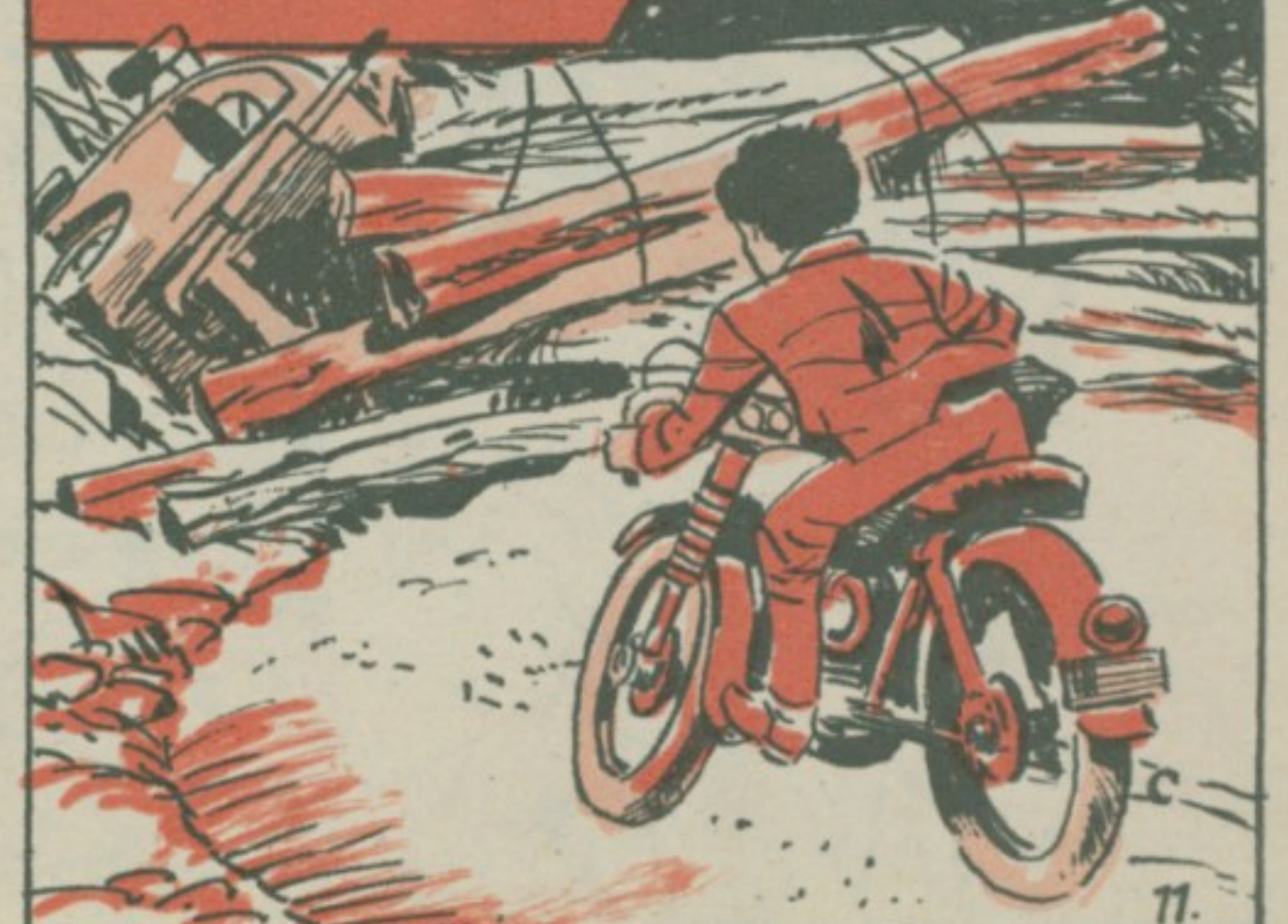
ОДМАКАО НАМ ЈЕ, ШЕФЕ ? КРЕНУО ЈЕ НА СЕВЕР ?

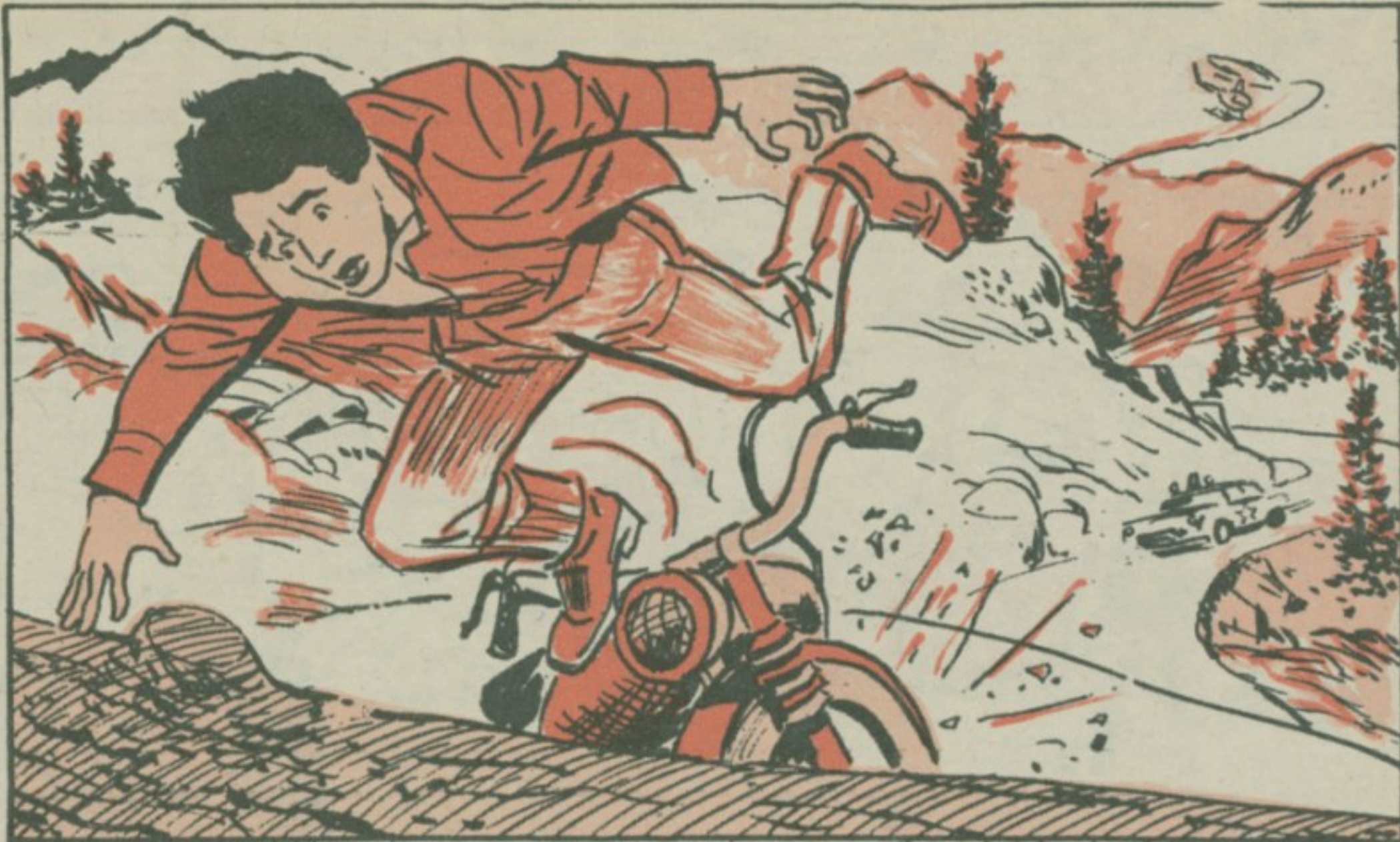
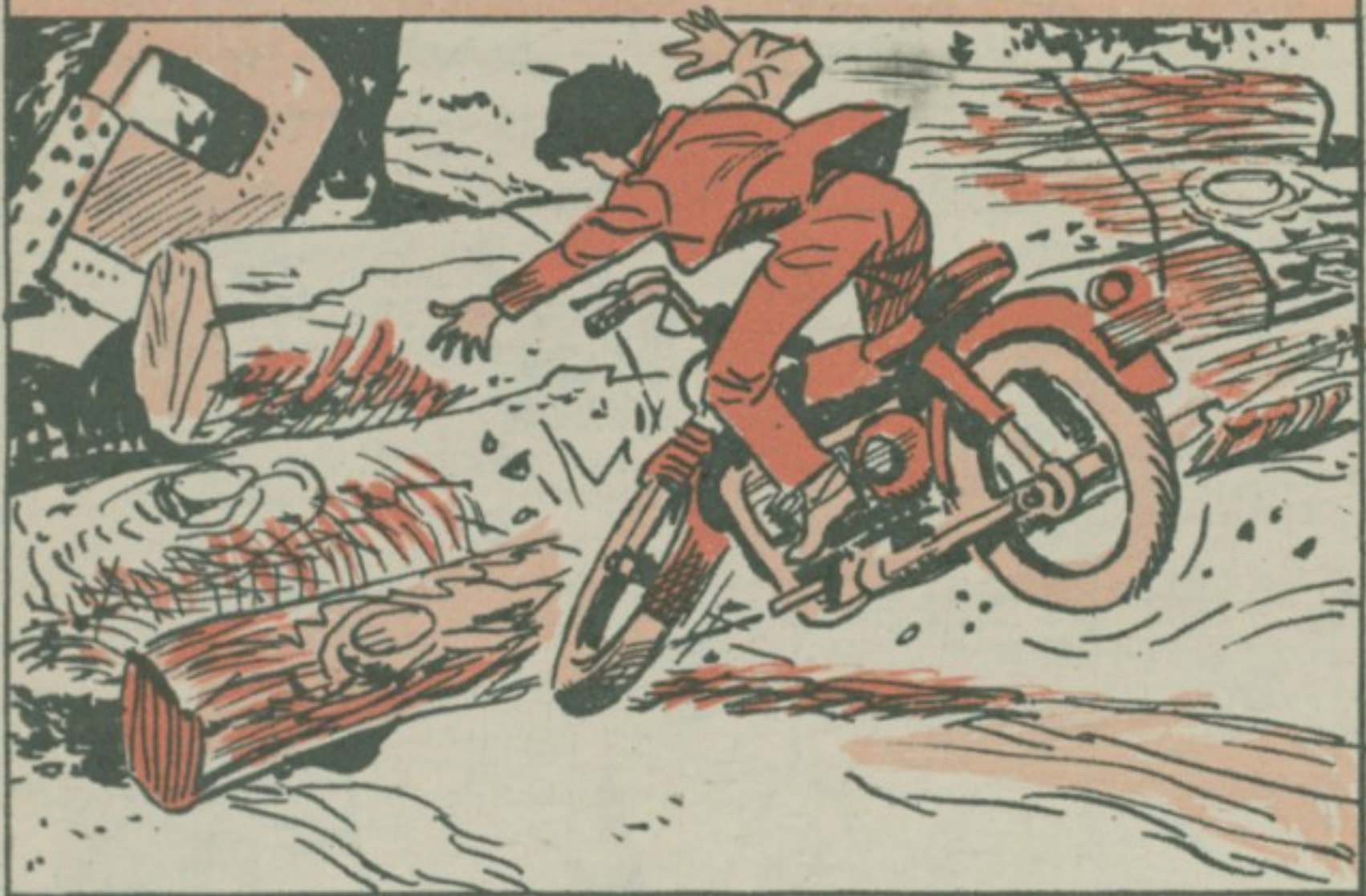
КАД ПРОЂЕМ ГРЕБЕН ДОСОН ... ОНДА САМ НА КОЊУ ?

АЛИ, ПУТ ЈЕ ВЕЋ БИО ЗАТВОРЕН ...

СУВИШЕ КАСНО ДА СКРЕНЕ
ИЛИ СЕ ЗАУСТАВИ ...

УГРУВАН АЛИ НЕОЗЛЕЂЕН, ДЕНИ ЈЕ
ПОЈУРИО НИЗ ПЛАНИНСКУ ПАДИНУ ПРЕМА
БРВНАРИ ...

ПОЛИЦИЈСКОМ
ХЕЛИКОПТЕРУ ...

КАД СЕ ХЕЛИКОПТЕР УЗ БУКУ
СПУСТИО, ВРАТА КОЛИБЕ СУ СЕ
ОТВОРИЛА И ...

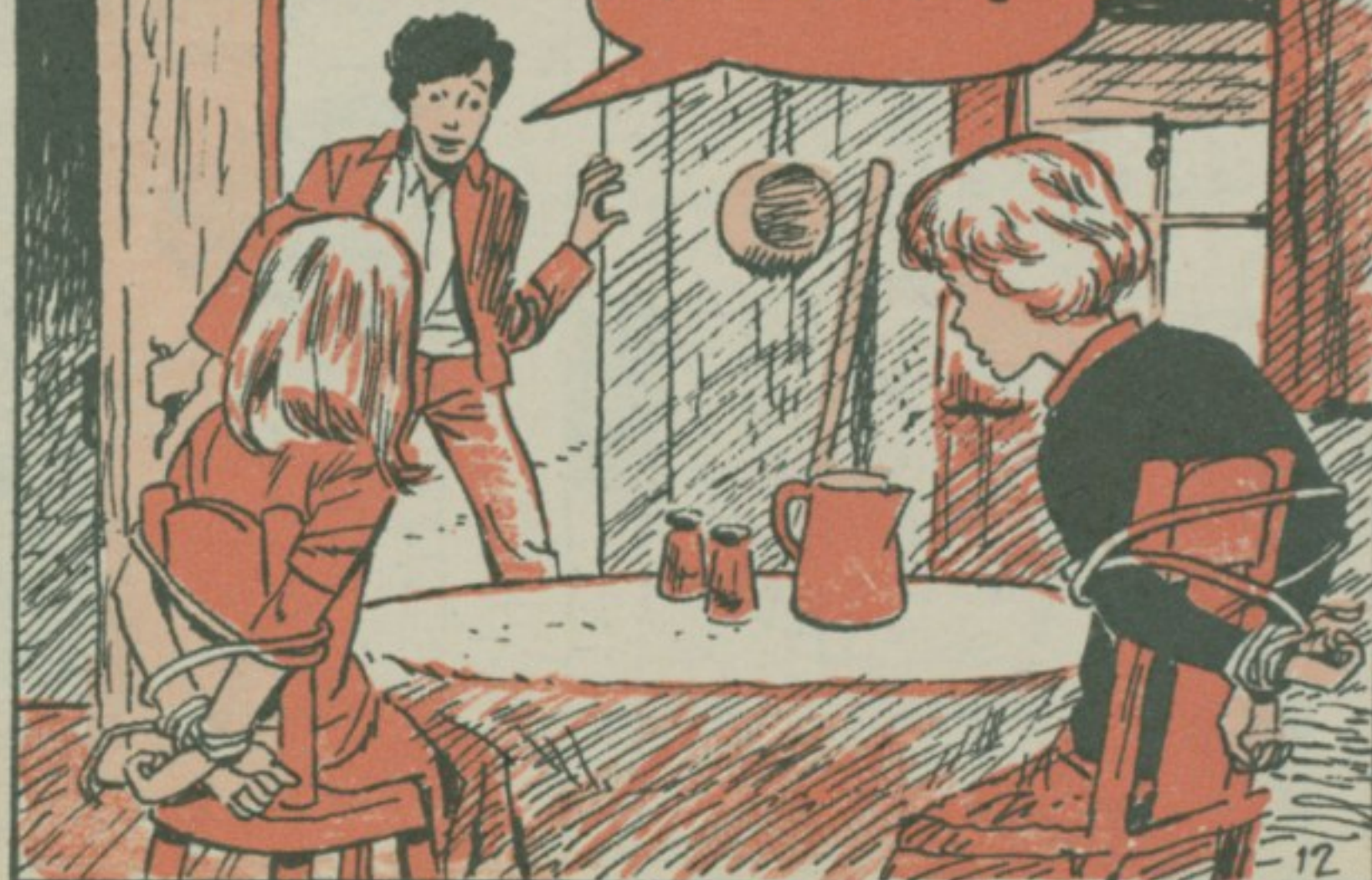
ДЕНИ СЕ БАЦИО НА БЕГУНЦА,
ОБОРИО ГА И ...

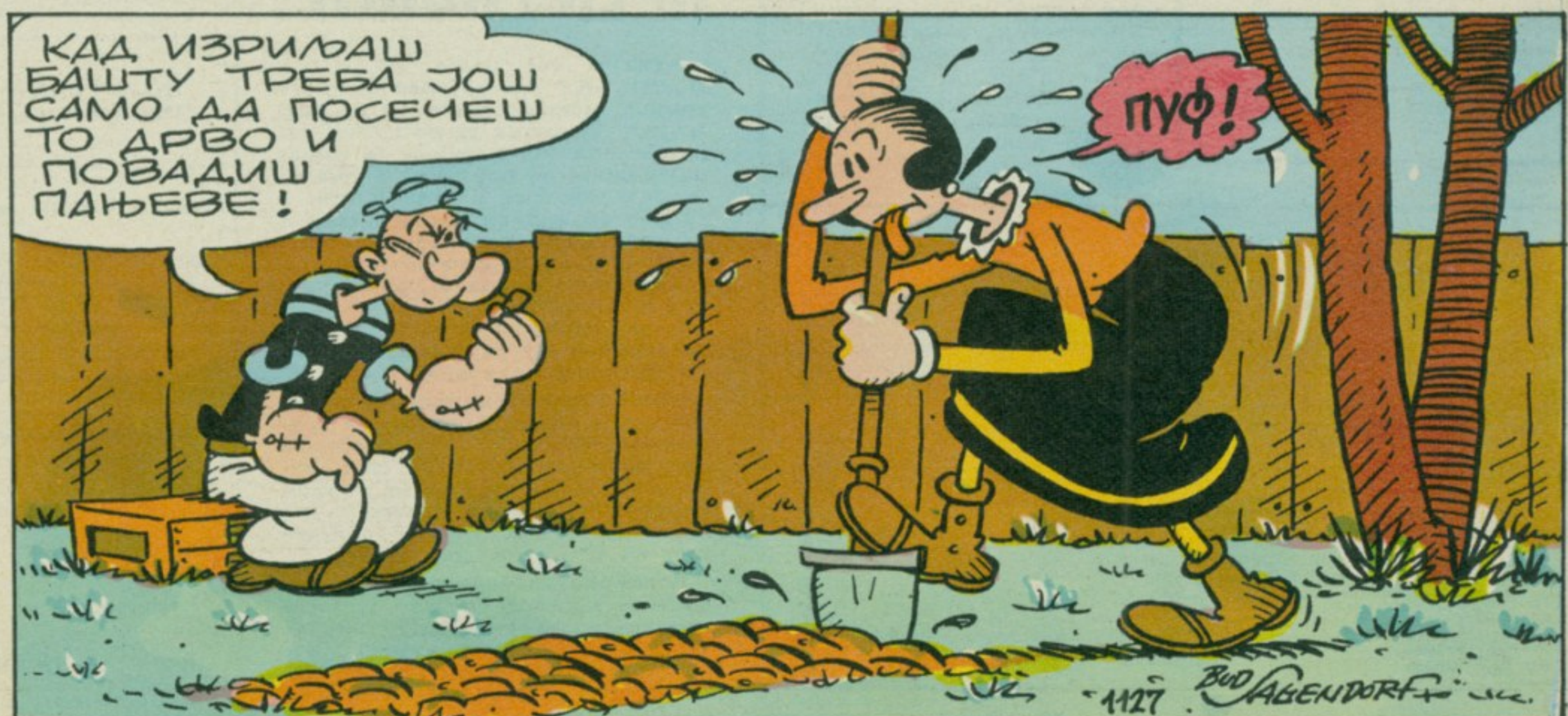
ПА ТО ЈЕ ОНАЈ
ОДБЕГЛИ
БОЛЕСНИК ?

НАПОЛЕОНЕ ?
САМАНТА ?

ЗАБАВНИКОВА ПРОДАВНИЦА ПЛОЧА

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче. Треба само да испуните наруџбеницу, а плоче ћете платити поштару кад вам их донесе.

Забавник ће у сваком броју доносити листе са ценом плоча на којима ће бити заступљена:

ПОП, ЗАБАВНА, НАРОДНА, КЛАСИЧНА И ЦЕЗ-МУЗИКА.

МУЗИЧКА ПОШИЛЈКА

175

САФЕТ ИСОВИЋ — СЕВДАЛИНКЕ — Дјевојка со-
колу зулум учинила —
Заробљено срце — Хај,
какве Ајка црне очи има
— Акшам мраче, мој по-
богу брате — На јалији
бадем дрво расте — С'
оне стране воде Сане —
Колика је шехер Бања
Лука — Гледај ме драга
— Нигдје зоре ни бијела
дана — Вино пије Селман
Ага — Цена 36.— дин.

176

ВЕРА ИВКОВИЋ — Муж
ми пије ал' се крије —
Јој, сви су такви — Грли
ме, љуби ме — И без тебе
сунце сија — А ти ме дра-
ги, остави — Јој, несрећо
— Суза на писму — По-
следњи дан, последња ноћ
— Весела сам лепа жена
— Да сам знала — Даљи-
но, туђино — Ваш ме бри-
га. Цена 36.— дин.

177

ИСМЕТ КРЧИЋ — Црно-
горка — Дочекај ми, мај-
ко, свате — Сестра ми се
удаје — Црногорско оро
— Ве се чује то весеље —
Ој, Миљане — Мајко црно-
горска — Врати ми се
опет — Титограде мој —
Сестрина радост — Ђево-
јачке сузе — Цена 36.—
дин.

178

ДУБРАВКА НЕШОВИЋ —
СТАРЕ ГРАДСКЕ ПЕ-
СМЕ И РОМАНСЕ — Кад
би ове руже мале — У
цветном врту — Тишина
нема влада свуд — Хла-
дан ветар пољем пири —
Вију ветри — Сунце јар-
ко — Црвени шал — Са-
жаљења ми дај — Остани
ту — Цигански табор —
Олуја — Мали чун — Це-
на 36.— дин.

179

БОРИСЛАВ ДРЉАЧА —
Вереница — Све за љубав
ја сам дао — Последњу
пару за пјесму дајем —
Заборав, заборав — Жив-
јети се мора — Три јара-
на — Хајрудине, мили си-
не — Ватра стара догор-
јева — Музико, свирај,
свирај — Грлићу и љуби-
ћу — Вољена жена — Да-
нима тражим драгу — Це-
на 36.— дин.

180

ЖИКА НИКОЛИЋ —
Пролазе дани — Све
због једне жене — Ја
среће немам — Сам на
свету — Цена 12.— дин.

181

ШАБАН ШАУЛИЋ —
Не питај ме како ми
је, друже — Свадба не-
ће бити — Овде су сви
рали тихо — Не чекај,
мајко, сина — Цена
12.— дин.

182

ВОКАЛНИ АНСАМБЛ
„ПРИЈАТЕЉИ“ — У
тем Сомбору — Шешир
мој — Сојчице, девој-
чице — Црвен фесић,
мајко — Цена 12.— дин.

183

НОВИЧА УРОШЕВИЋ —
Растанак без суза —
Морам да те оставим —
Ја морам да чекам —
Без иједне речи — Це-
на 12.— дин.

184

РАША ПАВЛОВИЋ —
Због младе крчмарице
— Не плачи, чему то —
Ако, ако — Кад године
прођу — Цена 12.— дин.

185

ВАСКА ИЛИЈЕВА — Це-
лувај ме, мило либе —
Син ми се родио — Не-
мојам в друг да заљу-
бам — Месецино, мила
сестро — Цена 12.— дин.

186

ЗЕХРА ДЕОВИЋ — Зо-
вем те, љубави — Ти
ме желиш заборавит —
Вјечита успомена — Не
ћу више плакати —
Цена 12.— дин.

187

ЗЕКЕРИЈАХ БЕЗИЋ —
Друже стари — Успо-
мена — Цена 11.— дин.

188

ИСМЕТ КРЧИЋ — Ље-
пота ти краси лице —
Сутјеска — Цена 11.—
дин.

189

НЕЏАД САЛКОВИЋ —
Сретан и без ње — Во-
ли ме, волећу те — Це-
на 11.— дин.

190

**АНЂЕЛКА ГОВЕДАРО-
ВИЋ** — Не знам, драги,
који ти је ђаво — И-
мам кућу до шора —
Ја сам лепа и весела —
Нико нема таквог лолу
— Цена 12.— дин.

191

**МУХАРЕМ СЕРБЕЗОВ-
СКИ** — Осман ага — Са
њом не могу — Када
човек живи сам — Што
ме гледаш тако тужно
— Цена 12.— дин.

192

**ВАСИЛИЈА РАДО-
ВИЋ** — Цркни, пукни,
исто ти се хвата — Не-
мој да те сумње муче
— Дозивам те вољени
— Галебу бели са си-
њег мора — Цена 12 д.

193

БОРА ДРЉАЧА — Пје-
сма живот враћа —
Лијепа Крупа — Љуби-
мац — Остајеш сама ти
— Цена 12.— дин.

194

КЛАПА „МАЕСТРАЛ“ —
Хтио бих те забора-
вит — Прими ове руже
— Баркариол — Валу-
њерска — Цена 12.—
дин.

195

**АЛЕКСАНДАР ШИ-
ШИЋ** — НОВА КОЛА
— Паганинијево коло —
Ваљино коло — Гајдаш
ко коло — Мераклиј-
ско циганско — Цена
12.— дин.

КУПИ ПРЕКО ПОШТЕ!

Чувајте све наше МУЗИЧКЕ ПОШИЛЈКЕ јер објављене листе грамофонских плоча СТАЛНО ВАЖЕ. То значи да на једној наруџбеници (од најмање 50 динара) можете да поручите плоче са старих и нових наших листа, и то без обзира на врсту плоча и музике коју наручујете (лонг-плеј или сингл-плоче, поп, забавна или народна, класична, цез-музика).

Цена плоче преко Забавника иста је као и у радњама, или чак (за неке плоче) и нижа!

ПОКЛОН: Код наруџбина од 100 динара и више, Продукција грамофонских плоча РТВ поклања вам по једну плочу по свом избору (која се не налази у овом списку). За сваких даљих 50 динара наручених плоча, добијате још по једну поклон-плочу.

Пажљиво изаберите плоче, напишите њихове бројеве и своје податке на наруџбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска број 29.

ВАША НАРУЏБИНА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА ОД 50 ДИНАРА, ПОШТО ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ ВИ НЕГО МИ.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво наручујем плоче под бројевима:

за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

(Име и презиме)

(Поштан. број и место)

(Улица и број)

Датум

Потпис

Наруџбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

КОКО БИЛ

СТРИП
НЕ БИ БИО
СТРИП
АКО БИ
ГЛАВНИ ЈУНАК
ТЕК ТАКО
НАСТРАДАО.
КО ЋЕ МУ ПОМОЋИ?
УРЕДНИК
НАШЕГ
ЛИСТА
ИЛИ...

ЗА КОЈИ СЕКУНД
МАМА И ЊЕГОВИХ
20 БАНДИТА ИЗ-
БУШИЋЕ КОКО БИ-
ЛА КАО ШВАЈЦАР-
СКИ СИР... АЛИ...

СТО МУ РЕВОЛВЕРА...
НЕКО СЕ ШУЊА У
ГРМЉУ ИЗА МОЈИХ
ЛЕЂА... НЕШТО
СТРУЖЕ ПО
УЖЕТУ...

ПРОКЛЕ-
ТИ НАШ
БАКСУЗУ,
РЕД ЈЕ
НА НАМА
ДА ТИ СЕ
ОДУЖИМО!

ТО ЈЕ
НОЖ...
СЕЧЕ
УЖЕ...
БРЗО...
БРЗО...

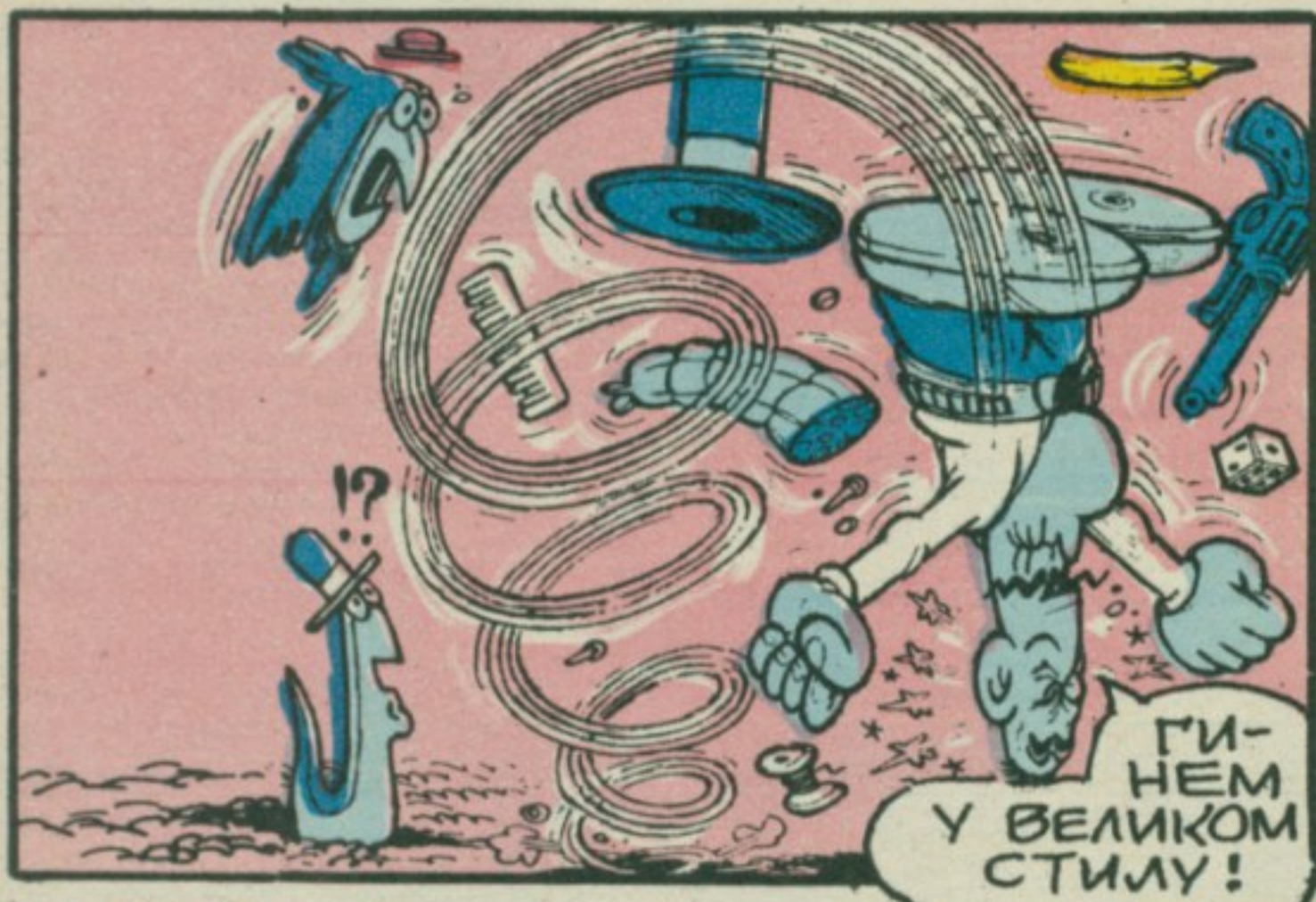

РУКЕ...
ЊЕГОВЕ
РУКЕ...

СЛОБОД-
НЕ СУДА
У ЛЕТУ
УХВАТЕ
РЕВОЛ-
ВЕРЕ!

БАНГ!
БАНГ!

...УМЕ-
БУВРЕМЕНУ
НОЖ СЕЧЕ
И УЖАД
ОКО НОГУ...

ГИ-
НЕМ
У ВЕЛИКОМ
СТИЛУ!

А ВИ, ШРАФ-
ЦИГЕРИ,
УГЛЕДАЈ-
ТЕ СЕ НА
ЊЕГА!

БАНГ!
БАНГ!

БАНГ!
БАНГ!

МИ, ПРЕОСТАЛИ
ОД ПРЕОСТАЛИХ,
ВРАКАМО СЕ ПРАВО
У ЗАТВОР ДА СПА-
СЕМО
ЖИВОТ
!

ОВДЕ СЕ
СТВАРНО УМЕ-
ШАО УРЕДНИК!

БИЛО НАС
ЈЕ ДВАДЕ-
СЕТ, А ОВАЈ
САМ... ВЕ-
ЗАНИХ РУ-
КУ И НОГУ!

АЛИ ЈА
САМ ПРЕД-
СТАВНИК
ЗАКОНА,
А ЗАКОН
УВЕК ПОБЕ-
ЂУЈЕ!

ПОБЕЂУЈЕ, АЛИ
ТЕК НА КРАЈУ ДО-
ГАЂАЈА! ЗАКОН
ЈЕ ОВАЈ ПУТ
ПРЕКРШИО ЗА-
КОН ЈЕР СИ ТИ
ПРЕРАНО СРЕДИО
МОЈУ БАНДУ!
ТРЕБАЛО ЈЕ ДА
МАЛО САЧЕКАШ...
ТАКВА ЈЕ ПРАК-
СА...

ЈЕСИ Л' ТИ
ЛУД?! ЈОШ
ЈЕДАН ТВОЈ
ТРИК? АЛИ
НЕЋУ СЕ
ВИШЕ УПЕ-
ЧАТИ, ДА
ЗНАШ!

МА КАКВИ ТРИ-
КОВИ?! ЧИЊЕ-
НИЦА ЈЕ ДА
ДО СВРШЕТКА
ПРИЧЕ ФАЛЕ
ЈОШ ТРИ НА-
СТАВКА!

ПА, АКО
СИ МЕ
САДА
ПОБЕДИО,
КАЖИ
ШТА ЋЕ-
МО РАДИ-
ТИ НА
ЈОШ ТРИ
СТРАНИ-
ЦЕ?

СТВАР-
НО...
ШТА
ЋЕМО
ДА РА-
ДИМО?!

1.

ГЛУМАЦ НА СЛИЦИ ИГРАО ЈЕ НАЈЧЕШЋЕ УЛОГЕ КА УБОЈА. ДОБИТНИК ЈЕ „ОСКАРА“. ЈЕДНА ОД ЗАПАЖЕНИХ УЛОГА МУ ЈЕ У ФИЛМУ ФРЕДА ЦИНЕМАНА „ТАЧНО У ПОДНЕ“. ЗОВЕ СЕ

— Клерк Гебл
— Роберт Тејлор
— Гари Купер

2.

МИЛЕНА ДРАВИЋ ЈЕ ЈЕДНА ОД НАШИХ НАЈПОЗНАТИЈИХ ФИЛМСКИХ, ТЕЛЕВИЗИЈСКИХ И ПОЗОРИШНИХ ГЛУМИЦА. ОВО ЈЕ УЛОГА ИЗ ФИЛМА

— Прекобројна
— Рондо
— Неретва

3.

СМАТРАЈУ ГА НАЈБОЉЕ АМЕРИЧКОГ ФИЛМА. ВИДЕЛИ СМО ГА У ФИЛМОВИМА „ПОНОЋНИ КАУБОЈ“, „ДИПЛОМАЦ“ И „ВЕЛИКИ, МАЛИ ЧОВЕК“. ЗОВЕ СЕ

— Денис Хопер
— Питер Фонда
— Дастијн Хофман

ВЕЛИКИ ФИЛМСКИ КВИЗ

РЕШИТЕ ОВАЈ ФИЛМСКИ КВИЗ И ДОКАЖИТЕ ДА ПОЗНАЈЕТЕ ФИЛМСКУ УМЕТНОСТ. ОДГОВОРЕ НА КВИЗ УПИШИТЕ НА ПРИЛОЖЕНИ КУПОН

ПРАВИЛА КВИЗА

1. За свако питање дата су 3 или 2 одговора од којих је један тачан, или није дат ниједан одговор.
2. Тачан одговор на свако питање упишите на купон.
3. Купон с одговорима залепите на дописницу и пошаљите ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, п. фах 124 до 15. августа ове године.

6.

У ИТАЛИЈАНСКОМ ФИЛМУ „СВЕШТЕНИКОВА ЖЕНА“ ИГРАЈУ

— Елза Мартинели
— Франко Неро
— Софија Лорен
— Марчело Мастојани

7.

У ФИЛМУ „ВЕЛИКИ МАНЕВРИ“ КОЈИ ЈЕ НЕДАВНО ПРИКАЗАЛА И НАША ТЕЛЕВИЗИЈА, ИГРАО ЈЕ ПОРЕД МИШЕЛ МОРГАН И ГЛУМАЦ НА СЛИЦИ. УМРО ЈЕ ВЕОМА МЛАД. ЗВАО СЕ

4.

У ФИЛМУ ВЕЉКА БУЛАЈИЋА „НЕРЕТВА“ ИГРАЛИ СУ И МНОГИ СЛАВНИ ГЛУМЦИ СВЕТА. МЕЂУ ЊИМА ЈЕ И ПОЗНАТИ СОВЈЕТСКИ РЕЖИСЕР И ГЛУМАЦ. РЕЖИРАО ЈЕ ФИЛМОВЕ „ЧОВЕКОВА СУДБИНА“ И „РАТ И МИР“. У ОБА ФИЛМА ЈЕ И ИГРАО. ОН СЕ ЗОВЕ:

5.

ОВАЈ ФРАНЦУСКИ ШАНСОЊЕР И ГЛУМАЦ ОСТВАРИО ЈЕ ВЕЛИКИ БРОЈ ЛЕПИХ И ЗАПАЖЕНИХ УЛОГА. ЈЕДНА ЈЕ И УЛОГА У ФИЛМУ КЛОДА ЛЕЛУША „ЖИВЕТИ РАДИ ЖИВОТА“. ТО ЈЕ

— Џони Холидеј
— Ив Монтан

8.

ПОРЕД РАЈАНА О'НИЛА (НАМА ПОЗНАТОГ СА МАЛОГ ЕКРАНА) НА СЛИЦИ ЈЕ И АМЕРИЧКА ПЕВАЧИЦА И ГЛУМИЦА. ОНА СЕ ЗОВЕ

— Дорис Деј
— Барбра Стрејсенд

9.

ОВАЈ МЛАДИ И ТАЛЕНТОВАНИ РЕЖИСЕР ПОЉСКОГ ПОРЕКЛА СНИМИО ЈЕ ВИШЕ ЗАПАЖЕНИХ ФИЛМОВА. ФИЛМ „РОЗМАРИНА БЕБА“ ДАВАО СЕ И КОД НАС. ЗНАТЕ ЛИ КАКО СЕ ОВАЈ РЕЖИСЕР ЗОВЕ?

10. ЗНАТЕ ЛИ КО ЈЕ ОД ОВЕ ДВОЈИЦЕ СЛАВНИХ КОМИЧАРА СТАН ЛАУРЕЛ А КО ОЛИВЕР ХАРДИ? ЛЕВИ ЈЕ... А ДЕСНИ ЈЕ...

12. ОБОЈИЦА СУ ЧУВЕНИ. ЈЕДАН ЈЕ НАЈПОЗНАТИЈИ ПЕВАЧ СВЕТА. ЗОВЕ СЕ ТОМ ЦОНС А ДРУГИ ЈЕ АМЕРИЧКИ ГЛУМАЦ. ЊЕГОВО ИМЕ УПИШИТЕ У КУПОН.

17. НЕКАДА ЈЕ БИО ИДОЛ ЖЕНА А ЊЕ ГОВ ГРОВ ЈЕ И ДА НАС ОКИЋЕН ЦВЕЋЕМ. ОН СЕ ЗВАО

— Адолф Манжу
— Рудолф Валентино

19. ОВО ЈЕ ГЛУМИЦА ИЗ СТАРЕ ГАРДЕ. ОСТВАРИЛА ЈЕ У ГЛАВНОМ ЗАПАЖЕНЕ УЛОГЕ. ГЛЕ ДАЛИ СМО ЈЕ СКОРО И МИ У ФИЛМУ „КО ЈЕ УБИО БЕБИ ЦЕЈН?“. СИГУРНО ЗНАТЕ КАКО СЕ ОНА ЗОВЕ

11. НА ЖАЛОСТ, ЊИХ ВИШЕ НЕМА. ГОДИНАМА СУ УВЕСЕЉАВАЛИ НЕ САМО ГЛЕДАОЦЕ ФРАНЦУСКЕ ВЕЋ И ЦЕЛОГ СВЕТА. БИЛИ СУ ТО: МОРИС ШЕВАЛИЈЕ И БУРВИЛ. ТРЕЋИ СЕ ЗВАО

— Луј де Финес
— Жак Тати
— Фернандел

14. У ФИЛМУ „ГОСПОДИНУ С ЉУБАВЉУ“ ИГРА ПОЗНАТИ ЦРНАЧКИ ГЛУМАЦ

— Сејми Дејвис
— Сидни Поатје

18. НА СЛИЦИ СУ ЧУВЕНА АМЕРИЧКА ГЛУМИЦА И ЊЕН НЕ МАЊЕ ПОЗНАТИ ОТАЦ, ЗНАТЕ ЛИ КАКО СЕ ОНИ ЗОВУ?

20. ФИЛМСКОГ „ДОН КИХОТА“ ИГРА ПОЗНАТИ ЕНГЛЕСКИ ФИЛМСКИ И ПОЗОРИШНИ ГЛУМАЦ. ИГРАО ЈЕ У „ЛОРЕНСУ ОД АРАБИЈЕ“. ЗОВЕ СЕ

— Лоренс Оливије
— Питер О'Тул

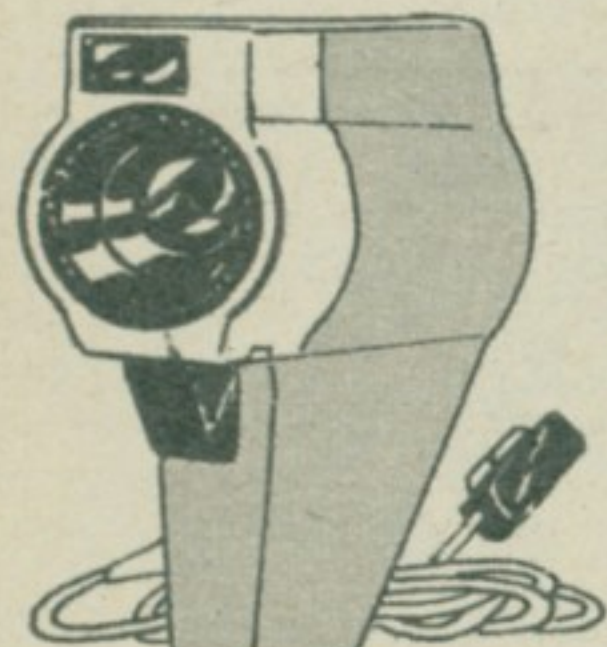
НАГРАДЕ:

1.

СПУТНИК — фото-апарат за тродимензионално снимање

2. и 3.

ВЕРНОН — филмска аутоматска камера

13. НА СЛИЦИ ЈЕ СЦЕНА ИЗ ФИЛМА „ЧУ ДЕСНИ НАПИТАК ДОКТОРА ЦЕРИЈА“. ГЛАВНУ УЛОГУ У ОВОМ ФИЛМУ ИГРА ЈЕДАН ОД НАЈПОЗНАТИЈИХ АМЕРИЧКИХ КОМИЧАРА. ИМЕ МУ ЈЕ

— Боб Хоуп
— Ред Склотон
— Цери Луис

15. ГЛАВНУ УЛОГУ У НАЈГЛЕДАНИЈЕМ ФИЛМУ НА СВЕТУ „ПРОХУЈАЛО СА ВИХОРОМ“ ИГРАЛА ЈЕ И НЕКАД СЛАВНА ЕНГЛЕСКА ГЛУМИЦА. БИЛА ЈЕ ТО:

16. СВАКАКО СТЕ У ИНДИЈАНЦУ НА СЛИЦИ ПРЕПОЗНАЛИ ЧУВЕНОГ АМЕРИЧКОГ ПЕВАЧА И ГЛУМЦА. ТО ЈЕ

— Дин Мартин
— Бинг Крозби
— Френк Синатра

КУПОН

1.	11.
2.	12.
3.	13.
4.	14.
5.	15.
6.	16.
7.	17.
8.	18.
9.	19.
10.	20.

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

ТАЧНА АДРЕСА

ПОПУНИ, ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ И ОДМАХ ПОШАЉИ ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ.
11001 БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА 29

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

НЕМА
МИ
СПАСА!
ТРЕ-
ЧУ-
БУ...

ФЛАШ
ЈЕ ИПАК
ПОКУШАО
ДА СЕ
ЗАДРЖИ.
ЊЕГОВИ
НОКТИ
ЗАРИЛИ
СУ СЕ У
СТЕНУ
КОЈА СЕ ОД
ВРЕЛИНЕ
ТОПИЛА...

...АЛИ,
ЈЕДНО
КОПЉЕ
СЕ
ЗАРИЛО
КРАЈ
ЊЕГОВЕ
ШАКЕ.
ПУСТИО
СЕ...

ДИМ...
КОВИТЛА СЕ
ПРЕМА
ЈЕДНОМ
МЕСТУ!
СЛАБА ЈЕ ТО
НАДА,
АЛИ...

БАР
САМ
СИГУРАН
ДА ТУ
НЕМА
ВАТРЕ!

?!

?!

?!

ФЛАШ!
ЖИВ?!

ВРАТА... ВРАТА
КРОЗ КОЈА САМ
СЕ ВРАТИО НА
ЗЕМЉУ...

МИ СМО ВИДЕЛИ
КАД СУ ТЕ ТАМО УБИ-
ЛИ, ФЛАШЕ ГОРДОНЕ!
ИЗГЛЕДА ДА МОРАМ
ЛИЧНО ТО ДА УЧИ-
НИМ!

ПОСЛАО
САМ ТЕ НА
ПЛАНЕТУ
ОГНОМ ДА
ТЕ ТАМО
УБИЈУ...
А ТИ СЕ
ВРАКАШ
ЧИТАВ
САМО
ПОСЛЕ
НЕКОЛИКО
СЕКУН-
ДИ!

СЕКУНДИ?!
ПА ЈА САМ ТАМО
ПРОВЕО ДАНЕ
И ДАНЕ...
ПРОШАО КРОЗ
ТОЛИКЕ
БИТКЕ...

ЗАР СВЕ ТО
ЗА САМО НЕ-
КОЛИКО СЕ-
КУНДИ?!

ФЛА-
ШЕ...
САД!

А...
АХ!

СЛЕДЕКИ НАСТАВАК: ПЕТ СЕКУНДИ ЖИВОТА!

СОВЈЕТСКО ОРУЖЈЕ ИЗ ДРУГОГ СВИЈЕТСКОГ РАТА

НЕНАДМАШНИ НАГАН

СНАЈПЕРСКА ПУШКА М 1891/30 — Ово је стандардна мосин-наган пушка на коју је стављен телескопски нишан ПЕ или ПУ. Телескопски нишан ПУ коришћен је на почетку рата, а касније је замењен већим и снажнијим нишаном ПЕ који је омогућавао гађање до 1.400 метара!

НАГАН М 1895. КАЛИБРА 7,62 мм — Белгијског је порекла и произвођен је у Белгији од 1895. до 1913. а у Русији од 1900. до 1943. године. Овај револвер, у СССР-у популарно назван наган, има неколико необичних техничких особина. Конструктор је, да би спречио губитак барутних гасова, пронашао духовито решење: приликом опаљења добош се креће напред тако да лежиште метка, чији је предњи део проширен у ту сврху, наседа на цев. И метак је прилично необичан: цело зрно се налази у чаури а обод чауре је нешто виши од врха зрна, да би се, приликом опаљења, раширио и приљубио уз цев и на тај начин двоструко спречио губитак барутних гасова. Испод цеви налази се игла којом се, једна по једна, избацују испалене чауре из добоша, као код америчких револвера вестерн типа. У добош стаје 7 метака.

СВТ 1940. КАЛИБРА 7,62 мм — Овај карабин стигао је у руке црвеноармејаца тек 1942. године као најсавршенији модел полуаутоматског карабина. Док су претходни модели имали избушену дрвену облогу цеви, овај је заменио горњи део дрвене облоге металном шином која служи као носач нишана. Тежак је 3,9 кг а има 10 метака у магацину.

ТТ 1933. КАЛИБРА 7,62 мм — Овај полуаутоматски пиштољ конструисао је 1930. године совјетски конструктор стрељачког оружја Фјодор Токарев угледајући се на колт М 1911 Американца Џона Браунинга. Верзија начињена три године касније усвојена је у руској армији. Токарев је поједноставио Браунингову верзију пиштоља и добио неке детаље који су бољи од оригинала. Упркос прилично грубој изradi, овај пиштољ је веома сигуран и ефикасан. У оквир може да стане 7 метака.

АУТОМАТ ППД 1934/38 КАЛИБРА 7,62 мм — Најпознатије је совјетско пешадијско оружје другог светског рата. Ово је прва верзија популарног аутомата, заснована на моделу бергман МП 18/1. Касније и коначна верзија ППС 1943. разликује се у многим детаљима: нема дрвени већ метални поткундак и усадник оквира, има мањи број знатно већих отвора за хлађење на облози цеви... У лучни оквир стаје од 25 до 35 метака (зависно од модела) а у добош 71. Тежина празног оружја је 3,5 кг.

ПУШКА СВТ 1938. КАЛИБРА 7,62 мм — Већ на почетку рата, 1941. године, замењена је савршенијим моделом, полуаутоматским карабином СВТ 1940, мада је остала у употреби до краја рата. Совјетски конструктор Токарев израдио је и ову и низ других пушака са 10 метака.

МИНИЈАТУРНИ ТК од 6,35 мм — Због малог калибра овај пиштољ није усвојен као лично оружје официра Црвене армије. Па ипак, био је веома омиљен међу вишим официрима и цивилима управо због тога што је минијатуран.

МИТРАЉЕЗ ПМ 1916. КАЛИБРА 7,62 мм — Овај чувени максим из рађиван је током година у неколико верзија које су се незнатно разликовале. Око цеви је имао резервоар за воду који је служио као хладњак. Произвођен је непрекидно од 1910. до 1945. године. Тежина: 23,8 килограма, ефикасна брзина гађања 125 метака у минути (максимална је 2830 метака) а ефикасан домет 800 метара.

ПУШКОМИТРАЉЕЗ ДП 1928. КАЛИБРА 7,62 мм — Био је стандардно пешадијско оружје Црвене армије у другом светском рату. Овај пушкомитраљез који је израдио совјетски генерал и конструктор ватреног оружја Василиј Дегтјарјов, више пута је мењан до краја рата. Могоао је да прими у добош 47 или 60 метака а тежина му је била, зависно од варијанте, 11,9 или 12,6 кг.

ПАКЛЕНИ ВОЗАЧИ

Недавно је и наша публика имала прилике да види ову чувену интернационалну групу и њене „паклене“ вештине. Док је гледаоцима на Београдском сајмишту застајао дах од вратоломног ауто-родеа, Жан Пјер, Ив Боа, Лотар Велцер, Олга Канастади и други „јахали“ су кроз ваздух, јурили кроз ватру и сударали се уз тресак какав за обичне аутомобилисте најчешће значи — смрт. Али, за неустрашиве ПАКЛЕНЕ ВОЗАЧЕ била је то само безопасна представа.

Попут циркуских лавова, француски мотоциклиста Жан-Пјер непогрешиво пролази кроз запаљен обруч који је тачно толико велики да може да га пропусти.

Скок од кога застаје дах: точкови Жан-Пјеровог мотоцикла прелећу тик изнад глава десеторице „жртвованих“!

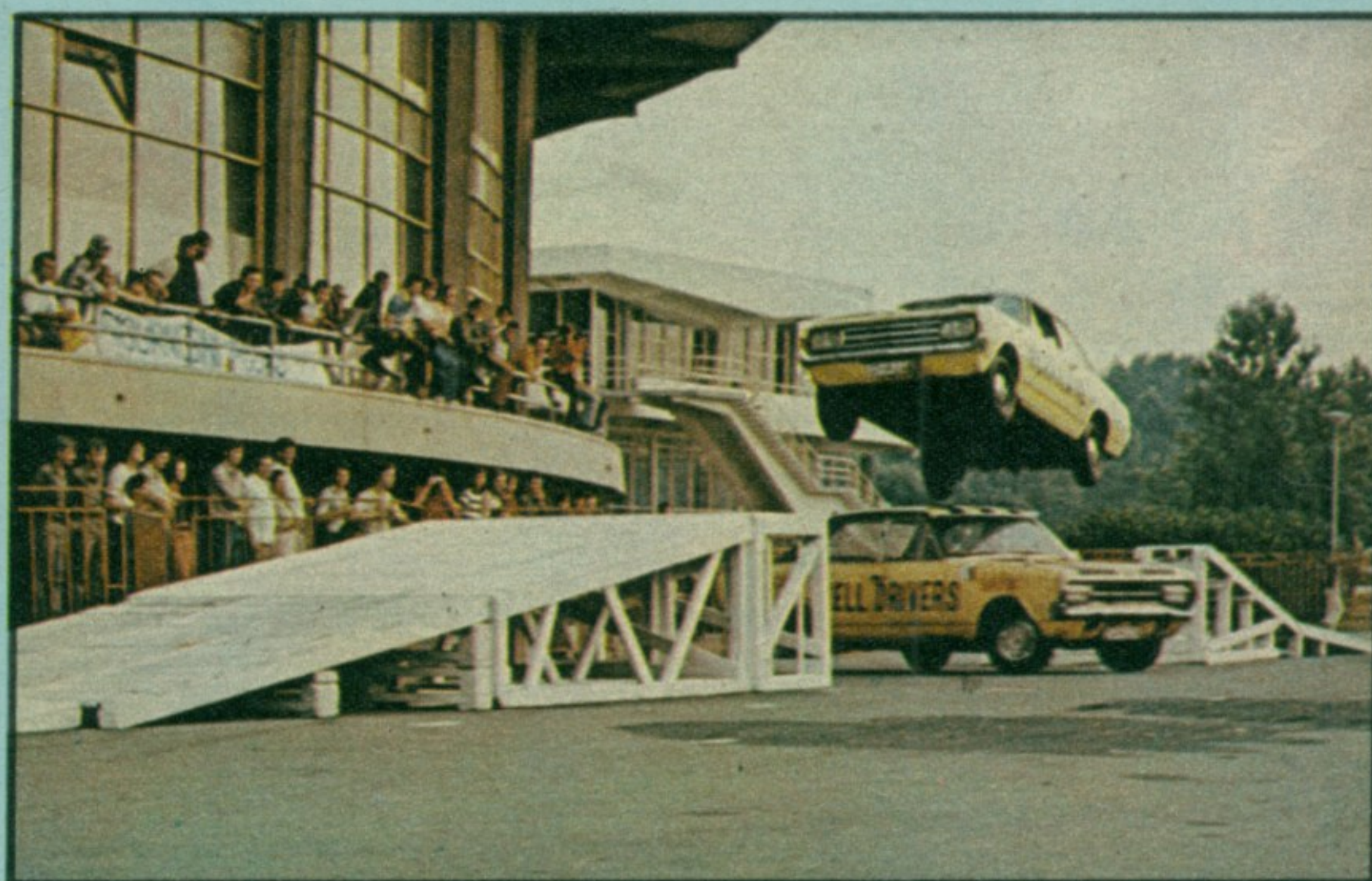

Један испречени аутомобил послужио је Французу Иву Боа да своје возило преврне на леђа. ДЕСНО: Ива, тобоже тешко рањеног, извлаче из аутомобила. Као што се види на фотграфији, он то сасвим добро може и сам!

Посматрајући приказ лево гледалац ће тешко одлучити чија је вештина већа: возача Паскала Бизара који је на два точка сигуран као и на четири, или Олге и Пепија, италијанског дуа који безбрижно, баш као да је на земљи, стоји на искренутом аутомобилу. Слика десно приказује још један подвиг Олге и Пепија. За волаком су Лотар Велцер и Паскал Бизаро.

Још два драматична скока: јунак горње сцене је Лотар Велцер, а доње — опет чудесни Жан-Пјер.

НЕКА ИДУ ЛАЂЕ
И МАЛЕ БАРКЕ —
НА ПУСТОМ ОСТРВУ
СЕКАМ СЕ САРКЕ...

Сваког петка читајте
у Забавнику све о нај-
бољим певачима и ан-
самблима света. Сва-
ког понедељка на Ра-
дио-Београду 1, у еми-
сији ВЕЧЕ УЗ РАДИО,
слушајте најновије
хитове.

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ?

- ВИС „ЗАЈЕДНО“, Вуки-
ца Стефановић, Здравка
Челара 10, Београд.
- ВИС „СМАК“ — Зоран
Милановић, М. Тита 153,
Крагујевац.
- ВИС „ДАХ“, Златко Ма-
нојловић, Старца Вуја-
дина 9, Земун.
- ВИС „АКВАРЕЛИ“, Ни-
ка Стругара 12, Жарко-
во код Београда.
- ЗДЕНКА ВУЧКОВИЋ —
Зелинска 7, Загреб.
- МАРИН ШКРГАТИЋ —
Антуновац 4, Загреб.

ЗАБАВНИКОВА МУЗИЧКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

О' SULLIVAN GILBERT

(Гилберт О' Саливан)
Познати ирски композитор, кла-
вириста и певач. Открио га је
Гордон Мајлс који је пре тога
допринео успеху Тома Џонса и
Енглберта Хампердинка. Нео-
бичним изгледом — облачио се
као радник из тридесетих годи-
на — и веома лепим песмама бр-
зо је скренуо на себе пажњу
публике и то и старих и младих,
и девојака и младића. Свака но-
ва плоча Гилберта О' Саливана
гарантовано је велики хит.

OSMONDS (Осмондс)

Породични ансамбл из Америке.
У породици с деветоро деце
осам је синова. Пре више годи-
на браћа Осмонде основала су
музички састав али постају по-
пуларни тек пошто их је крајем
1970. године случајно чуо отац
чувеног певача Ендија Вилијем-
са. Наступају у ТВ програму
овог певача и снимају прву плочу
„Једна лоша јабука“ и... остало
је познато. Имају укупно
24 златне плоче. Највећи успе-
си: „Једна лоша јабука“, „Доле
поред лење реке“ и „Луди ко-
њи“. Чланови: Ален (Alan) гита-
ра, Вејн (Wayne) гитара и саксо-
фон, Мерил (Merrill) пева и сви-
ра бас-гитару, Џеј (Jay) бубње-
ви, Дони (Donny) пева и свира
оргуље и клавир те Џими (Ji-
mmy) који само пева.

ХИТ СТРАНА

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

НЕКА ИДУ ЛАЂЕ

Музика: Алфи Кабиљо
Текст: Драго Бритвић
Изводи: Тереза Кесовија

Дан који слуги растањак,
дан који скрива сузе,
брод који чека полазак
пут који многе узме.

Пут тај је за те завршен,
сад неког другог краде,
наш дом је сунцем ограђен
и сад нам враћа све.

Нек иду лађе куд их зове пут
пространства плава и дубока.

А тебе твоје море чека ту
у сјени мога облака.

Нек иду лађе у тај бијели свијет
у своја плава путовања.

Кад имам тебе, драги, имам све,
сва су мора, све су тајне, поред нас.

Ја више нећу плакати
за бијелим трагом брода
јер човек мора остати
кад једном нађе дом.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: НЕК ИДУ
ЛАЂЕ можете чути у понедељак,
6. августа ове године у емисији
ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази
на 1 програму Радио-Београда
од 20.00 до 22.00!

БЕРЗА ПЛОЧА

● Продајем добро очуване
албуме: LED ZEPPELIN V,
DEEP PURPLE: IN ROCK и
MACHINE HEAD (35 нд),
КОРНИ ГРУПА (45 нд), као и
више сингл-плоча ових гру-
па: MUNGO JERRY, YU, DE-
EP PURPLE, ALICE COOPER,
SWEET, JIMI HENDRIX и
других.

Драган Ивановски,
Ленинова 14а/II-8
Скопје

● Купјем плоче Ивице Шер-
фежија. Обавезно навести це-
ну.

Весна Рагач,
Хероја Пинкија 180
Вршац

● Продајем албуме следе-
ћих извођача: AMERICA,
SPIRIT, SAVOY BROWN,
BLACK SABBATH, CHRIS-
TIE, ERIC CLAPTON, ROL-
LING STONES, OSIBISA,
LED ZEPPELIN. Такође имам
и више сингл-плоча.
Плоче шаљем поштом.

Војислав Недељковић,
Ветеринарски трг 23,
Лесковац

OSIBISA (Осибиса)

Веома ефектан џез-рок ансамбл
састављен од музичара из раз-
них земаља Африке. Састав је
настао 1970. године у Лондону.
Свежином и оригиналношћу зву-
ка и богатством ритмова у ре-
кордном времену стекли су по-
пуларност. Чланови: Жин Ман-
денги (Jean Mandengue) бас-ги-
тара, Гордон Хант (Gordon Hunt)
гитара, Кофи Ајивор (Kofi Ayivor)
удараљке, Теди Осен (Teddy Osei)
саксофон и флаута, Сол Амарфио (Sol Amarfiio)
бубњеви, Роберт Бејли (Robert Bailey)
оргуље и клавир и Мак Тантоу (Mac Tontoh)
труба и удараљке. Албуми: OSIBISA,
WONAJA и HEADS.

ОНЕ И ОНИ

Вокална шоу-група коју данас
чине познати певачи: Лидија Ко-
дрич, Далиборка Стојшић, Миња
Субота и Жарко Данчуо. Група
је настала 1970. године и у по-
четку је њен члан био и Боба
Стефановић. Поред тога што на-
ступају заједно као ОНЕ И ОНИ,
сви чланови истовремено пости-
жу запажене успехе као соло
певачи. Група је највеће успехе
постигла 1971. и 1972. године на
Армијском фестивалу у Београ-
ду где је оба пута победила.
ОНЕ И ОНИ редовно наступају
уз инструментални ансамбл Саше
Суботе.

СПЛИТ '73

ТЕРЕЗА КЕСОВИЈА

Тереза Кесовија је од свих
наших певачица најпозна-
тија изван наших грани-
ца. Победа на овогодишњем фе-
стивалу у Сплиту је само једна
од награда које је освојила ова
певачица изузетних вокалних
могућности. Од када је 1964. го-
дине први пут освојила награ-
ду стручног жирија на фестива-
лу у граду под Марјаном Тере-
за је први човек сплитских му-
зичких лета. Свако њено учеш-
ће на Сплитском фестивалу
значило је и значи неку од на-
града.

Рођена је у Дубровнику 3. окто-
бра 1938. године. Завршила је
гимназију и средњу музичку
школу и апсолвирала на кон-
зерваторијуму, одсек за флау-
ту. Први пут се као певачица
појавила 1959. на приредби
„Први аплауз“ у Загребу док је
већ следеће године дебитовала
на „Београдском пролећу“. Прву
фестивалску награду освојила је
1961. године у Опатији када јој
је публика доделила треће ме-
сто. Крајем 1965. отишла је у
Париз и убрзо стекла међуна-
родну славу. Рачуна се да је
снимила око 60 плоча, од којих
преко 20 у иностранству. Од ње-
них успеха издвајамо: прво ме-
сто на Загребачком фестива-
лу 1965., прво место у Опатији
1968., прави тријумф с песмом
„Ноно, добри мој ноно“ у Спли-
ту 1969., прво место на Армиј-
ском фестивалу 1971. године.
Освојила је другу награду ин-
тернационалног жирија у Со-
поту у Пољској 1970. певала
на специјалној приредби
УНИЦЕФ-а 1970, била члан на-
ше музичке репрезентације која
је 1970. освојила „Музички куп
Европе“. На такмичењу за пе-
сму Евровизије појавила се два
пута: 1966. је заступала Мона-
ко, а 1972. Југославију.

Гостовала је у свим делови-
ма света. Певала је више пута
на великим приредбама у пари-
ској дворани „Олимпија“. У Ју-
гославији снима искључиво за
„Југотон“ док у иностранству
има уговор са диско-кућом РЦА.

КО ЈЕ ОВО?

Можете ли препознати
овог познатог певача само
по устима?

МИК ПЕЈЕР

Тереза Кесовија

ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК

Зовем се Марес. Обичан сам човек и једини Земљанин на овој планети. Али, ма где се налазио и ма шта радио чујем у себи шум река, осећам мирис расцветалих ливада. Иако ме светови деле од моје драге домовине, понекад ми се чини као да још живим тамо, као да сам отишао јуче, а не пре две стотине година, мерењем земаљским мерилима. Према границама живота на Земљи ја сам одавно мртав. Овде на Јупитеру сам у цвету младости и одличног здравља.

Немам времена за љубав

Пошто сам увек био амбициозан и хтео да успем у животу, определио сам се за студије астрономије. Упоредо са редовним студијама бавио сам се и фармацијом, а обожавао сам хемију. Док сам радио једно, мислио сам на друго и обрнуто.

Друговао сам са бочицама, формулама, хемијским спојевима. Пријатељи су ми се често смејали, а можда су ми понекад и завидели. Верујем да их је у души копикало да сазнају чиме ја то стално експериментишем. Знали су да немам времена ни за љубав, ни за шетњу, ни за песму. Сваки мој дан био је строго испланиран, па нисам знао шта је то досада на коју су се моји другови тако често жалили.

Када сам, најзад, направио еликсир младости, на коме сам толико радио, нисам био сигуран да ли сам заиста успео јер нисам имао на коме да га испробам. За такав опит могао је да послужи само човек, а ја нисам имао добровољца. Лутао сам улицама, молио и познанике и непознате објашњавајући им какве би користи имали и они и наука када би пристали да испробају мој напиток. Узалуд. Нико није желео да буде заморче.

Неки су заиста имали добрих разлога да ускрате науци такву услугу.

— Ни по коју цену не бих волео да се вратим у године своје младости — рекао ми је један министар. — Тада сам био веома сиромашан!

Са својих узалудних трагања враћао сам се измучен и замишљен. Плашио сам се да ће мој еликсир младости остати неискоришћен. Ос тало ми је једино да сачекам да до вољно остарим, па да га испробам на самом себи...

Далеке свећиле шачкице

А онда се догодила инвазија. Ле то је било на измаку и пријатно вече није се ни по чему разликовало од осталих сличних вечери. Седео сам на тераси своје куће и дремљиво сањарио кад ме из полусна трже рески звук телефона. Глас с оне стране жице сасвим ме је освестио:

— Хало, Марес! Пожури у Институт, хитно је! У орбити наше Земље појавили су се неки чудни пројектили!

Глупост! било је прво што сам помислио. Вероватно се неком од наших цењених научника приснило, па је дигао узбуну. Али, морао сам одмах да се спреим и пођем. Наређење је наређење.

На улици сам видео пуно познаника, сви су некуда журили и нико никог није поздрављао. Чак је и ваздух био некако тежак, то се просто осећало. Убрзао сам корак. У близини Института приметио сам болничка кола и неколико полицајаца. Сви су гледали у небо.

ЕЛИКСИР ДОСАДЕ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ЕЛЗА ТОТ

Захваљујући мени овде на Јупитеру увек смо млади. Имам све што зажелим. Јупитерци се труде да ме не изгубе. А ја пресипам из шупљег у празно.

И ја махиално подигох главу. На небеском своду није било ничег што би ми привукло пажњу. Тек када су ми се очи навикле из таму, почех да разазнајем далеке светле тачкице како у неком чудном реду јуре једна иза друге. Осетих како ме облива хладан зној. Потрчах.

У опсерваторији Института затекох опсадно стање. Сви су били на ногама, предузете су мере за евентуалну одбрану. Прецизним апаратима утврдили смо положај сваког пројектила, али ко су гости наше орбите и шта од нас желе нисмо имали начина да сазнамо. Њихове ракете биле су чудног крушкастог облика са јаким светлима на предњој страни која су се повремено палила и гасила.

Обавестили смо грађане о могућности напада из свемира и опомену ли их да се благовремено повуку у подземна склоништа. Остало нам је само да чекамо. Стајао сам по страни и размишљао, али не о опасностима ове неочекиване инвазије већ — о могућности да свој драгоцен еликсир испробам на неком од дошљака!

— Марес, о чему тако предано размишљаш? — трже ме из мојих сањарења Еленин глас. Знао сам да јој се допадам, она ми је то на разне начине већ дуже време показивала, али нисам волео плазуше, па ме њена наклоност није интересовала. Зато ме је и изненадио одговор који је сишао са мојих сопствених усања:

— Елена, о теби сам мислио. Чини ми се да те...

Тонем у бездан

Нисам успео да довршим ту бесмислену изјаву која је и мене самог толико запрепастила. Страшна експлозија одигла ме је од пода просторије. Зачух Еленин врисак, осетих како ме нешто тешко удари по глави и учини ми се да тонем у црни бездан који с отвори под мојим ногама.

њој просторији и да нас је око десеторо. Елена је лежала тик до мене очију разрогачених и стаклених. Из слепоочнице јој је цурио танак млаз крви. Осетих бол у срцу.

Моје мисли прекиде тресак врата на којима се појави човечуљак високо једва метар. На глави је имао шлем сличан скафандеру из кога су на све стране штрчале жице различитих дужина и боја. Припијена униформа личила је на ронилачку. Руке сам му видео тек када сам мало подигао главу — биле су дугачке до чланака на ногама!

Ред за умирање

Када је проговорио, одјекнуло је као земљотрес. Запањом сам се како такво ситно створење може да буде толико громогласно. Проговорио је, а зидови собе затресли су се од вибрација:

— Земљани, чујте! Свако ко жели да пође са нама на пут кроз друге светове до наше планете Јупитера сачуваће главу. Тамо управо вршимо неке експерименте, па су нас послали да доведемо што више људи. Ко не жели са нама, умреће! Бирајте!

Одвезали су нас. Погледали смо се као да се опраштамо заувек. Ни ко није хтео на Јупитер. Слутили смо о каквим се експериментима ради чим за њих нису хтели да узму своје људе. Било је боље умрети на Земљи. Желели смо да умрем сви заједно. Ред за умирање био је дугачак, а ја последњи у реду.

Дошљак са Јупитера извади из униформе нешто налик на кутију шибица и принесе првом у реду. Човек се без речи стрпошта на под. Схватих да је то нека врста пиштоља и да функционише на бази кратког споја између материје и антиматерије. Тешило ме је што је смрт била безболна.

Махиално гурнух руку у џеп и напих бочицу с еликсиром. Ни-

Најзад је и на мене дошао ред: вођа је наредио својим пратиоцима да ме претресу.

сам жалио што ћу умрети, било ми је тешко што нисам успео да испробам чудотворни напиток на коме сам толико радио. Нисам чак ни знао да ли је заиста тако чудотворан и моћан као што сам претпостављао.

Ново младо џкибо

Најзад је и на мене дошао ред. Човечуљак као да је помало изгубио стрпљење. Приближио ми се и приметивши да држим руке у цепоу наредио својим пратиоцима да ме претресу. Вероватно је сумњао да кријем неко оружје. Један од њих завуче руку у мој џеп и извади бочицу, једину драгоценост коју сам поседовао на овом свету. Вођа Јупитераца посегну за њом, ухвати је, испусти, поново ухвати и — бочица прше у његовим рукама!

Течност се одмах упила у кожу мада је он покушавао да је обрише. Просто нисам веровао својим очима — мој сан преда мном је постајао стварност. На месту где се течност упила у кожу руке почело је, и то одмах, да се ствара ново, младо ткиво! Човечуљак је забезекнуто гледао час у мене час у своју руку. У његовим очима видео се страх, а одмах потом заменило га је бескрајно дивљење.

Поново је нешто наредио помоћницима и они ми приђоше, везаше ме и оставише самог. Осећао сам се као неко коме понестaje дах. Мислио сам да ћу се угушити. А онда се све претворило у сладунав сан...

Да се не убијем!

Пробудио сам се у некој стакленој посуди. Казали су ми да сам спавао десет година мада се мени чинило да је инвазија с Јупитера била јуче. Од тада живим на Јупитеру. Правим еликсир чију тајну формулу, наравно, љубоморно чувам. Једна бочица еликсира може да подмлади око хиљаду бића.

Захваљујући мени овде на Јупитеру сви смо увек млади. Сви ми се диве, имам све што зажелим и уопште Јупитерци се труде да ме не изгубе. Тако ме, на пример, дано ноћно чувају нарочити стражари јер се Јупитерци плаше да би ми живот могао досадити. Они су ту да ме спрече да се случајно не убијем.

Ја морам да останем вечно млад, морам стално да се подмлађујем да бих могао да и њих снабдевам еликсиром. Дали су ми и савршену лабораторију и све што ми је за њу потребно, али и рок од хиљаду година да пронађем еликсир вечног живота. Замишљено је да се тај будући еликсир само једном окуси и да се вечно живи. Самоубиство би у том случају било искључено.

Наравно, ни на памет ми не пада да тако нешто експериментирам, а у ствари пресипам из шупљег у празно. Хемија, некада моја једина љубав, више ме ни најмање не привлачи. Вечити живот је бесмислен и досадан.

Више пута од када сам на Јупитеру пожеleo сам да умрем. Земља је далеко, све што сам волео, а нисам ни био свестан да волим, морао сам да оставим и заборавим. Време проводим у стакленом кавезу и надам се да ће ме једног дана нека свемирска патрола пронаћи и ослободити. Еликсир младости је моја трагедија.

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП

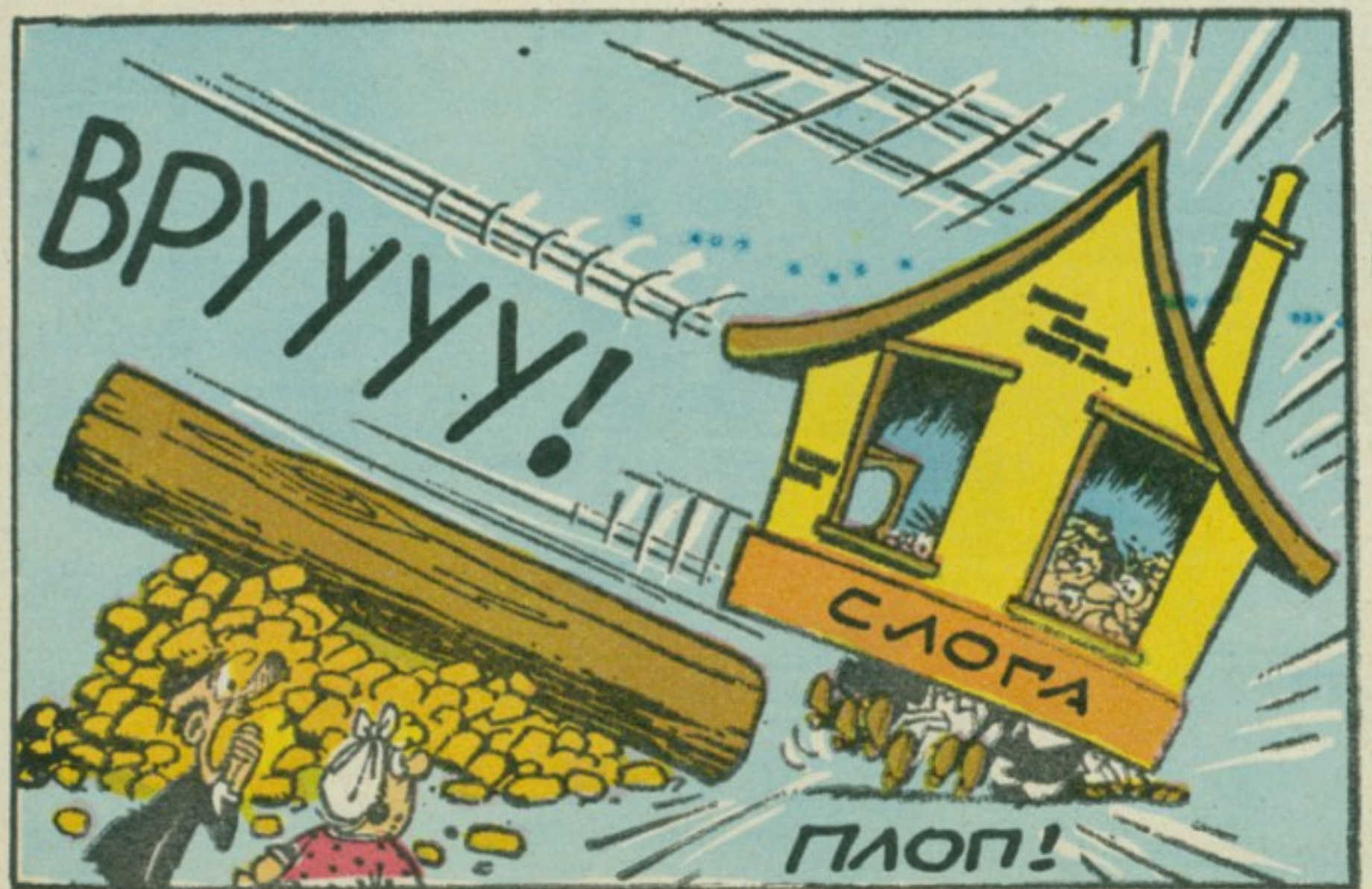
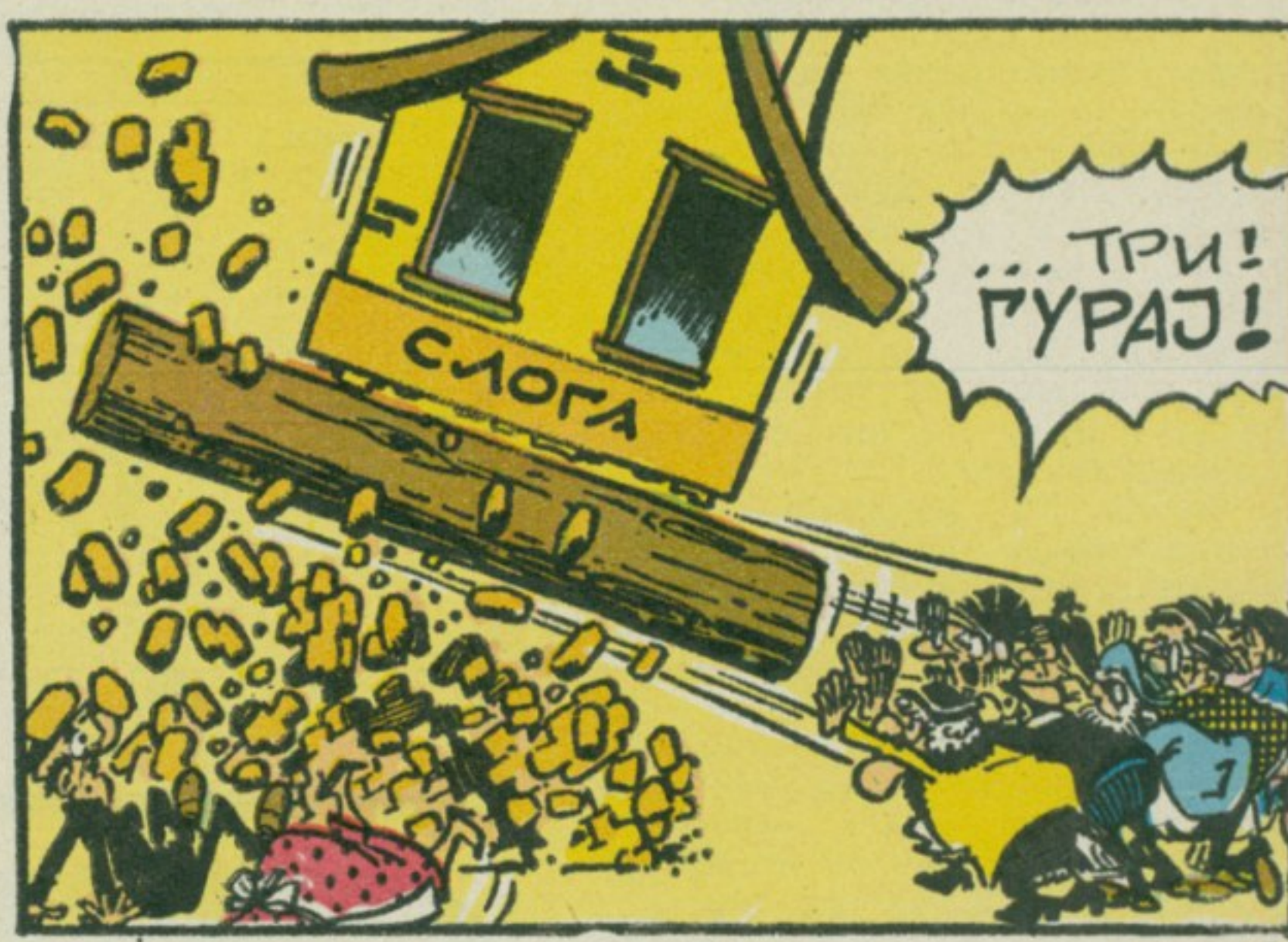
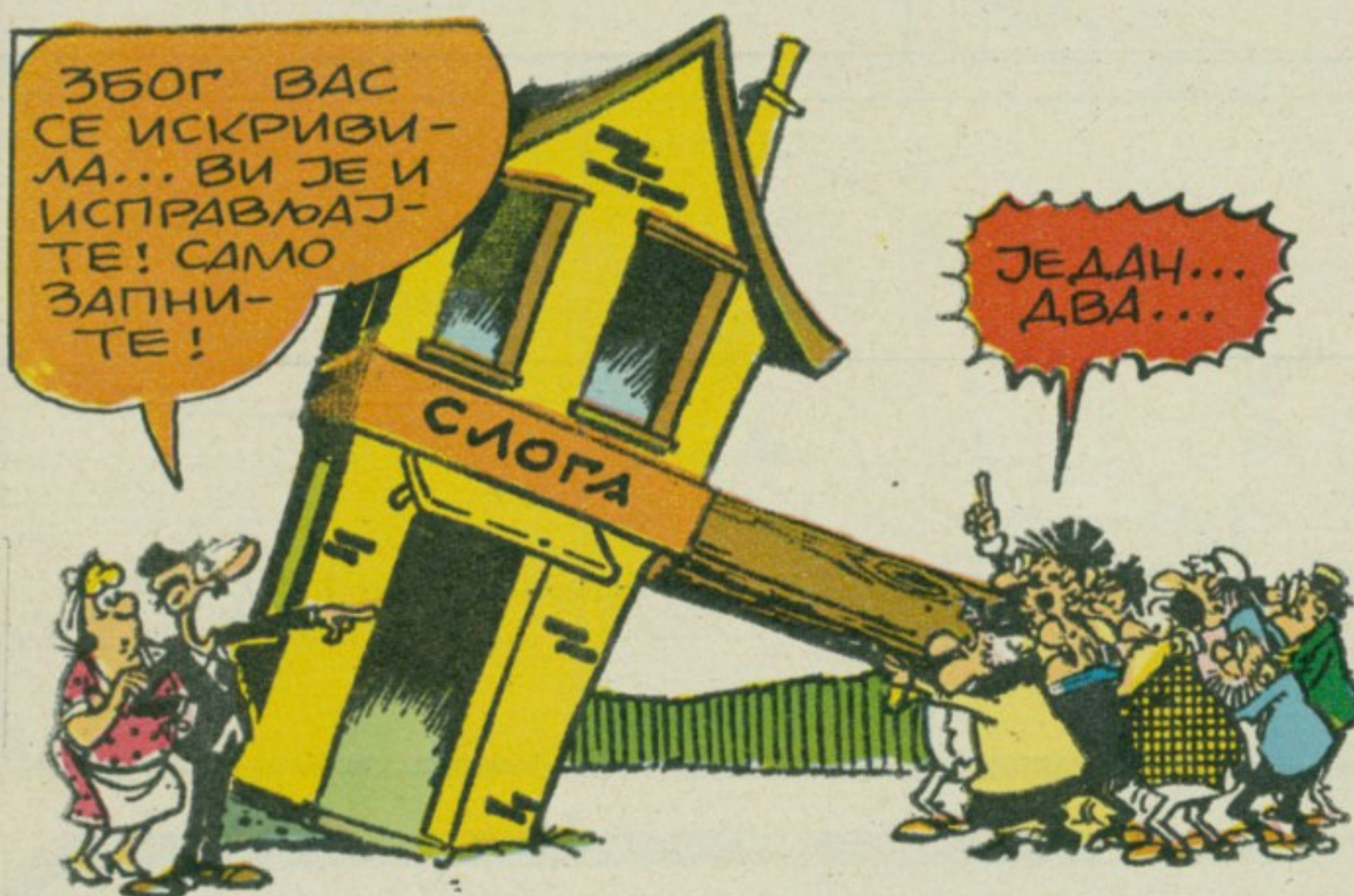
ПОРОДИЦА БЕЗВЕЗИЊ

БАКА И ДЕДА СУ НЕКУД ОТИШЛИ И ДВЕ МЛАДЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ ПРОВОДЕ МИРНО ВЕЧЕ...

А ОНДА СУ СЕ СТАРИ ВРАТИЛИ...

ДОВЕЛИ СМО МАЛО ДРУШТВО... ДА ГЛЕДАМО ТЕЛЕВИЗИЈУ!

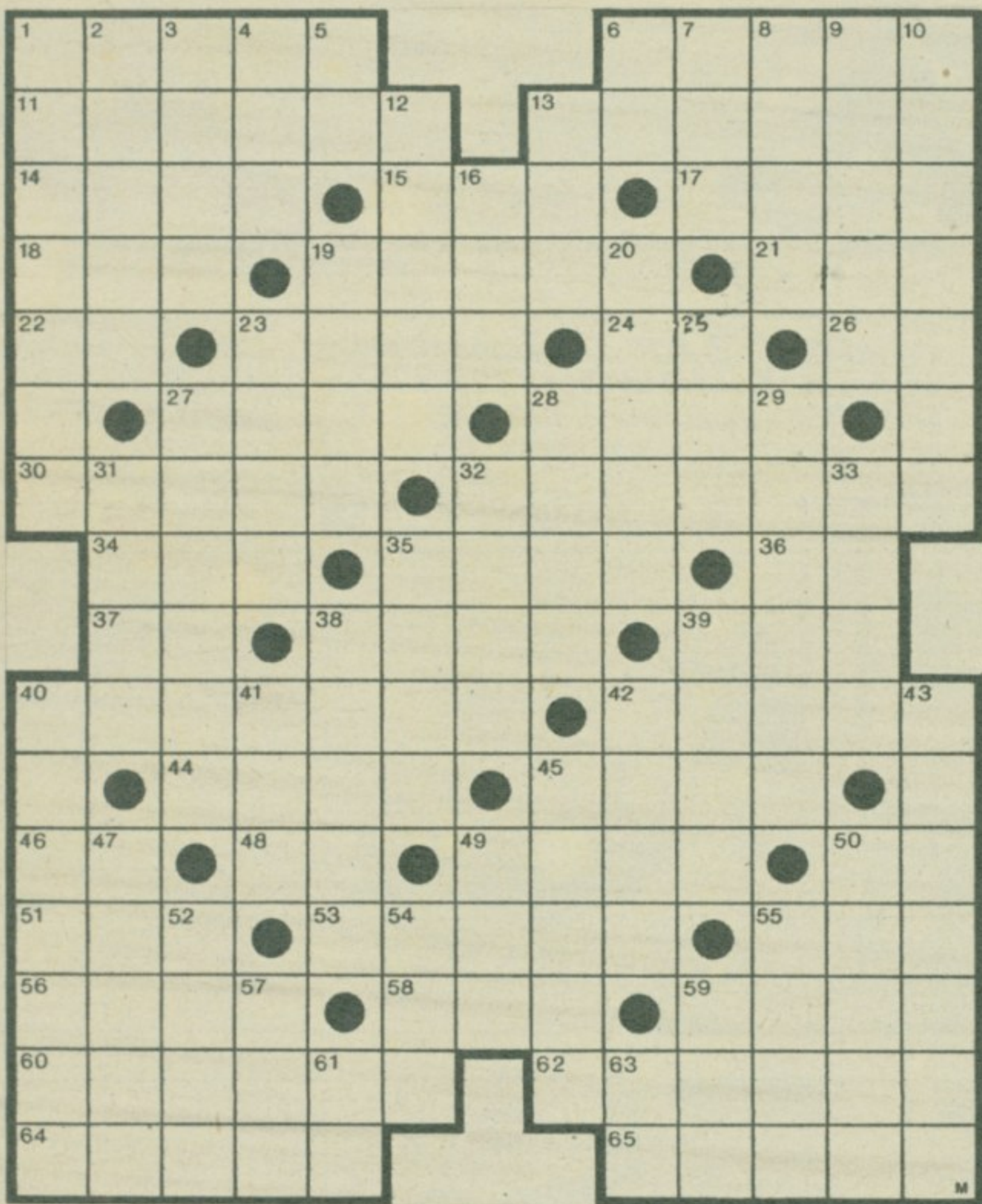
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) град у Боки Которској, 6) сазвучје више тонова, 11) роман Лајоша Зилахија, 13) маринац, 14) зелени појас у граду, 15) узвик нестрпљења, 17) део руке, 18) италијанска филмска глумица (Лупино), 19) смучке, 21) страна света, 22) показна заменица, 23) благајна, сеф, 24) хемијски знак за литијум, 26) везник, 27) ноћна птица, 28) неупрљан, 30) безбојна течност која протиче кроз лимфне канале, 32) пила, 34) змијски цар, 35) загребачка комичарка (Ержишник), 36) хемијски знак за радијум, 37) врста першуна, 38) осушена трава, 39) део теразија, 40) непрекидно кретање крви по крвним судовима, 42) сој, сорта, 44) кухињски прибор, 45) грудни кош, 46) скраћеница за: раднички савет, 48) мера за површину, 49) близак сродник, 50) ауто-ознака за Битољ, 51) аждаја, 53) фразузданост, 55) Ужичанин, 56) врста санитетског материјала, 58) спис, 59) стид, 60) непрофесионалац, 62) непобитна чињеница, 64) фуд, 65) део прста.

УСПРАВНО:

1) животно дело Карла Маркса, 2) морска риба, 3) планина у Србији, 4) подземни свет код старих Римљана, 5) египатски бог Сунца, 6) болни узвик, 7) камена голет, 8) показна заменица, 9) амерички мали медвед, 10) женско име, 12) врста дажбина, 13) један месец, 16) загребачка филмска глумица (Оремовић), 19) наша река, 20) пропелер, 23) посуда за воду, 25) острво на Јадрану, 27) јужно воће, 28) део главе, 29) веранда, 31) притока Западне Мораве, 32) оклопно возило, 33) узраст, стас, 35) племенити гас, 38) времешно, 39) град у Италији, 40) пустињска поворка, 41) показна заменица, 42) шија, 43) врста оружја, 45) део руке (мн.), 47) осушене стабљике жита, 49) одбрамбени играч, 50) устава, 52) општинско подручје, 54) град у Црној Гори, 55) стране мушко име, 57) отац (слов.), 59) троцифрен број, 61) скраћеница за: евентуално, 63) хемијски знак за калај.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно:

1) Помет, 6) кварт, а, 11) кома, 12) Арно, о, 14) прилив, 16) ратник, 18) син, 19) рабин, 21) ист, 22) ива, 23) Аника, 24) оме, 25) дева, 27) Иге, 28) оцат, 29) ара, а, 31) жбири, 32) кромпир, 33) капут, и, 36) Лапад, 40) Ерос, 41) БСС, 43) зора, 44) лет, 45) катар, 47) мем, 48) ето, 49) Аламо, 50) она, 51) Дамаск, 53) Адидас, 55) Алто, 56) Рома, т, 57) октан, 58) Истра.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живород Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути: DM 46 — \$ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 | тел. 22-711. На основу нишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ПРВИ МОТОЦИКЛ

Драги Забавнице,

Молим те да ми кажеш ко је конструисао први мотоцикл и какав је погон имао.

Драган Новковић
Марка Орешковића 63
Нова Пазова

Још у седмој деценији прошлог века појавили су се парни мотоцикли (један од најстаријих потиче из 1868. године и дело је Француза Пароа). Ипак, првим правим мотоциклом у историји сматра се онај који је 1885. године конструисао Немац Готлиб Дајмлер јер га је покретао мотор са унутрашњим сагоревањем. Била је то једноцилиндрична бензинска машина запремине од 264 кубика и снаге од 0,5 КС при 700 обртаја у минути. Ово возило са дрвеним рамом и точковима, у ствари — обичан бицикл са уграђеним мотором, развијало је брзину од 12 километара на час.

КЊИГА О СТЕНОГРАФИЈИ

Драги Забавнице,

много ме интересује брзо записивање реченица помоћу посебних знакова и скраћеница, па те зато молим да ми напишеш постоји ли нека књига о стенографији, адресу издавача и колика је цена примерка.

Милан
из Беочина

Удружење стенографа ти поручује да се основи из стенографије могу стећи из књиге „Дописни текај српскохрватске стенографије“. Књигу можеш купити поузећем по цени од 45 динара. Новац се мора

уплатити на текући рачун 60811-620-16-300-7150-2824, са назнаком Коста Радић, Београд.

ГИТАРЕ ИЗ »СКАЛЕ«

Драги Забавнице,

Желео бих да сазнам адресу неког нашег предузећа које производи гитаре и друге жичане инструменте.

Ж. Ковачевић,
Ниш

У Београду постоји предузеће за израду и оправку музичких инструмената „Скала“, Булевар револуције 56, тел: 338-326. Тамо се могу купити све врсте инструмената, па и жичани.

ПОНИ БИЦИКЛ

Драги Забавнице,

Молим те да ми пошаљеш адресу преко које могу да набавим Пони бицикл. Твој стални читалац

Милош Милић,
Фоча, Омладинске чете 10

У Забавник је стигло неколико писама у којима се читаоци интересују за набавку бицикла „пони“. Обавештавамо све читаоце Политикиног забавника, и оне који траже да купе резервне делове, и оне који рекламирају неку неисправност, и оне који желе да купе овај бицикл, да се обрате предузећу „Југобицикл“, 11000 Београд, Генерала Жданова 21.

Ово је истовремено и одговор Горану Хаџиахметовићу из Сарајева, и Јадранки Тамбић из Мостара.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

